

5th March 1964] [Sri V. Ramaiah]

taluk and Karaikudi sub-taluk, the Government are considering the question of grant of remission of wet assessment for fasli 1373 for the affected lands.

I may therefore assure the House that relief will be afforded in the matter of collection of land revenue and loan arrears to the extent necessary.

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1964-65—Cont.

* திரு. எம். எஸ். மணி: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1964-65-வது ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை நம்முடைய கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதிலே பற்றாக்குறையாக 334 லட்சம் ரூபாய் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பருத்திக்கும் தூலுக்கும் வரி போட்ட காரணத்தினால் ஒரு கோடி ரூபாயைச் சமாளித்து விடுவதாகவும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். பாக்கி 234 லட்சம் ரூபாயை எப்படி சமாளிக்கப் போகிறோம் என்று குறிப்பிட வேண்டுமென்று அவரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மத்திய சர்க்கார் இன்றைய தினம் பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அவர்கள் பட்ஜெட்டிலே 5,185 லட்சம் ரூபாயை மீதமாகக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அண்டை மாநிலமாகிய கேரளா 358 லட்சம் ரூபாயை மீதமாகக் காட்டியிருக்கிறது. அதே போல மைசூர் மாநிலம் 7 லட்சம் ரூபாயை மீதமாகக் காட்டியிருக்கிறது. ஆனால் நமக்கு இப்படி அடிக்கடி துண்டு விழுகிற பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பிக்காமல் துண்டு விழுவதைச் சரிக்கட்டுவதற்கு சென்ற பட்ஜெட்டிலே நம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறியது போல நெருக்கடி நிலை இருப்பதால் மத்திய அரசாங்கத்தை நிர்ப்பந்தித்து நிதி உதவியைக் கேட்க முடியவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார், இன்றையதினம் நெருக்கடி நிலை இல்லை. ஆகவே மத்திய அரசாங்கத்தை உரிமையோடு போராடிக் கேட்டு அதிக உதவியைப் பெற்று நிதி நிலையைச் சமாளிக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விலைவாசி பற்றிக் குறிப்பிடுகிற போது விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது, ஏறியிருக்கிறது என்று சொன்னால், அதற்காக வெறும் விளக்கத்தையும் காரணத்தையுமே சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் விலைவாசி குறைந்து விடாது. எனவே, அதில் தீர்வு காண உண்மையிலேயே நமது சர்க்காருக்கு அக்கறை இருக்குமானால், இந்த அவையிலேயே எங்கள் எதிர் கட்சித் தலைவர் சொல்லியது போல சர்வ கட்சிகளும் அடங்கிய குழு அமைத்து, விலைவாசியைக் குறைக்க பரிகாரம் தேடவேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். இந்த விலைவாசியைக் குறைக்கவேண்டும் என்பதற்காக All India Trade Union Congress தொழிலாளர்கள் பட்டினி கிடக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

[திரு. எம். எஸ். மணி]

[5th March 1964]

9-00
p.m.

ஜனநாயக சோஷலிஸத்தைப் பற்றி நேற்றைய தினமும், அதற்கு முன் தினமும் பலர் விளக்கமாகப் பேசினார்கள். அதிலே குறிப்பாக காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர் திரு. பழனி அவர்கள் ஒரு விளக்கம் தந்தார்கள். அது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. சோஷலிஸம் என்பதற்கான விளக்கம் தான் இன்றையதினம் பென்ஷன் கொடுக்கிறோம். அப்படி பென்ஷன் கொடுப்பது சோஷலிசம் இல்லையா என்று கேட்டார். நான் கேட்க விரும்புகிறேன். வெள்ளைக்காரர் ஆட்சியிலே பென்ஷன் கொடுக்க வில்லையா? அப்பொழுது வெள்ளைக்காரர் ஆட்சியை சோஷலிஸ ஆட்சி என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கருதுகிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல, இலவசக் கல்வி கொடுத்திருக்கிறோம், அது சோஷலிஸம் இல்லையா என்று கேட்கிறார். முன்பெல்லாம் ஏழைகளுக்கு இலவசக் கல்வி கொடுத்தார்கள். இன்றையதினம் பணக்காரர்களுக்கு இலவசக் கல்வி நம் முடைய அரசாங்கம் கொடுக்கிறது. இதுதான் சோஷலிஸமா என்பதைத்தான் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். எனவே, இந்த சோஷலிசம் பணக்காரர்களுக்கு வாய்ப்பை உண்டாக்கி யிருக்கிறதே ஒழிய, ஏழைகளுக்கு அவர்களுடைய வாய்ப்பை உயர்த்தவில்லை என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கிறபொழுது இலவசக் கல்விக்கு ஆட்சேபம் இருந்தால் அதையும் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லிவிடவேண்டும்.

திரு. எம். எஸ். மணி : நான் அதற்கு ஆட்சேபம் சொல்லவில்லை. பணக்காரர்கள் நிலையை சரிசம் அந்தஸ்துக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்பது புலனேஸ்வரத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம். அது எழுத்தளவில் இருக்கிறதே தவிர நடைமுறை நிலைமை பணக்காரர்களுக்கு மேலும் வாழ்வு அரிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது என்பதைத் தான் குறிப்பிட்டேன். ஏழைகளுக்கு இலவசக் கல்வி கொடுக்கவேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை.

என்.ஜி.ஓக்களுக்கு இன்றையதினம் சம்பளப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுப்பது போல தங்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். இந்த நேர்மையான கோரிக்கையை நாம் எடுத்துச் சொன்னால், அவர்களுக்கு ஆதரவாகப் பேசுகிறோம் என்று குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். கோரிக்கையில் நியாயம் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர்கள் உணரவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளும் சென்னையிலே இருக்கிறார்கள். மாகாண சர்க்கார் சிப்பந்திகளும் சென்னையிலே இருக்கிறார்கள். இரண்டு பேர்களும் கடையிலே போய் ஒரு சாமானை வாங்கினால், இரண்டு பேர்களும் ஒரே விலைக்குத் தான் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு அதிக விலையிலும், மாகாண சர்க்கார் சிப்பந்திக்கு

5th March 1964] [திரு. எம். எஸ். மணி]

குறைந்த விலையிலும் கடைக்காரர்கள் கொடுப்பதில்லை. எனவே அதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். குறிப்பாக ஒரு மனைவியும், கணவனும் . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதே மாதிரி மத்திய சர்க்காராக இருந்தாலும், இந்த சர்க்காராக இருந்தாலும், அப்பர் டிவிஷன் கிளர்க்கு ஒரு சம்பளம் லோயர் டிவிஷன் கிளர்க்கு ஒரு சம்பளம். இரண்டு பேர்களும் ஒரு அரிசி தான் சாப்பிடவேண்டியிருக்கிறது. ஒரே வயிற்றைத்தான் நிரப்ப வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. எம். எஸ். மணி : ஒரே குடும்பத்தில், கணவன் . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய நோக்கத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் கேட்கிறேன். அப்பர் டிவிஷன் கிளர்க், லோயர் டிவிஷன் கிளர்க், சூபரிண்டென்டெண்டு, அஸிஸ்டெண்டு செகரடரி எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரி சம்பளம் தரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்களா?

திரு. எம். எஸ். மணி : அவரவர்கள் செய்கின்ற வேலை, தொழில் வெவ்வேறாக இருக்கிறது.

Sri V. Krishnamoorthi rose.

The Hon. Speaker rang the bell.

SRI V. KRISHNAMOORTHY : Sir, I want to explain . . .

MR. SPEAKER : The hon. Member should not speak now. Is he going to abide by the rules of the House or not?

SRI V. KRISHNAMOORTHY : I just wanted . . .

MR. SPEAKER : The hon. Member may please resume his seat. He cannot talk and pass remarks when another hon. Member is speaking. The Hon. Chief Minister put some questions to the hon. Member Sri M. S. Mani and wanted him to clarify certain points. It is for the hon. Member to say whether he can answer or does not want to answer the points. The hon. Member Sri V. Krishnamoorthi cannot go on talking in the House as if he is talking outside.

திரு. எம். எஸ். மணி : மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகள் எந்த வேலையைச் செய்கிறார்களோ அதே வேலையை மாகாண சர்க்கார் சிப்பந்திகளும் செய்கிறார்கள். அதிலே நாம் ஒருமைப்பாட்டை விரும்ப வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு ஒரே சம்பளம் கிடைக்க வேண்டும். அமைச்சர்களுக்கும், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் சம்பளத்தில் வித்தியாசம் இருப்பதை நான் குறிப்பிடவில்லை என்று நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குப் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இரண்டு பேர்கள் குடும்பத்தில் சம்பாதிக்க

[திரு. எம். எஸ். மணி]

[5th March 1964]

கிருட்கள் என்று சொன்னால், மனேவி மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்தியாக அதிக சம்பளம் வாங்கி, கணவன் மாகாண சர்க்கார் சிப்பந்தியாகக் குறைந்த சம்பளம் வாங்கக்கூடிய நிலைமை இருந்தால், அந்த வீட்டில் எப்படி ஒருமைப்பாடு வளரும்? இந்தியா பூராவும் ஒருமைப் பாடு வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த நிலைமையில் ஒருமைப்பாடு எப்படி வளரும்? குடும்பத்தில் இம்மாதிரி ஏற்றத்தாழ்வு இருந்தால், ஒருமைப்பாட்டு உணர்ச்சியும், சம அந்தஸ்தும் ஏற்படுவதற்கு வழி இல்லை. புலனேசுவர மகாநாட்டில் தீர்மானம் போடப்பட்டது ஜனநாயக சோஷலிஸத்தைப் பற்றி. ஆகவே, உண்மையிலேயே ஜனநாயக சோஷலிஸம் ஏற்படுவதற்கு வழி செய்யவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நூலுக்கும் பஞ்சுக்கும் வரிபோட்ட காரணத்தினால், கைத்தறி நெசவாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று நாங்கள் குறிப்பிட்டோம். அவர்கள் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதுமட்டுமல்ல, 100-ம் நம்பர் வேட்டிகளை தொழிலாளர்கள் கட்டுவார்களா, அவர்கள் வாங்குவார்களா என்று கனம் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் கேட்டார்கள். சோஷலிஸத்தை நாம் விரும்புகிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் தொழிலாளர்கள் 100-ம் நம்பர் வேட்டி கட்டக் கூடாது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விரும்புகிறார்களா என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். கட்டாயமாக தொழிலாளர்கள் அம்மாதிரி 100-ம் நம்பர் வேட்டி கட்டுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கவேண்டும். அதுதான் சோஷலிஸம் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். நம்முடைய அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் ஒரு தேர்தல் கூட்டத்தில் பேசும்பொழுது 'முன் பெல்லாம் தொழிலாளிகள் ஒரு வேட்டி கட்டிக்கொண்டார்கள், இன்றையதினம் நான்கு வேட்டிகள் கட்டிக் கொள்கிறார்கள்' என்று பெருமைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். பெரியார் ராமசாமி அவர்கள் முன்பெல்லாம் ஜாகெட் போடாத பெண்கள் இன்று ஜாகெட் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பெருமைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். நாங்களும் பெருமைப்படுகிறோம். ஆனால், இன்றைய தினம் நிலைமை என்ன? அப்படி ஒரு வேட்டி தான் கட்டவேண்டும், நான்கு வேட்டிகள் கட்டக்கூடாது என்பதற்காக பஞ்சுக்கும், நூலுக்கும் வரி போடுகிறார்களா என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால், தஞ்சை மாவட்டத்தில் நான் ஒரு மாதத்திற்கு முன்னால் ஒரு கூட்டத்திற்கு செல்கிறபொழுது ஆற்றில் ஒருவர் குளித்துக்கொண்டிருந்தார். இரண்டு மணி நேரமாகக் குளித்துக்கொண்டிருந்தார். இவ்வளவு நேரம் குளித்துக் கொண்டிருக்கிறாரே என்ன காரணம், அழுக்கு விடவில்லையா என்று பார்த்தேன். அவர் எதிரே ஒரு மரத்தில் துணியை காயவைத்திருந்தார். அந்தத் துணி காய்கிற வரையில் நிர்வாணமாகக் குளித்துக்கொண்டிருக்கிற ஒரு நிலை தமிழகத்தில் இருக்கிறது. எனவே, அந்த நிலையை மாற்றி அமைக்கவேண்டும்

5th March 1964] [திரு. எம். எஸ். மணி]

என்று இந்த நேரத்தில் நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Is it any scene ?

திரு. எம். எஸ். மணி: நான்கு வேட்டி கட்டுகிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. ஒரே வேட்டியைக் காயவைத்து திரும்பவும் கட்டுகிற நிலைமை இருக்கிறது என்பதைத் தான் குறிப்பிட்டேன்.

இந்தியைப் பரப்ப இந்திப் பிரசார சபைக்கு இன்றையதினம் மத்திய சர்க்கார் ஏராளமான மான்யம் தருகிறது. அதைப்போல தமிழை வளர்ப்பதற்காகவும் பிரசாரம் செய்வதற்காகவும் நாமும் மத்திய சர்க்காருடன் போராடி ஏராளமான மான்யத்தைப் பெற வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தி, மற்றும் மாநில மொழிகளை வளர்ப்பதற்காக மத்திய சர்க்கார் இந்த பட்ஜெட்டில் 24 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் மான்யமாக. அந்த 24 லட்சம் ரூபாயில் நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கிற மதுரை தமிழ்ச் சங்கம் போன்ற சங்கங்களை வளர்ப்பதற்காக, தமிழை நல்ல முறையில் பிரசாரம் செய்வதற்காக, நல்ல பங்கு விகிதாசாரத் தொகை பெறவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல இந்தியை இன்றையதினம் கட்டாயமாகப் புகுத்துவதற்கு ஒரு திட்டமிட்டு அதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்க மாநில முதல் அமைச்சர்கள் 12-ம் தேதி டெல்லிக்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களும் அங்கே செல்ல இருக்கிறார். அவர் தமிழில் நல்ல ஆர்வம் உள்ளவர். அங்கே சென்று இந்தியைப் புகுத்தாமல் இருப்பதற்குரிய காரணகாரியங்களை எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். அப்படிச் சொல்லுவதற்கு அச்சப்பட்டாலும், தமிழகத்தில் நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தலைவர்கள் அதற்காகப் போராடி சிறையில் இருக்கிற அந்த நிலைமையை எடுத்துக்காட்டவேண்டும். அப்படிச் செய்வதற்கு சங்கடப்பட்டாலும், சென்னையிலே ஏற்பட்ட தோல்வியை எடுத்துக்காட்டி, இந்தியை ஈழமுகமாகப் புகுத்தக்கூடாது என்று நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வாதாட வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னை நகராட்சித் தேர்தலில் “சென்னை மேயர் அறையில் அண்ணா படத்தை மாட்டுவதற்காக நீங்கள் வோட்டுப் போடுங்கள்” என்று கேட்டதாகச் சொன்னார்கள். பல இடங்களில் பேசும் பொழுது நீக்கப்பட்ட படம் அந்த இடத்திற்கு வரவேண்டும் என்று எங்களுடைய தலைவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் திரு. காமராஜ் அவர்கள் உருவச் சிலையை நாங்கள் அமைத்திருக்கிறோம், மற்றும் பலருக்கும் சிலை அமைத்திருக்கிறோம். அதில் பாசுபாடு ஒன்றுமில்லை. அண்ணா படத்தை மேயர் அறையில் மாட்டுவதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. கைத்தறி நெசவாளர்கள் துயரைத் துடைக்க அண்ணா அவர்கள் பாடுபட்டிருக்கிறார்கள். புயல் அடித்து மக்கள் அல்லலுற்றபோது ஏழை விவசாயிகளுக்கு

[திரு. எம். எஸ். மணி] [5th March 1964]

உதவி செய்திருக்கிறார்கள் அண்ணா அவர்கள். விலைவாசி ஏற்றத்தைக் கண்டித்து அதற்காகச் சிறையில் இருந்திருக்கிறார். சீன ஆக்கிரமிப்பு ஏற்பட்டபொழுது, அதைத் தவிர்ப்பதற்கு நம் முடைய அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவு கொடுத்து நல்ல நிதியையும் பெற்றுத் தந்திருக்கிறார்கள். தமிழ் வளர்வதற்கு ஒரு மறு மலர்ச்சியை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவரின் படத்தை மாட்ட வேண்டுமென்று நாங்கள் கூறுகிறோம். இங்கே சில அங்கத்தினர்கள் பேசும்பொழுது 'வேட்டைக்காரன் வந்தான்' என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் தரப்பிற்கும் ஒரு பாட்டுக்காரன் ஆதரவு தந்தார். பாட்டுக்காரனும் வந்தார், வேட்டைக்காரனும் வந்தார், வேட்டைக்காரன் வெற்றி பெற்றார் என்ற விதத்தில் தான் சொல்லுகிறார்கள். வக்கீல் ஒரு கட்சியில் இருந்தால் அது வக்கீல் கட்சியா?

MR. SPEAKER: The hon. Member may come to the Budget proper.

திரு. எம். எஸ். மணி: பட்ஜெட்டைப்பற்றித் தான் பேசுகிறேன்.

MR. SPEAKER: The hon. Member is not talking on the Budget.

திரு. எம். எஸ். மணி: அவர்கள் சொன்னதற்கு நான் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். நகராட்சி மன்றத் தேர்தலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தோல்வி அடையவில்லை. நகராட்சி மன்றத் தலைவர் இடத்தை நாங்கள் எங்கும் இழக்கவில்லை. அதற்கு மாறாக, காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்த 5, 6 நகரமன்றங்களை நாங்கள் கைப்பற்றியிருக்கிறோம். எங்கள் நகரமன்றத் தலைவர் பதவி ஒன்றும் போகவில்லை.

கடைசியாக நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால் இந்த பட்ஜெட் கானல் நீர் போன்றது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதற்குக் காரணம் என்ன? நேற்றைய தினம் ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார். பட்ஜெட்டில் பார்க்கும்பொழுது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் விடுதி ஒன்றைப் புதியதாகக் கட்டுவதற்காக ரூ. 40 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். தூரத்திலிருந்து பார்ப்பதற்கு அப்படித்தான் தெரிகிறது. ஆனால், ரூ. 10 லட்சம் முன்னாலேயே ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தக் கட்டிடம் கட்டி முடிவதற்குள்ளாக நமது பதவி காலமே முடிந்துபோய்விடும்.

கனம் சபாநாயகர்: இப்பொழுது இருக்கிற அங்கத்தினர் களுக்கே சொந்தமாகக் கட்டுகிறார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் நினைக்கிறார்களா?

திரு. எம். எஸ். மணி: நேற்று ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார். நமக்கு எல்லாம் இப்படிப்பட்ட ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுக்கிறார்கள் என்று.

5th March 1964]

கனம் சபாநாயகர் : யார் யார் அங்கத்தினர்களாக வருகிறார் களோ அவர்களுக்குத் தான் அதில் தங்க வசதி அளிக்கப்படும்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் கிளாரிபி கேஷன், சார்.

கனம் சபாநாயகர் : இதிலே கிளாரிபிகேஷனுக்கு என்ன இருக்கிறது?

திரு. எம். எஸ். மணி : இறந்தால் பென்ஷன் தரப்படும் என்ற திட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அருகில் வந்து பார்க்கும் பொழுது இதில் ஒன்றுமில்லை என்றுதான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். தூரத்திலிருந்து பார்க்கும்பொழுது ஏதோ பெரிதாகத் தெரியும். இருக்கும்பொழுது ஒன்றுமில்லை, இறந்தால் பென்ஷன் என்று சொன்னால், இருக்கிறவர்கள் நல்லாழ்வு பெறக்கூடிய நிலைமை இல்லை. முதியோர்களுக்கு அளிக்கும் பென்ஷன் திட்டத்தைப் பற்றிப் பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே இரண்டு மாதங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு, பின்னர் பென்ஷன் கிடையாது என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. முதலிலே நன்கு விசாரித்துத் தான் கொடுத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு “நீங்கள் பிச்சை எடுக்கிறீர்கள், உங்களுக்கு மகன் இருக்கிறான்” என்று சொல்லி, நிறுத்தி விடுகிறார்கள். அவ்வாறு இல்லை என்று கிராம முன்சீப் சொன்னாலும் பென்ஷன் கொடுப்பதில்லை. இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தபொழுது, இவ்வளவு வயதானவர்கள் இருப்பார்கள் என்று சர்க்கார் நினைக்கவில்லை. அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான், இப்பேர்ப்பட்ட கேள்விகளைப் போடுகிறார்கள். இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் ஒரு நல்ல திட்டமல்ல என்பதைக் கூறி, அது வெறும் கானல் நீர் போல இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **திரு. எஸ். சின்னையன் :** கனம் தலைவர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே சில விஷயங்களைப் பற்றிச் சொல்ல முற்படுகிறேன். இந்த அறிக்கையில் சொல்லி இருக்கிற திட்டங்கள் அனைத்தையும் பார்க்கிறபொழுது, உள்ளபடியே நல் வாழ்வுக் கான திட்டங்கள் எல்லாம் இதிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும். இதை மாற்றுக் கட்சியில் உள்ளவர்கள் வேறு விதமாக நினைத்தாலும் கூட, உள்ளபடியே எண்ணிப் பார்க்கிறபொழுது, நாட்டிற்குச் செய்ய வேண்டிய நல்ல காரியங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், நல்ல முறையிலே இந்த உரை நிகழ்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எல்லா அங்கத்தினர்களும் அறிவார்கள்.

நமது நாட்டிலே அதைப்போல, ஆதரிப்பதற்கு நாதியற்ற மக்கள் எவ்வளவோ பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நல் வாழ்வு அளிப்பதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த முதியோர் பென்ஷன் திட்டம் ஒன்றே போதும் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய நல்ல சாதனைகளுக்குச் சான்றாக விளங்குவதற்கு. பிள்ளை குட்டி

[திரு. எஸ். சின்னய்யன்] [5th March 1964]

கள் இல்லையே ஆதரிப்பதற்கு என்று ஏங்கிக் கொண்டிருந்த முதியோர்கள், இருந்த இடத்திலேயே இன்று மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 20 பெற்றுக்கொண்டு, இந்த அரசாங்கத்தை வாழ்த்திக்கொண்டு செளக்கியமாக இருக்கிறார்கள். இது ஒன்றே போதும் எடுத்துக் காட்டிற்கு என்று நான் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும்.

அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால், இந்த பட்ஜெட்டிலே ரூ. 115 லட்சம் அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். விவசாய மக்களுக்கு இந்தத் துறை எவ்வளவு நல்ல முறையில் பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறது என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். ஆகையினால் குற்றங் குறைகளை மட்டும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதை விட்டுவிட்டு, போடப் பட்ட திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேறுவதற்கு, அவை நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கான வழிவகைகளை எனது அருமை எதிர்க்கட்சித் தோழர்கள் சொல்லுவார்களேயானால், இன்னும் நல்ல முறையில் தமிழ் நாட்டு மக்கள் சுபிட்சமாக வாழ்வதற்கு வழி செய்து கொடுக்க முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆகையினால் இந்த பட்ஜெட்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் திட்டங்கள் அனைத்தும், சோஷலிஸ சமுதாயத்தை உருவாக்கக் கூடிய, நாட்டிலே இருக்கின்ற எல்லா மக்களுக்கும் சம வாய்ப்பு, சம அந்தஸ்தை அளிக்கக் கூடிய ஒரு பட்ஜெட்டாக அமைந்திருக்கிறதே தவிர வேறு முறையில் அல்ல என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மருத்துவத் துறையிலே, ஆஸ்பத்திரிக்கான கட்டடங்கள் கட்டுவதற்காக ரூ. 11 லட்சம் இந்த பட்ஜெட்டிலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனது தொகுதியிலேயிருக்கிற நாமக்கல் தாலுகா தலைநகரத்திலே இருக்கிற ஆஸ்பத்திரிக்கு கட்டடங்கள் கட்டுவதற்காகப் பல ஆண்டுகளாக முயற்சி எடுத்தும் இன்னும் நிறைவேறாமல் இருக்கிறது. நாமக்கல் ஒரு பெரிய தாலுகாவின் தலைநகரம். ஆகவே, இந்த ரூ. 11 லட்சத்திலிருந்து நாமக்கல் ஆஸ்பத்திரிக்கு கட்டடம் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், இந்த முதியோர்களுக்குப் பென்ஷன் அளிப்பதினால் நல்ல வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னேன். இதிலே, மேலும் கொஞ்சம் அக்கறை காட்டவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை நான் மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏன் அப்படிச் சொல்லுகிறேன் என்றால், அதிகாரிகள் இம் மாதிரியான மனுக்களை பரிசீலனை செய்யும்பொழுது நல்ல வாய்ப்பும், வசதியும் உள்ளவர்கள் இதை வெகு சுலபமாகப் பெருவதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள். ஆகவே, இதைச் சற்று உன்னிப்பாக கவனித்து, இந்த முதியோர் பென்ஷன் திட்டம் எந்த மக்களுக்காக கொண்டுவரப்பட்டதோ, அந்த மக்களுக்கு போய்ச் சேருகிறதா என்பதை கண்காணிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

5th March 1964] [திரு. எஸ். சின்னய்யன்]

நமது மாநிலத்திலே மின்சாரத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், எல்லா நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும் எந்த அளவுக்கு மின்சாரம் முன்னேறி இருக்கிறது, எப்படி எப்படி எல்லாம் அவைகள் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்க முடியும். பல இடங்களிலே, இந்த மின்சாரத் துறையினால் தொழில் துறையும் அதிகமாக வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. விவசாயத் துறை இந்த மின்சார வசதியினால், நல்ல முறையில் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்பதை இந்த நாட்டிலே உள்ள மக்கள் யாவரும் நன்கு அறிவார்கள். இவ்வாறு மின்சாரம் இவ்வளவு அதிகமாக முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிற நேரத்திலே, இதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் யார் யார் என்பதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். சேலம் ஜில்லாப் போன்ற வரண்ட பிரதேசங்களில், கிணறுகளைத் தோண்டி வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டிருந்த விவசாயிகள் எல்லாம் இன்றைக்கு இந்த மின்சார வசதியினால் நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளார்கள். 200 அடி ஆழத்தில் இருக்கிற தண்ணீரைக் கூட மின்சார இயந்திரத்தின் உதவியினால் வயல்களுக்கு வெகு சுலபமாக பாய்ச்சக்கூடிய ஒரு நிலைமை இன்று நிலவி வருகிறது. மின்சார முன்னேற்றம் அடையாத காலத்தில் இருக்கும் தண்ணீரை வயலுக்கு இறைக்க, வயல் வெளிக்குக் கொண்டு வர பக்க பலமாக இருந்த தொழிலாளிகள் யார் என்று சற்று நன்றாகச் சிந்திக்க வேண்டும். அவர்கள் தான் பறி தைக்கும் தொழிலாளர்கள். அந்தத் தொழிலாளிகளை அன்றைக்கிருந்த ஸ்ரீமான் வெள்ளையங்கிரி கௌண்டர் அவர்கள், இந்தத் தொழிலாளிகள் விவசாயத்தின் முதுகெலும்பு என்று சொல்லி எங்கள் மாவட்டத்தில் நாமக் கல்லில் நடந்த மாநாட்டில் பாராட்டிப் பேசினார்கள். அன்று விவசாயத்துக்கு முதுகெலும்பாக இருந்தவர்கள் இன்று முதுகு ஓடிந்து போய் பரிதாபமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டிலும், இரண்டு ஆண்டுகளாகவே இந்த சபையில் இந்த மக்களின் நிலையைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். அந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையிலும், அந்தத் தொழிலைச் செய்தவன் என்ற காரணத்தினாலும், அவர்களுடைய கஷ்டங்கள் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்தத் தொழிலை அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்த காலத்தில், ஒரு விவசாயிக்கு 10 மூட்டை தானியம் வந்தால், அவனுக்கு 2 மூட்டை நிச்சயம் கிடைக்கும், அவன் ஐந்து பண்ணைகளில் வேலை செய்தால் அவன் வீட்டில் ஒரு போகத்திற்கு 10 மூட்டை கிடைக்கும். இன்றைக்கு பம்பு செட்டுகள் வந்த பிறகு, அவன் தொழில் பாதிக்கப்பட்டு அவன் வீட்டில் ஒரு மூட்டை தானியம் கூட இல்லாத நிலையில், ஒரு மூட்டை தானியத்துக்குக் கூட யோக்கியதை அற்றவனாக, தரித்திர நாராயணர்களாக காட்சி அளிக்கிறார்கள். தயவு செய்து அமைச்சரவையைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சேலம் ஜில்லாவில் ஏதாவது கிராமத்திற்குச் சென்று, ஒரு பறி தைக்கும் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவனை, “நீ இதற்கு முன்பு இருந்த நிலைமை என்ன, இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமை என்ன” என்று ஒரு தடவையாவது கேட்டால் உண்மை நிலை புலப்படும். அப்படி அவர்

[திரு. எஸ். சின்னையன்] [5th March 1964]

கள் இருக்கும் அவல நிலைக்கு விமோசனம் அளிக்க மாற்று ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த அமைச்சர் அவையை பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் ரொம்பவும் நசித்துப் போய் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாழ்வை வளம் உள்ளதாக செய்து தரித்திர நிலையைப் போக்க ஏதாவது மாற்றுத் தொழில் அமைத்துக் கொடுத்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சிலர் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள், அவர்களிடம் இருந்து ஏதாவது அஜிடேஷன் கிளம்ப வேண்டும் அல்லது யாராகிலும் அவர்களுடைய நிலையை எடுத்துச் சொல்லவேண்டும் என்று. அப்படி எடுத்துச் சொல்வதற்கு அந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் யாராவது இருக்கிறார்களா? அல்லது படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்களா இருக்கிறார்கள். நன்றாகப் படித்தவர்களே கிடையாது. தலைவர்களும் கிடையாது. இந்த சட்ட சபையில் தப்பித்தவரிடமிருந்து இரண்டு பேர்கள் மகான் காமாஜருடைய கருணையினால் வந்திருக்கிறோம். ஆகையால் இங்கே சொல்வதற்கு எங்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எங்கள் கஷ்டத்தை எடுத்து சொல்லி அந்த சமுதாயத்திற்கு ஒரு விமோசனம் தேட வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறோம். இது பற்றி பல தடவைகள் பல மாநாடுகள் கூட்டி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அப்பவும் கூட எங்கள் குறைகளை கவனிக்க யாரும் முன் வரவில்லை. ஆகவே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே இந்த அமைச்சர் அவையையும் இந்த அரசாங்கத்தையும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தயவு செய்து இந்த மக்களுக்கு, ஏற்கனவே நன்றாக வாழ்ந்த மக்கள், சுபிட்சமாக இருந்த மக்கள், அவர்கள் இன்றைக்கு கால் வயிற்று கஞ்சிக்குக் கூட வழி இல்லாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு மாற்றுத் தொழில் அமைத்துக் கொடுத்து அவர்கள் வாழ்க்கையை வளம் பெற செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. அ. அப்பாவு தேவர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள 1964-65-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை பாராட்டி, ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மிக்க அனுபவம் வாய்ந்தவர். நம் மாநிலத்தில் கல்வி துறையில் நாம் மிக்க முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. கல்வித் துறைக்காக நமது நிதியில் கால் பாகம் செலவிடப்படுகிறது. அது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அது பாராட்டத்தக்க விஷயம். இன்னும் சில கிராமங்களில் எலிமெண்டரி ஸ்கூல்கள் ஏற்படாமல் இருக்கின்றது. அவைகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அவைகளுக்கெல்லாம் கட்டிடங்கள் இல்லாமல் இருந்தால் அவைகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

5th March 1964] [திரு. அ. அப்பாபு தேவர்]

தஞ்சை ஜில்லாவில் தீவிர சாகுபடி திட்டம் சம்பந்தமாக சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தீவிர சாகுபடி திட்டத்தின் கீழ் நாம் நினைத்த அளவுக்கு பலன்கள் கிடைக்கவில்லை. முன்பு இருந்ததைவிட இப்பொழுது இருக்கிற நிலப்பரப்பு அதிகமாக இருக்கிறது. அவைகளில் தகுந்த விளைச்சல் இல்லாமல் இருக்கிறது. நம் தஞ்சை ஜில்லாவில் தீவிர சாகுபடித் திட்டம் எல்லா தாலுகாக்களிலும் இருந்து வருகின்றன. ஆனாலும், முன்பு இருந்ததைவிட இப்பொழுது விளைச்சல் அவ்வளவு போதாது என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. முன்பு நிலப்பரப்புக்குறைவு. இப்பொழுது நிலப்பரப்பு அதிகம். அதற்கு வேண்டிய வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுக்கும் பொழுது சாகுபடி குறைவாக இருக்கும் என்றே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இப்பொழுது விளைவதைவிட இரண்டு மூன்று மடங்கு உயர்ந்தால் தான் திட்டத்துக்கு பலன் ஏற்படும் என்பது என் அபிப்பிராயம்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சை ஜில்லாவில் வடிகால் சம்பந்தமாக சொல்லும் பொழுது சில கிராமங்களில் ஒவ்வொரு வருஷம் வடிகால் இன்மையால் பலத்த சேதங்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்த வடிகால் சம்பந்தமாக சென்ற ஆண்டில் கூட இந்தச் சபையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே இந்த வடிகால் திட்டத்தை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த ஒரு ஸ்பெஷல் அதிகாரியை நியமித்து இதை அவசர விஷயமாக கவனிக்குமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், இந்த வடிகால் திட்டம் சரிவர இல்லாததால் தஞ்சை ஜில்லாவிலே கால்வாசி சாகுபடிக்குறைவு ஏற்படும் என்று எண்ணுகிறேன். அதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு டிராக்டர்கள் அளிப்பதில் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் மூன்று பிளாக்டுகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பிளாக்டுக்கும் 2 டிராக்டர்களாவது கொடுத்து உதவினால் தான் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். டிராக்டர்கள் குறைவினால் விவசாயிகளுக்கு சில கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. டிராக்டர்கள் கிடைக்கும் என்று நம்பி மாடுகள் வாங்காமலே இருந்து விடுகிறார்கள். பிறகு சாகுபடி டிலே ஆகிறது. ஆகவே, ஒரு பிளாக்டுக்கு 2 டிராக்டர் வீதம் கொடுக்கும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எரு வினியோகம் செய்வது மிக்க டிலேயாக நடப்பதனால் சாகுபடி கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. எரு கிடைக்கும் என்று காத்திருந்து தக்க காலத்தில் வராததனால் எரு போட முடியாமல் நஷ்டம் அடைகிறார்கள். அதனால் விளைச்சல் மிக்க கம்மியாகப்போய் விடுகிறது. அதையும் கவனிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தஞ்சை ஜில்லாவில் இந்த வருஷம் அதிக மழை பெய்ததன் காரணமாகவும் பூச்சிகளின் தொல்லை காரணமாகவும், எலி வெட்டு காரணமாகவும் சாகுபடி மிகவும் குறைவாக ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. அ. அப்பாவு தேவர்] [5th March 1964]

9-30
a.m.

ஒன்றுக்குப் பாதிதான் சாகுபடி கண்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் இதையெல்லாம் கவனித்து, அதிகப்படியாகப் போட்டிருக்கும் வரியைத் தள்ளி வைத்து வசூலித்தால் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களையும் கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்களையும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒருவர் 100 ரூபாய் செலுத்தவேண்டியதாக இருந்தால், அதிகப்படியான வரி 90 ரூபாய் சேர்த்துச் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி 190 ரூபாய் இந்த வருஷம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறபடியால், அந்த அதிகப்படியான 90 ரூபாயை மூன்று வருஷங்களில் வசூலித்தால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று நான் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்குச் சில கிராமங்களில் ரோடு வசதி, வீட்டு வசதி, குடி தண்ணீர் வசதி முதலியவை சரியாக இல்லாமல் இருக்கின்றன. நானும் கலெக்டரும், ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசரும் சில கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்த்தோம். அப்பொழுது பாபநாசம், ஓரத்தநாடு தாலுகாவில் உள்ள சில கிராமங்களுக்குப் போக பாதை இல்லை என்று மக்கள் சொல்லிக்கொண்டார்கள். அதுபற்றி நான் கலெக்டரிடம் சொன்னேன். அவரும் அதைப் பற்றிக் கவனிப்பதாகச் சொன்னார்கள். நில ஆர்ஜிதம் செய்வதிலே கால தாமதம் ஏற்படுவதாக அவர்கள் சொன்னார்கள். இம்மாதிரி விஷயத்தை உடனடியாக அரசாங்கம் கவனித்து, நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்ய ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. மா. இராசாங்கம்: மாமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1964-65 ஆம் ஆண்டுக்கான இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்க்கும்போது, இதில் ஒரு முறையோ, முடியோ, முழுமையோ எனக்குக் காணப்படவில்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு இரண்டு காரணங்களைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். பெரும் அளவில் முதலீடு செய்யும் திட்டமும், வளர்ந்து வரும் மக்கள் தொகையின் பெருக்கமும் இதற்குக் காரணங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவை இரண்டுமே காரணம் அல்ல என்று நான் மறுக்கிறேன். விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு முழு முதற் காரணம் கொள்ளைலாப வியாபாரிகள்தான் என்று நான் குறிப்பிடுவேன்.

கூண்டிலே ஒரு கோழி. அதற்குப் பல குஞ்சுகள். ஒவ்வொரு குஞ்சும் ஒவ்வொரு நாளும் காணாமல் போய்க் கொண்டிருந்தது. ஒருவர் சொன்னார், பூனை தின்றுவிட்டது என்று. மற்றொருவர் சொன்னாராம் பெருச்சாளி தின்றுவிட்டது என்று. ஆனால், கூண்டுக்குள்ளே பார்க்கும்போது ஒரு கருநாகமே இருந்ததாம். இன்றைய பொருளாதார கூண்டிலேயிருக்கும் கருநாகம் தான் வியாபாரி. ஆக, பெருச்சாளி தின்றுவிட்டது என்று சொல்வதும் பொய்; பூனை தின்றுவிட்டது என்று சொல்வதும் பொய்.

5th March 1964] [திரு. மா. இராசாங்கம்]

திட்டங்களில் முதலீடு என்ற பூனையோ ஜனப் பெருக்கம் என்ற பெருச் சாலியோ விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணம் அல்ல. உண்மைக் காரணம் என்ன என்பதைக் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் சொல்ல மறுக்கிறது. உண்மைக் காரணமான வியாபரிகளை மறைத்து விட்டு, வேறு காரணங்களைக் காட்டி, மக்களைத் திசை திருப்பி விடுகிறது காங்கிரஸ் அரசாங்கம் என்றே நான் சொல்வேன். காங்கிரஸ் அரசாங்கம் கொள்ளை லாப வியாபாரிகளைக் கொண்ட கருநாகப் புற்றுகிவிட்டது. பாரதப் பொருளாதாரமே வியாபாரிகளின் கைவழி ஆடுகின்ற பொம்மை லாட்டமாகிவிட்டது என்று நான் தங்கள் மூலமாகச் சொல்லிக் கொள்வேன். விலைவாசி ஏற்றத்தைப் போக்க சில வழிகளைச் சொல்வி, அதிலே அவர்களுக்கே நம்பிக்கை இல்லாமல் நழுவி, கடைசியில் ஒரே ஒரு உறுதியான வழியாக உற்பத்திப் பெருக்கம் அவசியம் என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நடப்பு ஆண்டில் நெல் அதிகமாகத்தான் விளைந்திருக்கிறது. இன்னும் அரிசி விலை குறைந்தபாடில்ல. உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கும் விலைவாசி இறக்கத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்பது இதிலிருந்து தெரிகிறது. உற்பத்தி பெருகினால் உடனே விலைவாசி இறங்கி விடாது. அதைவிட வியாபாரிகளின் உள்ளம் மாறினால் விலைவாசி இறங்க வழி இருக்கிறது. அதை உணர இந்த அரசாங்கம் மறுக்கிறது. உணராமல் மறைகிறது என்பது இந்த பட்ஜெட் மூலமாக எனக்குத் தெரிகிறது.

அடுத்து, விலைவாசி ஏற்றம் பற்றிச் சொல்லும்போது, விலைவாசி ஏற்றம் விவசாயிகளுக்கு லாபம். ஆகவே நச்சு மக்கள் விலைவாசி ஏற்றத்தைச் சற்று சகித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற முறையிலே இந்த பட்ஜெட் பேசுகிறது. நான் கேட்கிறேன் விலைவாசி ஏற்றம், உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு லாபமா? அல்லது வியாபாரிகளுக்கு லாபமா? குறைந்த விலையிலே விற்கிறார்கள் விவசாயி; அதை வாங்கி அதிகக் கொள்ளை லாபத்திற்கு விற்கிறார் வியாபாரி. இதில் யாருக்கு லாபம்? குறைந்த விலையில் வாங்கிக் கொள்ளை லாபத்திற்கு விற்கிற வியாபாரிகளுக்குத்தான் லாபம் என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயினுடைய களத்து மேட்டில் நெல் மண்ணை மதிக்கப்படுகிறது. ஆனால் வியாபாரியினுடைய கிடங்குக்கு போனவுடனே அது பொன்னாக உயர்ந்து போகிறது. இதனால் யார் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசி ஏற்றம் விவசாயிகளுக்கு லாபம் என்று சொல்வது போலி வாதமாகும். உண்மையிலேயே சொல்வேன்—உணவை உற்பத்தி செய்கிறவனுக்கும் உண்பவனுக்கும் இடையே இருக்கும் நடு மனிதன் (மிடில் மேன்) தான் லாபம் பெறுகின்றான். அவன் நெருங்க அஞ்சி அரசாங்கம் வேறு காரணங்களைக் காட்டி திசை திருப்புகிறது என்று நான் சொல்லிக்கொள்வேன்.

நியாய விலைக் கடைகள் திறந்திருப்பது விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு ஒரு பரிகாரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நியாய விலைக் கடைகள் உண்மையாகவே இதற்கு நேரடியான பரிகாரம் ஆகாது. 'நியாய விலைக் கடை' என்று சொல்லும்போது, அங்கே அநியாய

[திரு. மா. இராசாங்கம்] [5th March 1964]

விலைக் கடைகளும் பரவலாக இருக்கின்றன என்றுதான் பொருள். 'அநியாய விலையை ஒழியுங்கள்' என்று நாங்கள் சொன்னால், காங்கிரஸ் அரசாங்கம் 'நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்திருக்கிறோம்' என்று சொல்கிறார்கள். அநியாய விலையை ஒழிப்பதற்கு நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்தால் மட்டும் போதுமா? சந்தியிலே பாய்கிற சாக்கடையை அகற்றுங்கள் என்றால் "அங்கே நாங்கள் சந்தனக் கடை வைக்கிறோம்" என்று சொல்கிறார்கள். 'அடுத்த வீட்டுக்காரன் அடிக்கிறான்' என்று தகப்பன் காலில் மகன் விழுந்தால், தகப்பன் என்ன செய்ய வேண்டும்? "ஏன் அடித்தாய்?" என்று அடுத்த வீட்டுக்காரனைக் கேட்கவேண்டும். அல்லது, இனிமேல் அடிக்காமலாவது பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல், அடித்த காயத்திற்கு மருந்து போட்டு அத்தோடு மவுனமாகிவிட்டால் அந்தத் தகப்பனைப் பற்றி மகன் என்ன நினைப்பான்? தகப்பனை மகன் மதிப்பான? ஆகவே, விலை வாசி ஏற்றத்திற்கான காரணங்களைக் கண்டுபிடித்து அவற்றை அகற்றாமல், காயத்திற்கு மருந்து போடுவது போல், நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்து வைத்திருப்பது, சரியான நிவாரணம் ஆகாது என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அநியாய விலைகளை இறக்க நியாய விலைக் கடைகள் பரிகாரமே ஆகாது, தலைவலியைப் போக்க தலையணையை மாற்றினால் போதுமா என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு ஜனப் பெருக்கம்தான் காரணம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது ஆடத் தெரியாத நாட்டியக்காரி தெருக் கோணல் என்றானாம். ஆளத்தெரியாத அரசாங்கம் ஜனப்பெருக்கத்தை காட்டுகிறது. விலைவாசியை இறக்கத் தெரியாமல் ஜனப் பெருக்கத்தைக் காரணமாகக் காட்டுவது அப்படித்தான் இருக்கிறது. பிறக்கிற குழந்தை ஒவ்வொன்றும் உண்ணுவதற்கு வெறும் வாயும், வயிற்றோடு மட்டும் பிறக்கவில்லை. உழைக்க இரு கரத்தோடும், உடல் உரத்தோடும் பிறக்கிறது. உழைக்க வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தந்தால் உற்பத்தியைப் பெருக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. சிறு சிறு என்று விலைவாசி இறங்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதைச் செய்யாமல் வேறு காரணங்களைக் காட்டி, மக்களுடைய கவனத்தை வேறு பக்கமாகத் திசை திருப்பிக் கொண்டிருப்பது அவ்வளவு பொருந்தாது என்று நான் உங்கள் மூலமாக அமைச்சரவைக்குச் சொல்லிக் கொள்ளுகின்றேன்.

என்.ஜி.ஓ.க்களின் N.G.O. Pay Commission ரிபோர்ட்டில் 29-வது பக்கம், 13-வது பாராவில் உள்ள ஷரத்தை நான் இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களின் பஞ்சப் படி உயரும்போது, மாநில அரசாங்க ஊழியர்களின் பஞ்சப் படியும் உயரவேண்டும் என்று அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்குப் பஞ்சப்படி உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால், மாநில அரசாங்க ஊழியர்களுக்குப் பஞ்சப்படி உயரவில்லை. ஏன் இந்த ஏற்றத்தாழ்வு? அதே நேரத்

5th March 1964]

[திரு. மா. இராசாங்கம்]

தில், இந்த மாநில அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் பஞ்சப்படி அளிக்காமல் ஏன் ஏமாற்ற வேண்டும்? நேற்று ஒரு கனம் உறுப்பினர் பேசும்போது, “என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்காக கண்ணீர் வடிப்பதுபோல் பேசுகிறார்கள்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். கண்ணீர் வடிப்பது கண்ணீர் விடுகிறவர்களுக்குத்தான் தெரியும். பன்னீர் விடுகிற மந்திரிகளுக்குக் கண்ணீரைப் பற்றித் தெரியாது என்று உங்கள் மூலமாக நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினர் கண்ணீர் விடத் தெரிந்தவர்கள் என்று சொன்னது எனக்குப் புரியவில்லை. அவர்களுக்குத்தான் ‘கண்ணீர் துளிகள்’ என்று பெயர். அதை நினைத்துப் பேசுகிறார்களா?

திரு. மா. இராசாங்கம்: அது காங்கிரஸின் கையில் இருக்கிற பெரியாருக்குத்தான் தெரியும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் தங்கள் சிப்பந்திகளிடத்தில் இருந்து பெற்று வந்த கட்டாய டெபாசிட்டை நிறுத்திக் கொண்டார்கள். அது போல நாமும் நிறுத்த வேண்டாமா? சம்பளத்தை கூட்டித்தராவீட்டா லும் உடனடியாக இந்த கட்டாய டெபாசிட் வாங்குவதை நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று உங்கள் மூலமாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நீண்ட காலத்திற்கு பிறகே பயன் அளிக்கக்கூடிய பெரிய வேலைத் திட்டங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்திருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பாட்டன் பதித்த பனங்கொட்டை பேரன் காலத்தில்தான் பயன் அளிக்கும். எனவே நீண்டகாலத் திற்கு பின்னால்தான் பயனளிக்கக்கூடிய திட்டங்களிலேயே இந்த பட்ஜெட்டினுடைய முதல் கவனம் திரும்பியிருப்பதால்; இந்த பட்ஜெட் தாத்தா பதித்த பனங்கொட்டை, அது தற்காலத்தில் பயனளிக்காது.

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு வரவு செலவு அறிக்கையை நான் வரவேற்று என் கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். எங்கள் பகுதியில் இலை நாற்று நடுவது உண்டு. அந்த நாற்று நடும்போதே பெண்கள் பரட்டுப் பாடுவார்கள். அதற்கு ஒப்பேரி அல்லது ஒப்பாரி என்று பெயர். யாராவது இறந்து போனால் இறந்தவர்கள் வீட்டில் பாடுகிற அந்த ஒப்பேரி பாட்டு ஒருவகை அகவல் பா இனம். அந்தப் பாட்டை எங்கள் பகுதியில் இலைநாற்று நடுகிற போது பாடுவது என்னமோ ஒரு வழக்கமாகப் போய்விட்டது. அதை நான் இங்கு சொல்லப்போவதில்லை. இது சட்டசபை இல்லையா?

ஒருநாள் நான் வயலுக்குப் போயிருந்தபோது ஒரு பெண் ஒரு வரி பாடுகிறாள். மற்றவர்கள் அந்த வரியைச் சொல்கிறார்கள். திடீரென்று ஒரு வரி ~~எழுதப்~~ பாடியவுடன் முதலில் பாடுகிற பெண் ரொம்ப அழுதாள். ~~ஈ?~~ அவர்கள் “இப்போது நீ என் அழுகிறாய்?”

[திரு. ஏ. எஸ். தகழிணைமூர்த்தி கவுண்டர்] [5th March 1964]

என்று மறறவர்கள் கேட்டதற்கு, “போன ஆண்டு, என்னுடைய ஆண் மகவு ஒன்று இறந்து போயிற்று இல்லையா? அதை நினைத்து அழுதேன்” என்றோளாம். அதுபோல நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றி பேசுகிறபோது சில உறுப்பினர்கள் வேறு எதை எதையோ நினைந்து பேசுவதை நான் கேட்டேன். அவர்கள் கூறுகிற குறைகளைக் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கைக்கும் அவற்றுக்கும் சம்பந்தமே இல்லை.

முக்கியமாக எதிர்க்கட்சியினர் ஜனநாயக சோஷலிஷம் என்றால் என்ன என்று சொல்லவில்லை என்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஜனநாயக சோஷலிசம் என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றி கம்பர் சொல்கிறார். காலஞ்சென்ற ஜீவானந்தம் அவர்கள் ஒரு இரண்டு பாடல்களை வைத்துக்கொண்டு அந்த சோஷலிச தத்துவத்தை விளக்குவார். அதை நானே கேட்டிருக்கிறேன். கம்பர் கோசலநாட்டைப் பற்றிச் சொல்ல வரும்போது

கூற்றம் இல்லையோர் குற்றமி லாமையால்
சீற்ற மில்லை தஞ் சிந்தையிற் செம்மையால்
ஆற்ற நல்லற மல்ல திலாமையால்
ஏற்ற மன்றி யிழித்தக வில்லையே

என்று சொன்னார். அவர் சொல்கிற சோஷலிச நாட்டில் கோர்ட்டுகள் இல்லையாம். காரணம் குற்றம் செய்பவர்களே கிடையாது. ஆகவே குற்றங்களுக்கு தண்டனை விதிக்கக் கூடிய கோர்ட்டுகள் கிடையாது. அங்கு வாழுகிற மக்களிடத்தில் கோபம், தாபம், மதம், மாச்சரியம் ஆகிய கெட்ட குணங்களே கிடையாதாம். அதற்குக் காரணம் அவர்களுடைய மனது அவ்வளவு பண்பட்டு இருந்தது.

ஆற்ற நல்லற மல்ல திலாமையால்
ஏற்ற மன்றி யிழித்தக வில்லையே.

அற நிலையைத் தவிர வேறு ஒரு கீழ் நிலை கிடையாது. அப்படி தனிப்பட்ட மனிதர்களுக்கு பூரண சுதந்திரம் கொடுத்து அவர்களது பெரு முயற்சிகள் சமுதாயத்திற்கு நல்லதாக ஆக்கிக் கொள்வதுதான் சோஷலிசம். அப்படி தனி மனிதனுடைய சுதந்திரத்தினால் அவனது பெரு முயற்சிகள் சமுதாயத்திற்குப் பயன் அளிக்கவேண்டுமென்றால் அதற்குச் சில கட்டுப்பாடுகள் அவசியம். அந்த கட்டுப்பாடுதான் அறம். அந்த அறம் என்ற கட்டுப்பாட்டை வைத்து அந்த அறத்தை எல்லையாகக் கொண்டு, தனி மனிதர்கள் தாம் பெற்ற சுதந்திரத்தைக்கொண்டு செய்கிற முயற்சிகள் தாம் சமுதாயத்திற்குப் பயன் அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

வண்மை யில்லையோர் வறுமை யின்மையால்

அங்கே இரு கையையும் நீட்டி ஏற்பார் இல்லாமயானாலே கேட்போரும் இல்லையென்று கூறுகிறார். அதுதான் பொருளாதார வகையிலே நாம் நாடுகின்ற சமத்துவ சமூக வாய்ப்பு.

5th March 1964] [திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்]

வண்மை யில்லையோர் வறுமை நன்மையால்

திண்மை யில்லேநேர் செறுந ரின்மையால்

வீரம் என்கின்ற நிலையே கிடையாது. அந்த நாட்டிற்குப் பகைவன் கிடையாது என்ற காரணத்தினாலே அந்த மக்களுக்குத் தங்களுடைய மனத்தில் இருக்கும் வீரத்தைப் புலப்படுத்து நிலை ஏற்படவில்லை என்று கூறுகிறார்.

ஒண்மை யில்லையேல் கேள்வி யோங்கலால்

ஒண்மை என்று சொல்லப்படுகிற இழிதகைமையான நிலைமை அந்த ஜனநாயக சோஷலிச கோசல நாட்டில் இல்லை என்பதற்குக் காரணம் அங்கு கேள்வி ஞானம் அதிகமாக இருக்கிறது என்று கூறுகிறார். அதையொட்டித்தான் நமது அரசாங்கத்தின் அறிவிப்பிலே 11-வது வகுப்பு வரையிலே பயிலுகின்ற மாணவர்களுக்குச் சம்பளம் இல்லாத நிலைமையை ஏற்படுத்தி கல்வியை வளர்க்கின்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். 'சாதாரணமாக, ஜனநாயக சோஷலிசத் தத்துவத்தைக் காங்கிரஸ் கட்சியின் வழியாக நின்று இயங்குகின்ற அரசாங்கம் அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்கிறது. ஆனால் நடைமுறையில் என்ன செய்தது?' என்பதுதான் எதிர்க்கட்சியினரின் குற்றச்சாட்டு. நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்—ஜனநாயக சோஷலிசம் என்று சொல்லப்படுகின்ற பண்பு அல்லது குணத்திற்கு அடிப்படையான ஓர் அம்சம் அல்லது அது இயங்குகின்ற மத்திய புள்ளி (சென்டர் ஆப் கிராவிடி) என்ன என்று நோக்கினால் அகிம்சைதான், சுத்தியந்தான் ஜனநாயக சோஷலிசத்தை இயங்க வைக்கின்ற மத்திய புள்ளியாக இருக்கிறது என்பதைத் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்

பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று.

என்று வள்ளுவப் பெருந்தகை கூறியிருப்பது கூர்ந்து கவனிக்கத் தக்கது. கொல்லாமை என்று சொல்லக்கூடிய குணத்தை அகிம்சை என்ற பொருளிலே விரிவுபடுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த அகிம்சையை—

ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்

பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று.

என்று கூறுகின்ற வகையிலே நோக்குமிடத்து, பொய்யாமை என்ற ஒரு நிலைமையை அகிம்சைக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அப்படி நோக்குமிடத்து காங்கிரஸ் கட்சியானது இந்த வகையில் என்ன பணியை ஆற்றியது முன் காலத்திலே என்று பார்க்கவேண்டும். சாதாரணமாக, காங்கிரஸ் கட்சி மகாத்மா காந்தியடிகள் அவர்கள் தலைமையின்கீழ் இந்திய நாட்டிற்கு சுதந்திரத்திற்காகப் போராடிற்று என்று சொன்னால் அதற்குக் காரணம் ஜனநாயக சோஷலிசத் தத்துவத்தை இந்தப் பரந்து விரிந்து கிடக்கிற நாட்டிலே நிலை நிறுத்துவதற்காகத்தான் என்பதை உங்கரிடத்தில் சொல்லிக்

[திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்] [5th March 1964]

கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சுதந்திர இயக்கம் நடந்த பிற்பாடு, சுதந்திரம் அடைந்த பிற்பாடு, ஜனநாயக சோஷலிசத்தை ஸ்தாபிப்பதற்காக எடுத்துக் கொண்ட முதல் முயற்சி என்ன வென்றால் இந்த நாட்டிலே வாழ்கின்ற ஆண் பெண் அனைவருக்கும் 21 வயது அடைந்தவுடன் வாக்குரிமை என்ற பெரிய வாய்ப்பை ஈந்ததாகும். அந்தக் காலத்தில் அமிர்தத்தை எடுக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் தேவர்களும், அசுரர்களும் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தார்கள். மந்தாகிரி என்ற மலையை மத்தாக நட்டு, வாசுகி என்ற பாம்பைக் கயிறுக்கி இழுத்தார்கள். அவ்வாறு இழுத்த போது அவர்கள் எதிர்பார்த்தது அமிர்தம். ஆனால் வந்ததோ ஆலகால விஷம். அதே போன்று, பரந்து கிடக்கின்ற பாரத நாட்டினுடைய மக்களுடைய மனத்தை அரசியல் என்கின்ற ஒரு கோலை நட்டு . . .

கனம் சபாநாயகர் : இது பட்ஜெட் விவாதம் . . . (சிரிப்பு).

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : மக்களுடைய மனத்தைக் கடைகின்ற வகையிலே தூற்றுக்குத் தொண்ணூறு பேர் கல்லியறிவு இல்லாத நாட்டிலே, அரசியல் பண்பு இல்லாத நாட்டிலே இத்தகைய தேர்தலை நடத்துவதில் அபத்தான நிலைமை இருக்கிறதென்று பல அறிஞர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி இருந்தும் துணிகரமாக மூன்று தேர்தலை நடத்தி—அதனால் ஆலகால விஷம் தோன்றவில்லை—அமிர்தத்தைக் கடைந்தெடுத்தது ஜனநாயக சோஷலிசத்தின் அடுத்த நடவடிக்கை என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

MR. SPEAKER: I can allow only three more minutes to the hon. Member.

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : அடுத்தபடியாக ஜனநாயக சோஷலிசத் தத்துவத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காகக் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை தீட்டியதுதான். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காக, இந்த நாட்டிலே எங்கெங்கு நீர் வளம் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் அணைகளைக் கட்டி, மேட்டிப் பாங்கான இடங்களுக்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டது. இது ஜனநாயக சோஷலிசத் தத்துவத்தின்படி எடுத்துக் கொண்ட அடுத்த நடவடிக்கை என்று தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மூன்றாவது ஆண்டு இறுதியில் நாம் இருக்கிறோம்.

செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும்
எஃதென்றிற் கூறிய தில்

என்று கூறுகின்ற வள்ளுவப் பெருந்தகை வாக்குக்கு இணங்க, பொருள் உற்பத்தித்தான் ஜனநாயக சோஷலிசத் தத்துவத்திற்கு அடிப்படையான காரணம் என்பதை உணர்ந்து பலவகையான

5th March 1964] [திரு. ஏ. எஸ். தகஷினாமூர்த்தி கவுண்டர்]

பொருள்களையும் பெருக்குவதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகளை ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்ற பெயரால் நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம் என்பதை இந்தச் சபை நன்கு அறியும். அப்படி எல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கும்போது, 'இந்த அரசாங்கம் ஜனநாயக சோஷலிசத் தத்துவத்தைப் பேசுகிறதே தவிர, நடவடிக்கைகளில் இறங்கவில்லை' என்று கூறுவது பொருத்தமற்ற வாதம் என்பதைத் தங்கள் மூலமாக மற்ற அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்ற 11-வது வகுப்பு வரையிலே இலவசப் படிப்பு என்கிற ஒரு நிலையை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். குமாகுருபா சுவாமிகள் சொல்லியுள்ளபடி, கல்வியை மட்டும் ஒரு நாட்டிலே வளர்த்து விட்டால் அந்த நாட்டிலே இல்லாத செல்வங்கள் இருக்க முடியாது. அந்த வகையிலே நம்முடைய தமிழகத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சி என்று ஏற்பட்டதோ அன்றிலிருந்து கல்விக்கான பல முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, கல்விச்சாலைகளை ஆங்காங்கு ஏற்படுத்தி, கல்விச்சாலைகள் இல்லாத இடங்களே இல்லையென்று சொல்லும்படியான நிலைமையினை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள், என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. அதற்கு மேலும் வழி வகுக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இலவசப் படிப்பு என்கிற ஒரு சிரிய கொள்கையை நிதி நிலை அறிக்கையிலே அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

10-00
a.m.

அடுத்து, மேல் படிப்பிற்காக நாளைந்து இடங்களில் கல்லூரிகள் வைப்பதாக முடிவு செய்திருப்பது வரவேற்கத்தக்க ஒன்று. மேலும் சங்கம் வளர்த்த தமிழ் மதுரையில் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றை, அண்ணாமலை யூனிவர்சிட்டி போன்று, ஏற்படுத்தப் போகிறோம் என்று சொல்கின்ற ஒரு நிலையைக் காணுமிடத்து தமிழகம் மிக மிக முற்போக்குக் கொண்ட ஒருநிலையில் இயங்குகிறது என்பதை நாம் அனைவரும் ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் குற்றத்தை குற்றம் என்று எடுத்துக் காட்டுவதுதான் ஜனநாயகத்தின் ஆணி வேர் என்பதை நான் மறுக்கவேயில்லை. இடித்துக் கூறும் பண்பை ஆளும்கட்சி வரவேற்கிறது. ஆனால் வாழ்த்துவதை வாழ்த்தி இடித்துக் கூறவேண்டியதை இடித்துக் கூறினால் எங்களுக்கு நன்றாகயிருக்கும். ஆனால் எடுத்ததற்கெல்லாம் குறை கூறுவது என்றால் மனிதனின் அறிவு மங்கிவிடும். அதனால் செயலாற்றும் தோது குறைந்து விடும் என்று கூறிக் கொண்டு எனக்கு பேச அவகாசம் தந்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. டி. எல். சசிவர்ண தேவர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம் மதிப்பிற்குரிய கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும், நிதி அமைச்சர் அவர்களும் ஆகிய அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு சமர்ப்பித்திருக்கும் இந்த நிலை அறிக்கை மீது நான் ஒரு சில

[திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்]

[5th March 1964]

கருத்துக்களை சொல்ல நினைக்கிறேன். இந்த மாதம் மாசி மாதம். ஹோலிப் பண்டிகை மாதிரி தமிழ் நாட்டில் காமன் பண்டிகை கொண்டாடுகிறார்கள். அதில் எரிந்த கட்சி எரியாத கட்சி, என்று இரண்டு கட்சிகள் உண்டு.

கனம் சபாநாயகர் : தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள் பழைய ஞாபகத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்போது கனம் அங்கத்தினர் காமன் பண்டிகைக்குப் போய் விட்டார்களே.

திரு. டி. எல். சசிவர்ண தேவர் : அதுபோல் இங்கும் ஏற்பட்டிருப்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. கவுண்டர் அவர்கள் கம்ப ராமாயணப் பிரசங்கத்தை நல்லமுறையில் செய்தார்கள். கம்பன் பாடிய கோசல நாடு, கற்பனையில் பார்த்த நாடாகும். ஆனால் நாம் ப்ராக்டிகலாக இருக்கவேண்டும். ஆகவே எதிர்கட்சிக்காரர்கள் ஆகிய நாங்கள் குற்றம் சொன்னால் அதற்காக வருத்தப்படக் கூடாது. இன்று நாட்டின் நிலையை எடுத்துக்கொண்டால் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்டு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இருக்கிறோம். நாடு முன்னேறியிருப்பதாக பெருமைப்படுகிறார்கள். முன்னேற்றம் என்பது இருக்கிறது. யாரும் இல்லை என்று சொல்லமுடியாது. ஆனால் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா? பணம் வீணாக்கப்படாமல் காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். முன்னேற்றம் இல்லை என்று எதிர்கட்சிக்காரர்கள் சொல்ல முடியாது, அப்படிச் சொல்பவர்கள் இங்கு இருக்க மாட்டார்கள் என கருதுகிறேன். எதிர்கட்சியினர் சொல்லக்கூடிய கருத்துக்களில் ஆளும்கட்சியினருக்கோ அல்லது அமைச்சர்களுக்கோ சில கருத்துக்கள் புண்படும்படி இருந்தாலும் தயவுசெய்து அவர்கள் அதை கொஞ்சம் பொறுத்துக் கொள்வவேண்டும்.

“செவிகைப்பச் சொல் பொறுக்கும் வேந்தன்
கனிகைக்குள் தங்கும் உலகு.”

என்று நாயனார் கூறியபடி முதல் அமைச்சர் அவர்கள், எதிர்கட்சியினர் பேசும்போது குறுக்கிட்டு சில கருத்துக்களைச் சொல்வது வரவேற்கத்தக்கதே. ஆனால் அப்படி அவர்கள் பேசும் போது எதிர்கட்சியினர் மனம் புண்படுவதைப் பார்க்கும்போது எனக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. நாங்கள் சொல்வதற்கு பதில் அளிக்க அவர்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்போது நல்ல முறையில் பதில் அளிக்கலாம். அடுத்தபடியாக, இன்றையதினம் நாட்டில் பொருளாதார வளர்ச்சி எதிர்பார்த்த அளவிற்கு வளர்ச்சி அடையவில்லை என்பதுதான் என் குற்றச்சாட்டு. விலைவாசிப் பிரச்சனையை எடுத்துக் கொண்டால் நாடெங்கும் அது ஒரு பிரச்சனையாக இருக்கிறது. காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தை ஒரு நல்ல பெயரிட்டு அழைக்கவேண்டுமென்றால் ப்ராப்ளம் கவர்ன்மென்ட் (பிரச்சனை சர்க்கார்) என்றுகூட சொல்லலாம். இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை ஏதாவது ஒரு பிரச்சனை வந்து கொண்டே இருக்கிறது. சிமென்ட் பிரச்சனை, சர்க்கரைப் பிரச்சனை இப்படி ஏதாவது ஒரு பிரச்சனை வந்து கொண்டேயிருக்கிறது. திடீரென்று விலைவாசி ஏறுகிறது. காய்கறி விலை திடீரென்று ஏறி

5th March 1964] [திரு. டி. எல். சசிவாரண தேவர்]

விடுகிறது. ஆக, மாதத்திற்கு ஒரு திருவிழா மாதிரி ஒவ்வொரு பிரச்சனையும் வந்து கொண்டேயிருக்கிறது. இதைக் கண்டு மக்கள் ஆத்திரப்படுகிறார்கள், கஷ்டமும் அடைகிறார்கள். உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும், அதுதான் வழி என்று சொல்கிறார்கள். உற்பத்தியைப் பெருக்கும் மார்க்கங்களில் மக்கள் ஈடுபட்டுக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இல்லை என்று கூற முடியாது. இந்த பட்ஜெட் வரி போடாத பட்ஜெட், சிறிய அளவிற்குத்தான் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கமானாலும் சரி அல்லது மாநில அரசாங்கங்களானாலும் சரி எங்கும் நிலவுவது காங்கிரஸ் கட்சிதான். நாடு பூராவிலும் இன்று வரி போடாத நிலையில் பட்ஜெட் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றால் வரி போடாதிருக்கவேண்டுமென்ற தல்ல நோக்கம் அல்ல காரணம். போட வேண்டிய வரிகளை எல்லாம் உச்ச அளவிற்கு போட்டு விட்டார்கள். உலகத்திலேயே ஏழ்மையான நாடு இந்தியா, உலகத்திலேயே அதிகமான வரி உள்ள நாடும் இந்தியாதான் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் பொருளாதார நிபுணர்கள். இனிமேல் வரி போட முடியாது என்ற நிலையில் இனி செய்யவேண்டிது என்ன? வரிச் சலுகைகள் கொடுத்து உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். அக் விலைகள் ஏறுவதால் மற்ற விலைகள் ஏறுகிறது. அக் விலை ஏறக் காரணம் உற்பத்தி பெருகவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். விவசாயிகள் விவசாயத்தை ஒழுங்காகத்தான் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். விவசாயிகள் அசுரத்தையாக இருக்க வில்லை. பருவநிலை தவறி விடுவதாலும், அரசாங்க உதவிகள் காலாகாலத்தில் செய்யாமல் இருப்பதினாலும்தான் உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே இனி வரி விலக்கு கொடுத்து நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்றால் அதற்கு முதல் இடம் கொடுக்கவேண்டியது, விவசாயிகளுக்கு, விவசாயிகள் மீது இன்று அதிகப்படியான வரிகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏன் அவற்றை குறைக்கக் கூடாது? கராச்சி தீர்மானத்தில் நில வரியை ரத்து செய்வோம் என்று 1932-ல் அகில இந்தியக் காங்கிரஸில் முடிவு எடுத்தோம். நான் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். அந்த வரியை ரத்து செய்யா விட்டாலும் சிறு விவசாயிகளுக்கு குறைந்த பட்சம் ஐந்து ஏக்கர் அல்லது இரண்டு மூன்று ஏக்கர் நிலம் உள்ள விவசாயிகளுக்கு எல்லாம் பரிபூர்ணமாக நில வரி இல்லாமல் செய்து ஒரு பரீட்சை பார்க்கக் கூடாதா என்று நான் கேட்கிறேன். உச்சவரம்பு சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அதனால் 30 ஏக்கருக்கு மேல் ஒருவரும் வைத்துக் கொள்ள முடியாது. 30 ஏக்கர்களுக்கு மேல் உள்ளவர்கள் அதிகமாக இருக்கமுடியாது. 10 ஏக்கர்களுக்கு உட்பட்டிருப்பவர்கள்தான் அதிகம். அப்படியிருக்க இந்த விவசாய வருமான வரியை வைத்திருப்பது கொஞ்சம்கூட நியாயம் அல்ல. விவசாய வருமானம் என்பது நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஒரு வருமானமும் அல்ல. என்னைப் பொறுத்தவரையிலேயே சொல்கிறேன். சென்ற ஆண்டு கிடைத்ததைவிட இந்த ஆண்டு பாதிக்குக் குறைவாகத்தான் கிடைத்திருக்கிறது. காரணம், பருவ மழை தவறி விட்டது. முற்றிய நாற்றைக் கொண்டு பயிர் செய்ததால் ஆறு மூட்டைக்கு இரண்டு மூட்டைகள்தான்

[திரு. டி. எல். சசிவர்ண தேவர்] [5th March 1964]

கிடைத்தது. அதிகாரிகளுக்கு இது தெரிவதில்லை. இந்தக் கணக்கை நம்பமாட்டேன் என்கிறார்கள். சென்ற வருடம் 600 ரூபாய் போட்டோம், அதையே இப்போதும் கொடு என்றால் என்ன அர்த்தம்? விவசாய வருமான வரி மூலம் ஒரு கோடி ஆறு லட்சம் வருவதாக கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் அதை வஜா செய்யக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். விவசாயச் செலவு ஏறிக் கொண்டே போகிறது. வேலைக்கு ஆள்கள் கிடைப்பதில்லை. இரண்டு ரூபாய் கேட்கிறார்கள் கூலி, ஆறு மூட்டை அறுவடை செய்ய இரண்டு மூட்டைகள் கூலியாக கேட்கிறார்கள். விவசாயப் பிரச்சனை பற்றி நன்கு அறிந்தவர்கள் நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள். அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கும் விலை மோசமான விலை. அதை உயர்த்த பாடுபட்டு வருகிறார்கள், முடியவில்லை. அகில இந்திய ரீதியில் பிணைக்கப்பட்டிருப்பதால் மேற்கொண்டு இரண்டு ரூபாய் கட்டிக்கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது. எவ்வளவுதான் தேசாபிமானம் உள்ளவர்களாக இருந்தாலும் 27 ரூபாய்க்குள்ளதை 17 ரூபாயாகக் குறைத்துக்கொடுக்க மனம் வராது. அரசாங்கமே உணவுப்பொருள்களின் வியாபாரம் முழுவதும் ஏற்று நடத்துவது அவசியமில்லை என்று குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். மார்க்கெட் ரேட்டிற்குப் ப்ரொக்யூர் செய்யலாம். தக்க விலை கொடுக்காவிட்டால், அதாவது 21 ரூபாயாவது கொடுக்காவிட்டால் நிச்சயமாக விவசாயிகளை ஊக்குவிக்க முடியாது.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

இரண்டாவது, ஆட்சி சம்பந்தப்பட்டவரையில் எங்கு பார்த்தாலும் மக்களிடத்தில் வெறுப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் எல்லோரும் அதிகப்படியான அளவில் வரி கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு மூன்றாவது, வேலையில்லா திண்டாட்டமும் அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கல்வி சம்பந்தப்பட்டவரையில் நாம் எவ்வளவோ செலவு செய்து நிறைய பள்ளிக்கூடங்களை எல்லாம் திறந்து கொண்டிருக்கிறோம். இலவசக் கல்வியை படிப்படியாகக் கொண்டு வந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதே சமயத்தில் படித்தவர்களுக்கு வேலை கிடைப்பது என்பதும் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. பத்தாவது வரை படித்தவர்கள், கல்லூரியில் படித்தவர்கள் இவர்கள் எக்கச் சக்கமாக நாட்டில் குவிந்து கொண்டேயிருக்கிறார்கள். இவர் களுக்கு தகுந்த வேலை கிடைக்க எந்தவிதமான வழியும் இல்லாமல் இருக்கிறது. அணைகள் எல்லாம் அனேகமாக கட்டியாய் விட்டன. பாலங்கள் எல்லாம் அனேகமாக கட்டியாய் விட்டன, ரோடுகள் போட்டாய்விட்டன. பெரிய வேலைகள் எல்லாம் தீர்ந்து விட்ட துனால் வேலை வாய்ப்பு கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே வேலை வாய்ப்பை அதிகமாக்கச் செய்வதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று மிகவும் அவசியம் என்பதை தெரி வித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, உணவுப் பிரச்சனை சம்பந்தப்பட்டவரையில், முன்பு வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் அன்னிய நாட்டிலிருந்து சில

5th March 1964] [திரு. டி. எல். சசிவர்ண தேவர்]

ராக அரிசிகளை வரவழைத்துக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்களை அந்த முறையில் இப்போதும் ஏன் செய்யக்கூடாது என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசிக்கவேண்டும். இதற்கு வேண்டுமென்றால் சிறிது அன்னிய செலவாணி கஷ்டம் ஏற்படலாம், அந்தக் கஷ்டங்களை ஏற்றுக்கொண்டாவது, முடிந்த அளவுக்கு ஏதாவது அரிசியை வரவழைக்க முடியுமானால், ஓரளவுக்கு இப்போது இருக்கிற கஷ்டத்தை நிச்சயமாக நீக்க முடியும் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்ததாக, குடும்பக்கட்டுப்பாடு திட்டம் சம்பந்தமாக பேசும்பொழுது இப்பொழுது ஜனப் பெருக்கம் அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் பல கஷ்டங்களும் ஏற்படுகின்றன என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் குடும்பக்கட்டுப்பாடு திட்டம் எந்த நிலையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை பார்ப்போமானால், இந்தத் திட்டம் பரிபூர்ணமான அளவில் தோல்வி அடைந்திருக்கிற ஒரு இயக்கம் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். காரணம் அதற்குத் தகுந்த சூழ்நிலை நமது நாட்டில் இல்லை. முக்கியமான காரணம் என்னவென்று பார்க்கும்போது, தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், சினிமாக்கள் அதிகமாகிவிட்டன. எந்த சினிமாவைப் பார்த்தாலும் காதல் காட்சிகள்தான் பெருகிக் கொண்டு வருகின்றன. நேற்று மூன்றின் ஒரு சினிமாவுக்குப் போயிருந்தேன். சாதாரணமாக முன்பெல்லாம் ஒரு ஜோடி தான் காதல் செய்வதை பார்க்க முடியும். இப்போதுள்ள சினிமாக்களைப் பார்த்தால், இரண்டு ஜோடி காதல் நடத்துவதைப் பார்க்க முடியும். அதுவுமல்லாமல், நான் பார்த்த சினிமாவில் கடைசியில் மூன்று ஜோடிகள் காதல் நடத்துகிறார்கள். மாற்றி மாற்றி காதல் நடத்துகிற, காதல் காட்சி மயமாக அமைந்திருக்கிறது. இவ்வளவு காதல்களையும் நடத்திவிட்டு கடைசியில் இந்த படத்திற்கு 'காதலிக்க நேரமில்லை' என்று வேறு பெயரும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மூன்றே கால் மணி நேரம் இந்தப் படத்தைப் பார்க்கின்ற யாராக இருந்தாலும் சரி, ஆணை இருந்தாலும் சரி, பெண்ணை இருந்தாலும் சரி, வெளியில் வந்த பின்னால் என்ன நடக்கும்... (சிரிப்பு) இப்படியிருந்தால் எப்படி குடும்ப கட்டுப்பாட்டைக் கடைப்பிடிக்க முடியும் என்று கேட்கிறேன். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், மைலுக்கு ஒரு சினிமாக் கோட்டை வைத்துக் கொள்வதற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். சினிமா வேண்டியது தான். மக்களுக்கு பொழுது போக்கிற்கு வேண்டிய ஒன்று தான். முன்பிருந்த கர்நாடக சங்கீதத்தின் பெருமை எல்லாம் போய்விட்டது. சினிமா தான் இன்று முதல்படியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே சினிமாவை ஓரளவுக்கு குறைக்கவேண்டும். அதிலும் முக்கியமாக காதல் காட்சிகளை குறைக்கவேண்டும். நான் சொன்ன சினிமா வைப்பற்றி பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது நண்பர் ஒருவர் கேட்டார், தணிக்கையாளர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று... அதற்கு இன்னொருவர் சொன்னது என்னவென்றால், இம்மாதிரிப் பட்ட படங்களைப் பார்க்கும்பொழுது தணிக்கையாளருக்கும் குடி ஏற்பட்டுவிடுகிறது என்கிறார்கள். அதனால் சான் இம்மாதிரிப்

[திரு. டி. எல். சசிவரண தேவர்] [5th March 1964]

பட்ட படங்கள் வருகின்றன. வர வர காதல் காட்சிகள் எப்படியிருக்கிறது என்றால்—காதல் காட்சி இருக்கவேண்டியதுதான்—ஆனால் முன்பெல்லாம் இவ்வளவு தூரத்திற்கு நெருங்கி நடிப்பது கிடையாது. இப்போது வர வர ஆணும் பெண்ணும் நெருங்கிப் புகுந்து காதலிக்க ஆரம்பித்துவிடுகிறார்கள் . . . (குறுக்கிடு) . . . ஆம், அப்படித்தான் பேப்பரில் போடுகிறார்கள் . . . புகுந்து விளையாடுகிறார்கள் . . . என்று போடுகிறார்கள். இம்மாதிரிப்பட்ட காதல் காட்சிகள் எல்லாம் இருப்பதால்தான் நமது திட்டங்கள் மக்களிடத்தில் தோற்றுப்போய் விடுகிறது என்பதை நான் ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஏதோ ஆப்ரேஷன் மூலம் ஜன பெருக்கத்தை தடுக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டு ஆப்ரேஷன்கள் எல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆப்ரேஷன் செய்த பின்னால் கூட, மனைவிக்கு கர்ப்பம் தரிக்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுகிறது (சிரிப்பு) உண்மையில் நடந்த விவரத்தைத் தான் சொல்லுகிறேன். நாலேந்து குழந்தைகளுடன் சந்தோஷமாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்த ஒரு குடும்பத்தில், அந்த நண்பர் ஆப்ரேஷன் செய்து கொண்டார், அதன் பின்னால் மனைவிக்கு கர்ப்பம் ஏற்பட்டு விட்டது. இதன் காரணமாக அவர்களுடைய குடும்பத்தில் பெரிய தகராறு ஏற்பட்டுவிட்டது, கடைசியில் அந்த அம்மையாரை சமாதானப்படுத்துவதற்கு பெரிய கஷ்டமாகி விட்டது. கடைசியில் அவரை ஆப்ரேஷன் செய்த டாக்டரிடம் அழைத்துக் கொண்டு போய், ஆப்ரேஷன் செய்தாலும், சில நேரத்தில் குழந்தைகள் பிறக்கும் என்று சொன்ன பின்னால்தான் சமாதானம் அடைந்தார்கள். அந்த அளவுக்கு கஷ்டமாகி விட்டது. என்னுடைய யோசனை இதில் என்னவென்றால் . . . ஏதாவது எதிர்கட்சியிலுள்ளவர்கள் 'கன்ஸ்ட்ரக்டீவ்வாக ஐடியாக்கள்,' காரியார்த்த யோசனைகளை சொல்லவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள், அந்த முறையில் சொல்லுகிறேன். இப்போது கிராமங்களில் எல்லாம் கம்யூனிட்டி செண்டர்கள் இருக்கின்றன. அந்த இடத்தில் வந்து, அந்த ஊரிலுள்ளவர்கள் . . . மணமாள் . . . ஆண்கள் வாரத்திற்கு ஆறு நாட்கள் வந்து படுத்துக்கொள்ளவேண்டும், ஒரு நாள் மட்டும் தான் விட்டில் படுக்கலாம், மற்ற நாட்களில் எல்லாம் ஏகாந்தம் . . . (சிரிப்பு) என்ற முறையில் ஒரு திட்டத்தை வகுத்துக் கொண்டால் குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தை ஓரளவுக்கு சரியாக நடத்த முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இதை அரசாங்கம் யோசனை செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், இந்த விஷயத்தில் என்ன முறைகளை அலாசரித்தாலும் ஒன்றும் வெற்றி காண முடியாது என்பது தான். ஆண்டவனுடைய படைப்பை நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. உலகத்தில் பிறக்க வேண்டியது பிறந்து தான் தீரும், அழிய வேண்டியது அழிந்துதான் தீரும். ஆகவே முடிந்த அளவுக்கு ஜனப்பெருக்கத்திற்குத் தகுந்தவாறு நாம் வேலை வாய்ப்பை தேடிக்கொடுக்கவேண்டும். நம்மிடத்தில் பெரிய அரசியல் நிபுணர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். இதை எந்த முறையில் தீர்க்கலாம் என்பதைப்பற்றி நல்ல முறையில் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும்.

5th March 1964] [திரு. டி. எல். சசிவர்ண தேவர்]

விலைவாசிப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தளவில், இப்போது இருப்பது போல் போய்க் கொண்டிருந்தால் பெரிய கபளீகரமாகப் போய்விடுமோ என்று பயமாக இருக்கிறது. வளர்ந்து வாக்கடிய சமுதாயத்தில் இப்படித்தான் விலைவாசி உயர்ந்து கொண்டே போகும் என்றெல்லாம் இங்கு நாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாம். படித்தவர்கள் வேண்டுமானால் இதைப்பற்றி தெரிந்து கொண்டு இருக்கலாம். ஆனால் சாதாரண பாமர மக்கள் இதை எப்படி புரிந்து கொள்ள முடியும்? நேற்றுப் பார்த்தேன் சென்னை நகரில் 25 காய்கறி நியாயவிலைக் கடைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று. இதனால் மட்டும் நம்முடைய விலைவாசி இறங்கிவிடும் என்று நான் நம்பவில்லை. எத்தனை நியாயவிலைக்கடைகளை திறந்தாலும் இந்தப் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடாது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், என்ன காரணமோ தெரியவில்லை, ஒரே சமயத்தில் ஏறின விலை அப்படியேதான் இருக்கிறது, பின்னால் இறங்கவே முடிவதில்லை. காய்கறி விலையைப்பற்றி எனக்கு சொந்தமாக செரியும். வெறும் பத்து மூட்டை தான் கிடைக்கிறது என்றால், அன்றைக்கு முக்கால் ரூபாய் என்று விற்பார்கள். அதே நேரத்தில் 200 மூட்டை கிடைக்கிறது என்றால் நான்கு அணுவக்கு விற்கின்ற நிலைமையும் ஏற்படுகிறது. இதனால் யாரும் வருத்தப் படுவதும் இல்லை. ஆனால் சில இடங்களில் ஏறின விலை அப்படியே இருக்கிறது. இவ்விதம் விலை ஏறியே யிருக்கவேண்டிய அவசிய மில்லை. ஜனநாயக ஆட்சியில் இதற்குக் காரணமாக இருக்கிறவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இவர்களிடம் சென்று கேட்டால், பின்னால் நமக்கு வோட்டுப் போடுவார்களோ மாட்டார்கள் என்ற சந்தேகம் இருக்கவே கூடாது. அகவே இம்மாதிரி யான நிலைமையை இன்னும் நாம் வளர்த்துக்கொண்டிருந்தால் நிச்சயமாக சமுதாயம் அழிந்து போகக்கூடிய நிலைமை தான் ஏற்படும் என்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

தண்ணீர் வசதியைப் பொறுத்தவரையில், கோள அரசாங்கத்தினுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி அப்பர் பெரியாறு (கல்லாறு) ஸ்கீமை நிறைவேற்றலாம் என்று இருந்தது. இப்போது அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு அறிக்கை தருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். கிழக்கு ராமநாதபுரத்தைப் பொறுத்தவரையில் அந்தப் பகுதி மிகவும் பிற்போக்கான பகுதி, அது ஜமீன் பிரதேசமாக இருந்த காரணத்தினால் மக்களுக்கு போதுமான வசதியில்லாததின் காரணமாக இப்போது சுமார் 72 லட்சம் ரூபாய் தீர்வை பாக்கியாக இருக்கிறது. இங்குள்ள மக்கள் வேண்டுமென்றே கொடுக்காமல் இருக்கவில்லை. கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் தான் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுதுள்ள பாக்கியையும் சேர்த்தால், சுமார் ஒரு கோடி வரும் என்று ஜில்லாக் கலெக்டர் அவர்களிடத்தில் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது சொன்னார். அவர்கள் அபிப்பிராயப்படுவதும் என்னவென்றால், குறைந்த பட்சம் பாதியை யாவது வஜா செய்து கொடுத்து விட்டால் பாக்கியுள்ளதை பின்னால் வருஷா வருஷம் வசூலிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

[திரு. டி. எஸ். சசிவர்ண தேவர்] [5th March 1964]

இதைப்பற்றி இரண்டு வருஷத்திற்கு முன்னால் எஸ்டிமேட் கமிட்டி அங்கு வந்திருந்த நேரத்தில் ராமநாதபுரம் கலெக்டர் அவர்கள் இந்த நல்ல கருத்தை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதையும் அரசாங்கத்தின் ஞாபகத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன் ஆகவே இதை அவசியம் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திட்டம் நிறைவேற்றக்கூடிய இந்தக் காலத்தில் நாம் அதிகாரிகளை அதிகமாக நியமித்துக்கொண்டேயிருக்கிறோம். நமக்கு கிடைக்கின்ற வருமானத்தில் பெருமளவு இவர்களுடைய சம்பளத்திற்காகவே ஒதுக்குகின்றோம். சென்றகாலத்தில் ஒரு தாசில்தார் செய்த வேலையை இப்போது 9 தாசில்தார்கள் செய்கிறார்கள். முன்னால் 2 ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் செய்த வேலையை இப்போது 20 ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் செய்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் வேலை சரியாக நடப்பதில்லை. ஆகவே இதைப் பற்றி சரியாக விசாரிக்க ஒரு கமிட்டியை நியமித்து, எந்த அளவுக்கு நிர்வாகத்தை சீர்படுத்த முடியும் என்பதைப்பற்றி ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திட்டங்களைப் போடுகின்றோம், அதே சமயத்தில் சிலர் திட்டங்கள் எல்லாம் சரியாக நடைபெறவில்லை என்பதையும் சொன்னார்கள். 'நிலத்தில் பாதி கிணறு, அதிலும் பாதி தரிசு' என்று சொல்வது போல்தான் இருக்கிறது, இப்போதுள்ள திட்டங்களின் நிலைமை. திட்டத்தின் பெயரால் பல இடங்களிலும் லஞ்ச ஊழல்கள் நடைபெறுகின்றன. சாதாரணமாக திட்டத்தின் பெயரால் ஒரு ரூபாய் செலவு செய்தால், அதில் கால் ரூபாய் அளவுக்குக் கூட நல்ல முறையில் ஜனங்களுக்குப் பயன் கிடைப்பதில்லை.

இரண்டாவது, ஜனநாயக சோஷலிஸத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள் கனம் அங்கத்தினர் கவுண்டர் அவர்கள் ஜனநாயக சோஷலிஸத்தைப் பரிபூர்ணமாக நிறைவேற்றுவதை நான் வா வேற்கிறேன். ஜனநாயக ரீதியாக சோஷலிஸத்தை நிறைவேற்ற முடியுமா என்பது வேறு விஷயம். ஜனநாயகம் என்பது வேறு, சோஷலிஸம் என்பது வேறு. இரண்டையும் எப்படிச் சேர்ப்பது என்று புரியவில்லை. மக்களுக்காக அவர்கள் செய்யப் பார்ப்பதில்லை நடவடிக்கை எடுக்கப் பார்ப்பதில் வெற்றி கண்டால் அரசாங்கத்தை பூமாலை போட்டு வாழ்த்த நான்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்று ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அதை எல்லா எதிர் கட்சிகளும் வரவேற்கும் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். தாயுமானவர் அடிகள் அந்த நாளில் பாடினார், 'எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவெயல்லாமல் வேறொன்றறியேன் பாரபாமே' என்று. அதே அடிகளார் இப்போது இருக்கும் ஆட்சியைப் பார்த்துப் பாடியிருந்தால் 'எல்லோரும் துன்புற்றிருக்கச் செய்வதுவெயல்லாமல் வேறொன்றறியேன் பாரபாமே' என்று பாடுவாரே தவிர வேறு விதமாகப் பாடியிருக்க மாட்டார் என்பதைக் கடைசியாக சுட்டிக் காட்டிக்கொண்டு எனது வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன் வணக்கம்.

5th March 1964]

* திரு. க. அங்கமுத்து நாயக்கர் : மதிப்பிற்குரிய கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 1964-65-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச நான் முன் வந்திருக்கிறேன். இந்த அறிக்கையாவது நம்முடைய வாழ்விற் கும், நம் வரும் கால சந்ததிகள் வாழ்விற் கும் உள்ள வழிவகைகளைச் செய்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அந்த வகையில் இந்த அறிக்கையானது நம்முடைய மாகாணத்தின் நல்ல முன்னேற்றத்தைக் கருதி இந்த அறிக்கையைத் தயார் செய்து அதைச் செயலில் காட்ட முன் வந்த அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். அதற்காக அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

பொதுவாக இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றி பலர் பலவிதமாக பல கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். பொதுவாக தேர்தல் விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் தேர்தலில் பல கஷ்ட நஷ்டங்களையும் சொல்லுகிறார்கள். சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு நமது ஆளும் கட்சியார் இது வரையில் தேர்தலில் கண்டிராத அளவுக்கு அதிகப்படியான முனிசிபாலிட்டிகளைக் கைப்பற்றியிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் நம்முடைய ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் தான் என்று சொன்னால் அது மிகை ஆகாது. சுதந்திரம் கிடைப்பதற்கு முன் நாம் இருந்த நிலைமையை ஆராய்ந்து பார்த்து, இப்போது இருக்கும் நிலைமையை நாம் பார்ப்போமானால் நம் வாழ்க்கைத் தரம் எவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்று நாம் உணராமல் இருக்க முடியாது. எதிர் கட்சி நண்பர்கள் சொல்லுகிறார்கள் இந்த அறிக்கையில் எந்த வித முன்னேற்றமும் இல்லை, இந்தத் திட்டத்தினால் யாரும் முன்னேறவில்லை, இதனால் ஒரு வேஷ்டி கட்டியிருக்கின்றவன் கூட குளிக்கப் போய் குளித்து விட்டு கட்டிக்கொள்ள இன்னொரு வேஷ்டி இல்லாமல் உட்கார்ந்திருக்கிறான் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது வாஸ்தவமா என்று பார்த்தால் சொல்லுக்கு அலங்காரமாகத் தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பது எனது அபிப்பிராயம். இந்த நிலையில் நாம் பார்ப்போமானால் நம்முடைய இந்த அறிக்கையில் நம் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த பல வழிகளை நாம் கையாண்டிருக்கிறோம்.

பொதுவாக இலவசக் கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் 11-வது வகுப்பு வரையில் இலவசமாக கல்வி இந்த ஆண்டிலிருந்து அமலுக்கு வருகிறது என்று இந்த அறிக்கையில் காணப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்க் கட்சி நண்பர்கள் அதற்குக் கூட பாராட்டு சொல்லாமல் வேண்டுமென்றே இதில் ஒன்றும் இல்லை என்றும் இப்படி சொல்வதும் சரியல்ல அது பணக்காரர்கள் தான் வாழ வகை செய்திருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லுவதானது முற்றிலும் தவறானது என்பதை நான் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்த நம்முடைய மாகாணத்தின் நிலைமையைப் பார்க்கும்போது எவ்வளவு பள்ளிக்கூடங்கள் இருந்தன, இப்போது எவ்வளவு பள்ளிக் கூடங்கள் இருக்கின்றன

[திரு. க. அங்கமுத்து நாயக்கர்] [5th March 1964]

என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். மேலும் மேலும் எல்லா கிராமங்களிலும், கூடுமான வரையில் மூன்று மைல்களுக்குள் இருக்கும் கிராமங்களில் உயர்நிலைப்பள்ளிகளை அமைத்துக் கொண்டு வருகிறோம். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. எந்த வகையிலே இந்த திட்டம் குறைவுபட்டிருக்கிறது, அதைச் சரி செய்ய முடிவளில்லை என்று சொன்னால் அதையும் நாம் ஆராய்ந்து செய்ய வழிவகை ஏற்படும் என்று அவர்களுக்கும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அந்த அளவுக்கு நாம் கல்வித் தரத்தில் அதிகமாக முன்னேறியிருக்கிறோம். மேலும் மேலும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளைத் திறக்க அரசாங்கம் முன்வந்திருக்கிறது. நம் வாழ்க்கைத்தரம் உயர, தம் வருங்கால சந்ததிகளின் வாழ்க்கை வளம் பெற வழிவகை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று மனமார பாராட்டவேண்டியது நமது கடமை என்று அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சாரத்தைப் பார்த்தால் இந்தியாவிலேயே இல்லாத சிறந்த முறையில் நல்ல வகையில் இந்த டிபார்ட்மென்ட் விவசாயிகளுக்கு செய்துகொடுத்திருக்கிறார்கள், தொழில் துறைக்கும் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே முடிக்கவேண்டுமென்ற திட்டத்தை முன் கூட்டியே நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் நம் வேலைத்தரம் எவ்வளவு அதிகமாக, எவ்வளவு முழு முயற்சியோடு செய்யப் பட்டு வருகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. மின்சார டிபார்ட்மென்ட்டிலே சில கிராமங்களுக்கு செய்து கொடுக்க இன்னும் முன்வரவில்லை. அதற்குக் காரணம் சில உபகரணங்கள் இல்லை என்று தெரிகிறது. அவைகளுக்கும் இந்த மூன்றாவது திட்ட இறுதிக்குள் உடனடியாக செய்து கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். அதே நோத்தில் விவசாயத்தைப் பெருக்க நம் விவசாயிகளுக்கு அதில் ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் கொடுக்க நவீன முறையில் கருவிகளை வாங்கிக் கொடுத்து அதற்கு வேண்டிய பொருளையும் கொடுத்து அவர்களுக்கு ஊக்கமூட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படியிருந்தால்தான் விவசாயப் பெருக்கத்தை அதிகமாகப் பெருக்க முடியும். கூட்டுறவு முறையில்கூட விவசாயத்தை இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதில் 20 வருஷமாக, அல்லது 10 வருஷமாக பயிரிட்ட, பட்டா வாங்கிக்கொள்ளாமல் பயிரிட்ட, தென்னை, மா போன்றவைகளை உற்பத்தி செய்து வைத்திருக்கிற சில நிலங்களைக் கூட விவசாயப் பண்ணைகளில் சேர்க்க முற்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது வருந்தத் தக்க காரியம். கூட்டுறவு முறையில் செய்வது என்றால் சில தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன, அதை எடுத்து பங்கிட்டுக் கொடுத்து அதன் மூலம் விவசாயப் பெருக்கத்திற்கு வழி செய்தால்தான் அதிகமாக விவசாயப் பெருக்கத்தை அடைய முடியும். சிலர் பயிர் செய்து கொண்டே இருக்கும் நிலத்தில் அவர்கள் பட்டா வாங்காத

5th March 1964] [திரு. க. அங்கமுத்து நாயக்கர்]

காரணத்தினால், அதை எடுத்து மற்றவர்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுத்து விவசாயம் செய்வது என்றால் எப்படி ஜாஸ்தி உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று தெரியவில்லை. அந்த வகையில் விவசாயத்தைப் பெருக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். அப்போதைக்கப்போது உரம், தழை போக்குவரத்துகளைக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். காலம் தவறிக் கொடுத்தால் விவசாயத்திற்கு பயன்படாமல் போகிறது. எல்லா இடத்திலும் அந்தக் குறை இருந்துகொண்டு தான் இருக்கிறது. அந்தந்தக் காலத்தில் உரம் முதலியவைகள் கிடைக்க துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ரைஸ் மில்லைப் பொறுத்தவரைக்கும் தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அந்த வகையில் தேசியமயமாக்குவதைக் காட்டிலும், முன் கூட்டியே பரீட்சார்த்தமாக 4, 5 மில்க்கை சர்க்கார் எடுத்து நடத்திப் பார்த்து, பிறகு ரைஸ் மில்களை தேசியமயமாக்கினால் ஆட்சேபனை இருக்காது. சேலம் ஜில்லா ஆத்தூர் தாலுகா ரொம்பப் பிற்போக்கான பகுதி. அங்கே உற்பத்தி ரொம்ப அதிகமாக இல்லை. காரணம், அங்கே கிணறுகள் எல்லா இருந்து தான் தண்ணீர் இரைத்து பாய்ச்சவேண்டியதாக இருக்கிறது. அது எங்களுடைய பழக்கமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கே சிறிய பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறிய நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுத்தால், சேலம் ஜில்லா ஆத்தூர் தாலுகாவில் அதிக உற்பத்திக்கு இடமுண்டு. இப்பொழுது கிணற்றுத் தண்ணீரை இரைத்துத்தான் பாய்ச்சவேண்டிய நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பகுதியில் சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு வழி வகைகள் காணவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், பட்டா கொடுப்பதிலே சில தாமதங்கள் ஏற்படுகின்றன. 2 வருஷம், 4 வருஷங்களுக்கு முன்பு சொந்தமான நிலத்திற்குக்கூட இன்னும் பட்டா கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த மாநில இடங்களில் உடனடியாக பட்டா வழங்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆத்தூர் ஆஸ்பத்திரி ரொம்ப பிற்போக்கான நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதை மேலும் வளர்ச்சி அடையச் செய்ய வேண்டும். அதற்கு மேலும் ஒரு டாக்டர் நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மருந்து சப்ளை செய்வதிலே ரொம்பவும் கவனக் குறைவாக இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஆஸ்பத்திரியில் எல்லா மருந்துகளும் வழங்கப்படவில்லை. சில மருந்துகளைத்தான் ஆஸ்பத்திரியில் கொடுக்கிறார்கள், சில மருந்துகளை வெளியில் போய் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லி விடுகிறார்கள். உடனடியாக எல்லா மருந்துகளையும் சப்ளை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்குப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த கனம் தலைவர் அவர்களுக்கு வணக்கத்தையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[5th March 1964]

* **திரு. ஆர். ரெங்கசாமி:** மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1964-65-ம் வருஷ நிதி நிலை அறிக்கையைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் ஜனநாயக சோஷலிஸம் என்று கூறப்படாமல் இருந்தால் அநேகமாக சில அங்கத்தினர்கள் குறை சொல்லுவதற்கு காரணம் இருந்திருக்காது என்று நினைக்கிறேன். ஜனநாயக சோஷலிஸம் என்று அதில் குறிப்பிட்டிருப்பதினால் தான், அதற்குத் தகுந்த வழிமுறைகள் ஒன்றும் அதில் சொல்லப்படவில்லை என்று சில அங்கத்தினர்கள் குறை கூறினார்கள். கனம் சோஷலிஸ்டு அங்கத்தினர் கூட 'சோஷலிஸம் என்று நீங்கள் எப்படி பெயர் சொல்லலாம்' என்று கோபம் கொண்டார்கள்.

நேற்று இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேசிய திரு. மாதவன் அவர்கள், சீதையைக் கண்டேன் என்று நிதிநிலை அறிக்கையில் சோஷலிஸத்தைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறதே ஒழிய, அதில் உண்மையிலேயே வேறு ஒன்றுமில்லை என்று குறைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். ஆனால், சீதையைக் காண்பதற்கு எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டவென்றியிருந்தது. எந்த சூழ்நிலையிலே ஹனுமார் சீதையைக் கண்டுபிடித்தார், அதை எப்படி வந்து ராமரிடம் சொன்னார், சீதையைக் கண்டேன் என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக கண்டேன் சீதையை என்று ஏன் சொன்னார் என்பதெல்லாம் ராமாயணத்தைப் படித்தவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். கண்டேன் சீதையை என்று ஒரே வாக்கியத்தோடு ராமாயணம் முடிவடையவில்லை. சீதையைக் கண்டேன் என்று சொன்னபிறகு தான் அநேகமாக ராமாயணம் வளர்ந்திருக்கிறது என்பது ராமாயணம் படித்தவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால், அப்போது ஜனநாயக காலம் இல்லை. இருபது, முப்பது வோட்டுகளை கூறையில்லாத வீடுகளிலே பதிந்து வைத்துக்கொண்டு, வோட்டுகளை வாங்கி வெற்றிபெறும் காலம் அல்ல அது. அப்போது சீதையைப் பார்த்தேன் என்று அவசரமாக ஹனுமார் சொல்லி விட்டார். ஏதாவது வாங்கிக்கொண்டு சொல்லலாம் என்று நினைக்கிற காலம் இல்லை அது. அது தர்ம காலம். ஆகையால் பார்த்ததை பார்த்தபடி கண்டேன் சீதையை என்று உடனடியாக ஹனுமார் ராமரிடம் சொல்லிவிட்டார். ராமாயணத்தைப் படித்தவர்களுக்குத் தெரியும். எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு ஒரு பெரிய யுத்தத்தை நடத்தி ராவணாதி சும்பகர்ணதிகளை தோற்கடித்து, சீதையை மீட்கவேண்டியிருந்தது? அதே மாதிரி சோஷலிஸத்தை அடைவதற்கு எத்தனையோ ராவணாதிகளை

கனம் உதவி சபாநாயகர்: வரவு செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றி தான் பேசவேண்டும் மற்றவைகளைப்பற்றி யெல்லாம் ரொம்ப விவரமாகப் பேசவேண்டியதில்லை.

திரு. ஆர். ரெங்கசாமி: எத்தனையோ ராவணாதி, சும்பகர்ணதிகளை எதிர்த்துப் போராடி சோஷலிசத்தை அடையவேண்டியிருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். பொதுவாக எல்லோருக்கும் குறை உண்டு. மத்திய சர்க்கார்

5th March 1964] [திரு. ஆர். ரெங்கசாமி]

ஊழியர்களுக்கு சம்பளம் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. நமது மாகாண சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு சம்பளம் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், நமது நிலை என்ன என்பதைப் பற்றி யாரும் சொல்லுவதில்லை. ஏனென்றால் சொல்லுவதற்கு வெட்கம். நமது கூடவே இருந்து கிராமத்தில் வாழக்கூடியவர்கள் பார்லிமெண்டிற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சம்பளம் என்ன? நம்முடைய சம்பளம் என்ன? எந்த அங்கத்தினரும் தைரியமாக வெளிப்படையாகச் சொல்லவில்லை. அதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன? எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அங்கு இருக்கக்கூடிய வசதிகள், அவர்கள் செய்யக்கூடிய வேலை இவைகளை வைத்து சம்பளத்தை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். நம் கூடவே இருந்து தேர்தலில் நின்று வெற்றிபெற்றவர்கள் பார்லிமெண்டிற்குச் சென்றிருந்தார்கள், அவர்கள் அதிகச் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். ஆனால், குறை சொல்லுவது என்பது எல்லோருக்கும் வெகு சுலபமாக உள்ளது. இப்பொழுதெல்லாம் கடவுளிடத்தில் கூட சோஷலிஸம் பாவுவதில்லை என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். ஒரு சில கோவில்களுக்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. ஒரு சில கோவில்களுக்கு லட்சக்கணக்கான வருமானம் வருகிறது. எல்லோருக்கும் நல்லபடியாக வாணக்கொடுக்கிற விநாயகர் கோவிலுக்கு வெற்றிலை பாக்குக்குக் கூட வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. அம்மாதிரி நிலையில் விநாயகர் உட்கார்ந்திருப்பது நமக்குத் தெரியும். ஆனால், இப்பொழுது நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதையெல்லாம் கூட சோஷலிஸ பாணியில் அமைக்கவேண்டும் என்று கருதி, அதிகப்படியான நிதி வசதி உள்ள கோவில்களிலிருந்து நிதியை எடுத்து சாதாரணமாக பாழடைந்து கிடக்கும் கோவில்களை ரிப்பேர் செய்வதற்கும் மற்றும் பல வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கும் பயன்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த முறையில் பார்க்கும்பொழுது இன்னும் எவ்வளவோ குறைகளை நாம் நிவர்த்தி செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

விலைவாசி ஏற்றத்தைப்பற்றி அநேகமாக கண்டிப்பாக சட்ட சபை கூடும்போதெல்லாம் ஒரு புகார் சொல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. அதிலும் குறிப்பாக மார்ச்சு மாதத்தில் இது மாதிரி ஏற்படுகிறது. சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டில் விவசாயப் பொருள்களின் விலையை நாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், அநேகமாக நெல் ஒன்றைத் தவிர எல்லாவற்றின் விலையும் குறைந்திருக்கிறது என்பது கிராமப் பகுதிகளிலிருந்து வரக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு நன்றாக தெரிந்திருக்கும். நமது சர்க்கார் குறிப்பாக உபயோகப்படுத்துபவர்களுடைய நலனைத் தான் இதுவரையிலும் கவனித்து அவர்களைப் பற்றிதான் மனதிலே கொண்டு திட்டங்களை தீட்டுகிறார்களே ஒழிய, உற்பத்தி செய்பவர்களைப் பற்றி எப்பொழுதுமே, யாரும் கவலைப்பட்டதில்லை என்று ஒரு நிலை தான் இப்பொழுது இருக்கிறது. உபயோகிப்பவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு பொருளின் விலை கூடிவிட்டால், அதற்காக பெரிய சூள்ர்ச்சி உண்டுபண்ணி, அதன் மூலம் விலையைக் குறைக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையையும், சந்தர்ப்பத்தையும் ஏற்படுத்திகொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஆர். ரெங்கசாமி] [5th March 1964]

குறிப்பாக எடுத்துக்கொண்டால் சென்ற ஆண்டு வெல்லத்தின் விலை மணங்கு ரூ. 12, 13 ; மிளகாய் விலை ரூ. 26, 27 என்று விற்ப்பது. சென்ற ஆண்டு இன்னும் மற்ற விவசாயப்பொருள்களெல்லாம் எவ்வளவு கூடுதல் விலைக்கு விற்ப்பது என்று பார்த்தால், இன்று இருக்கக்கூடிய விலையைக் கவனித்தால் வெல்லம் யாரும் விற்க முடியாத ஒரு கீழான விலையில் ரூ. 6-க்கு விற்கிறது. மிளகாய் ரூ. 17, 18 என்று விற்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டில் மிளகாய் ரூ. 27 என்ற விலைக்கு விற்ப்பொழுது, ஏராளமாக விலை ஏறிவிட்டது என்று இந்த மன்றத்தில் கூச்சல் போடப்பட்டது. இப்பொழுது ஒரேயடியாக விலை குறைந்துவிட்டது.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : இந்த மன்றத்தில் கூச்சல் போடுகிறார்கள் என்று சொல்லுவது கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய மரியாதைக்கே குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே, அம்மாதிரி சொல்லவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். ரெங்கசாமி : அப்படி என்றால் அந்த வார்த்தையை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்கிறேன். ஆகையினாலே உபயோகிப்பவர்களின் நலனை மட்டும் மனதிலே கொண்டு திட்டம் தீட்டப்படாமல், உற்பத்தியாளர்களுக்கு என்ன சௌகரியம் செய்துகொடுத்தால் அதுவும் உபயோகிப்பவர்களுக்கு பலனாக அமையும் என்பதை சர்க்கார் மனதில் வைத்துக்கொண்டு திட்டத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு கூட, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே உயர்நிலைப் பள்ளி படிப்பு வரை இலவசமாக கற்றுக்கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சில இடங்களில் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஆரம்பிப்பது என்றால், அங்குள்ள மக்கள் ரூ. 4,500 கட்டவேண்டும், அதற்காக 5 ஏகர் நிலம் தரவேண்டும், அதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து தரவேண்டும் என்ற ஒரு நிபந்தனை இருக்கிறது. இந்த ஆண்டிலிருந்து உயர்நிலைப் பள்ளி வரை இலவசக் கல்வி அளிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால், இதை நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து தொகை கட்டவேண்டும், 5 ஏகர் நிலம் கொடுக்கவேண்டும் என்று நிபந்தனை போடாமல் அந்தந்த கிராமங்களில் ஏதாவது நிலத்தை இலவசமாகக் கொடுத்து, அந்த கிராம மக்களுக்கு வசதி செய்துகொடுத்தால், உயர்நிலைப்பள்ளியை அங்கே உடனே ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று ஒரு திருத்தத்தையும் இதில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு கூட நமது மாநிலத்திலே எத்தனையோ காலேஜ்கள் வேண்டுமென்று எல்லோரும் கேட்கிறார்கள். தனிப்பட்ட முதலாளிகள் காலேஜுகளை ஏற்படுத்துவதற்கு தயாராயிருக்கிறார்கள். காலேஜ் கட்டிடத்திற்காகத் தரவேண்டிய தொகையைத் தவிர, யுனிவர்சிட்டிக்கு செக்யூரிடியாக ரூ. 2 லட்சம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி ரூ. 2 லட்சம் கட்டத்தேவையில்லை, அந்தப் பணத்தையும் அவர்கள் காலேஜுக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள

5th March 1964] [திரு. ஆர். ரெங்கசாமி]

லாம் என்று சொன்னால், தனிப்பட்டவர்கள் பல காலேஜுகளை ஆரம்பிப்பதற்குத் தயாராயிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அரசாங்கம் இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு முக்கியமானது மின்சாரம். இப்போழுது அந்த மின்சாரம் நல்ல முறையில் கொடுக்கப்படுகிறதா, அவர்களுக்குப் பயன் தரக்கூடிய வகையிலே கொடுக்கப்படுகிறதா என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழில்கள் அதிகமாக அதிகமாக, விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கிடைப்பது குறைவாக இருக்கிறது. என்னுடைய அனுபவத்திலிருந்து சொல்கிறேன், காலையில் எழுந்தவுடன் ஸ்விட்சைப் போட்டால், பம்புசெட் மோட்டார் ஓடக்கூடிய அளவுக்குக் கூட கரண்டி கிடைப்பதில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திண்டுக்கல்லைச் சுற்றியுள்ள 16 கிராமங்களில் தோல் பதனிடும் தொழில் நடத்துவதினால், தண்ணீர் கெட்டுப் போய், விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டு, உற்பத்தி செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல ஆண்டுகளாக இதை எடுத்துச் சொல்லியும், இன்னும் வேறு முயற்சிகள் செய்தும், நிவர்த்திக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அங்குள்ள மக்களுக்கு குடிதண்ணீர் கூட கிடைக்க முடியாத அளவுக்கு இன்று துன்பப்படுகிறார்கள். இதை உடனடியாகக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே வைக்கப்பட்டுள்ள நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மொதுவாக, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அதிகமான தொகை கல்விக்காகவும், உணவு உற்பத்திக்காகவும், பாதுகாப்பிற்காகவும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்படி அதிகமாகத் தொகை செலவழிக்கப்படுவதை வரவேற்றாலும், அப்படி செலவழிக்கும் முறையிலுள்ள கோளாறுகளைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இவ்வாறு பாதுகாப்புத் துறைக்கும், போலீஸ் துறைக்கும் மானியங்களை நாம் ஒதுக்குகின்ற நிலையிலே, இந்தக் காவல் படையினர் இந்த நாட்டிலுள்ள எந்த மதத்தினருக்கும், எந்த வகுப்பினருக்கும் கட்சி வேறுபாடு இன்றி பாதுகாப்பு அளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் நடந்த நகராட்சித் தேர்தல், சென்னை மாநகராட்சி தேர்தல் முடிவுகளுக்குப் பின்னர், இங்கேயுள்ள அரசியல் கட்சிகளும், குறிப்பாக ஆளும் கட்சியிலுள்ள தோழர்களும், இந்த நாட்டு மக்களின் தொகையில் ஏறத்தாழ பத்தில் ஒரு பங்காக உள்ள முஸ்லீம் சமுதாயத்

[திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [5th March 1964]

தினரை, நகராட்சி தேர்தலில் தங்களுடைய கட்சிக்கு ஆதரவு தரவில்லை என்பதற்காக, சென்ற 10 நாட்களாக இந்த நகரில் நடைபெறும் கூட்டங்களிலும், வெளியிலே மாவட்டங்களில் நடைபெறும் கூட்டங்களிலும், இழிவு படுத்தித் தாக்கிப் பேசி காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஆதரவு தராத அந்த சமூகத்தினர் இந்த நாட்டில் வாழக்கூடத் தகுதியில்லை என்ற முறையில் ஆளும் கட்சியிலுள்ள தலைவர்களும், அவர்களைச் சேர்ந்த கூட்டுக்கட்சியினரும் மிகவும் பலாத்காரமான முறையில் பேசியிருக்கிறார்கள். இது வரையிலும் அந்தப் பேச்சாளர்கள் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை என்பதை நாங்கள் கவலையோடு கண்காணித்துக் கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் வேறு கட்சியில் உள்ளவர்கள் எப்படியிருந்தாலும், எங்கே இருந்தாலும் அவர்களை ஏதாவது ஒரு சதியில் மாட்ட வைத்து கடுமீ தண்டனை அளிக்க முன்வரும் ஆட்சியாளர்களுக்கு இந்த மாதிரிப் பேச்சுக்கள் காதில் விழவில்லையா? இந்த ஆட்சித் துறையின் ரிப்போர்ட்டர்கள் குறிப்பு எடுப்பதில்லையா என்று நான் கேட்கிறேன். ஆகவே கட்சி வேறுபாடு இன்றி இந்தக் காவல் துறையினரை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி, நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த அமைச்சரவையை நான் மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளை எடுத்துக் கொண்டால், அவர்கள் எப்படி இருந்தார்கள், இப்பொழுது எந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்க என்ன முயற்சிகள் எடுக்கிறீர்கள் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆரம்பத்தில் உற்பத்திச் செலவு என்ன இருந்ததோ, அதைவிடப் பத்து மடங்கு அதிகமாக இப்பொழுது இருக்கிறது. மேலும் பல வரிகளுக்கு உள்ளாகி, புயலினாலும், வெள்ளத்தினாலும் பாதிக்கப்பட்டு அரசாங்கத்திற்கு கட்டவேண்டிய வரித் தொகையை கட்டிக் கொண்டு வந்தும், சென்ற இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக எல்லா வகைகளிலும் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதினால் உற்பத்தி திறன் குறைந்து இருக்கிறது. மேலும், இப்பொழுது சர்க்கார் கடைப் பிடிக்கும் கொள்முதலின் காரணமாக அவர்கள் பலவிதத்திலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்தக் கொள்முதலை யாரிடமிருந்து செய்யவேண்டும் என்பதை ஆட்சியாளர்கள் இன்னும் சரியாக விளக்கவேண்டும். மில்காரர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்யப்பட வேண்டுமா, அல்லது நேரடியாக விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்யப்பட வேண்டுமா, அப்படியென்றால் எக்கர் ஒன்றுக்கு எவ்வளவு கொள்முதல் செய்யவேண்டும் என்கின்ற விவரங்களை அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று விலைவாசி ஏறிக்கொண்டு போவதற்கு முக்கிய காரணம் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய முடியாமல் இருப்பதுதான். பழங்காலத்தில் கையாளப் பட்டுவந்த முறைகளில் உற்பத்தி செய்

5th March 1964] [திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

வதாலும், இப்பொழுது கூறப்படுகின்ற புதிய முறைகளுக்குத் தேவையான கருவிகள் கிடைக்காததாலும் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு குறைந்த விலையில் நவீன விவசாயக் கருவிகளை உற்பத்தி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்விக்காக நம்முடைய மாநில சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கும் அதிகமான தொகைக்கும், இப்பொழுது உயர் நிலைப் பள்ளி வரை இலவசக் கல்வி அளித்ததற்காகவும் நான் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால், பள்ளிகளை ஆரம்பித்தால் மட்டும் போதாது. அதற்கு தேவையான கட்டிடங்களைக் கட்டவேண்டும். என்னுடைய தொகுதியில் இரண்டு மூன்று உயர்நிலைப் பள்ளிகள் கட்டிடம் இல்லாமல் இருக்கின்றன. குறிப்பாக பாளையங்கோட்டை, பரிவிளாகம் போன்ற இடங்களிலே கூறைக் கீற்றுக்களை வைத்து பள்ளிகள் அமைத்திருப்பதினால் மழைக்காலங்களில் பள்ளிக்கூடங்களை நடத்த முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அவற்றிற்கு தேவையான கட்டிடங்களை கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், ஆதித்திராவிடர்களுக்காக சட்ட உதவி அளிக்கும் வகையிலே பாதுகாப்பு கொடுக்கும் முறையை நான் வரவேற்கிறேன். அதற்கு தகுதியுள்ள ஆதித்திராவிடர்கள் யார் என்று குறிப்பிடும்பொழுது, தகுதியில்லாதவர்களை இல்லை என்பதையும், கட்சியைக் கருதி வேண்டுமானால் ஆட்சியாளர்கள் பார்க்கலாமே தவிர, எந்தக் கட்சி வேறுபாடுகளையும் கொள்ளாமல் எந்த ஆதித்திராவிடருக்கு இன்னல்கள் ஏற்பட்டாலும் அவற்றை நீக்குவதற்கு வேண்டிய உதவியை அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சிறிய நீர் பாசனத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதிலும் எவ்வளவு இன்னல் ஏற்படுகிறது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். எவ்வளவு குறைகளைச் சொன்னபோதிலும் 2, 3 ஆண்டுகாலமாகப் பார்க்கிறோம், அவை எல்லாம் கவனிக்கப்படுவது இல்லை. திரு. கவுண்டர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல பாட்டு வேண்டுமானால் பாடலாம். வேறு வழியில்லை. என் தொகுதியில் பிராந்த புரம், கண்டமங்கலம் கிராமங்களில் 2,000-ம் 3,000-ம் ஏக்கர் நிலம் பாதிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு வருஷமும் வெள்ளம் வந்து, தண்ணீர் தேங்கி துன்பம் ஏற்படுகிறது. கனம் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூட சமீபத்தில் அங்கே பார்வையிட வந்தார்கள். ஆகவே உடனடியாக அங்கே வடிகால் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் ஏதாவது செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையை மக்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் உள்ளது வீராணம் ஏரி, அது ஒரு பெரிய ஏரி என்பது யாவரும் அறிந்ததே. அந்த ஏரி கிட்டத்தட்ட 60 ஏக்கர் பரப்பி உள்ளது. அதன் நடுவே

[திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [5th March 1964]

காடு ஏற்பட்டு ஏரி தூர்ந்துகொண்டே வருகிறது. உடனடியாக அந்தக்காட்டை அழித்து மேடுகளை அப்புறப்படுத்தி கரைகளை உயர்த்தினால்தான்* தண்ணீர் தேங்கும் வாய்ப்பு இருக்கும்.

தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் மாவட்ட ரீதியாக தொழில்கள் ஏற்படுத்தப்படுவது இல்லை. இதற்குப் பரிகாரம் காணவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நெய்வேலியில் உள்ள ஒரு சிறிய குறைபாட்டை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நெய்வேலி மத்திய சர்க்காருடைய பொறுப்பாக இருந்தாலும் மாநில சர்க்காருக்கும் அங்கே மேற்பார்வையிடும் பொறுப்பு இருக்கிறது என்று அறிகிறேன். அங்குள்ள நிரந்தர பணியாளர்களுக்கு கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் அலவன்ஸ் கொடுப்பதில் குறை இருக்கிறது. கடலூர், சிதம்பரம், விருதாசலம் வட்டத்திலிருந்து வேலை செய்யும் நிரந்தர ஊழியர்களுக்கு இந்த அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படுவது இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் குறையை நீக்க வேண்டிய முயற்சிகளை செய்து அதை நல்ல முறையிலே தீர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வை. சங்கரன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன் உள்ள வரவு செலவு அறிக்கையைப் பாராட்டி, ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற முற்படுகிறேன். அப்பிரைஸஸ் ஆப் தி ப்ளான் ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்டு விட்டதால் இதுவரை செய்து இருக்கும் திட்ட வேலைகளைப் பற்றி இந்த வரவு செலவு அறிக்கையில் அதுபற்றிய முழு விவரங்கள் விரிவாக கொடுக்கப்படவில்லை. தனியாகவும் சொல்லப்படவில்லை, இருந்தாலும் கூட இதில் கூட செய்ய உத்தேசித்திருக்கும் சில நல்ல காரியங்களை நாம் காண முடிகிறது. லிபரலைஸ்ட் பென்ஷன் ஸ்கீம் சம்பந்தமாக சொல்லும்போது அது ஏற்கெனவே இருந்ததை இப்பொழுது இன்னும் வெகுவாக விரிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். இறந்த ஊழியருடைய மனைவிக்கு ஆயுள் வரைக்கும், 18 வயது வரை மகனுக்கும், 21 வயது வரை அல்லது மணமாகும் வரை மகனுக்கும் இந்த தொகை கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இதிலே ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மகனுக்கு 18 வயது என்று போட்டிருப்பதை 21 வயதாக போட்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இன்றைக்குள்ள நிலைமையிலே சாதாரணமாக ஒருவன் படித்து உத்தியோகத்திற்குச் செல்ல 21 வயது ஆகிவிடும். ஆகவே மகனுக்கு 18 வயது என்பதையும் 21 என்று மாற்றினால் நலமாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு உதவி அளிப்பது குறித்து எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் வெகுவாகப் பேசினார்கள். நாங்களும் சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய பிரதிநிதிகள்தாம். எங்களுக்கும் அவர்கள் விஷயத்தில் அக்கறை உண்டு. என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு டி.ஏ.யை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதில் எங்களுக்கும் கவலை உண்டு ஆனால் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்

5th March 1964]

[திரு. வை. சங்கரன்]

சொல்வது போல சர்க்காருக்கு நல்ல எண்ணம் இல்லை என்று சொல்லுவது உண்மைக்குப் புறம்பானது. சென்னை 'ஏ' நகரம் ஆக வேண்டும் என்று இந்த சர்க்காரிலே உள்ள அமைச்சர்கள் மத்திய அரசாங்கத்துடன் வாதாடி முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 'பே' கமிஷனில்கூட மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு எப்படி உயர்த்துகிறார்களோ, அதேமுறையில் மாநில சர்க்காரும் உயர்த்த வேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 'ஏ' நகரமாக ஆக்க முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்ட போது, அந்த தத்துவத்தை உணடந்துதான் பாடுபட்டு இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து சப்ஸிடி பெற்று உதவி அளிக்க முடியுமா என்பது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. செய்ய வேண்டாம் என்ற கெட்ட எண்ணம் யாருக்கும் கிடையாது. அப்படி எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்கள் பேசுவது உண்மைக்கு புறம்பானது. சீக்கிரத்திலேயே நல்ல முறையிலே தமிழக அரசாங்கம் என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நானும் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இலவசப் படிப்பு எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரைக்கும் எல்லோருக்கும் இலவசப் படிப்பு என்பது உண்மையிலேயே வர வேற்கத்தக்க அம்சம். கல்வியைப் பற்றி மற்றொரு விஷயம் கூற விரும்புகிறேன். அது பல ஆண்டுகளாகவே விவாதத்தில் இருந்து வந்திருக்கிற விஷயம். மத்திய சர்க்காரிலே எகனமிக் பேஸிஸ், பொருளாதார அடிப்படையில் சம்பளச் சலுகைகள், போன்றவைகளை கொடுப்பது என்று கொள்கை வகுத்து நடைமுறையிலே செயல்பட வருகிறது. ராஜ்யங்களின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பப் பட்டுள்ளது. இங்கே இருக்கும் கம்யூனல் அடிப்படையில் இருக்கும் சலுகைகள் அடியோடு தவறு என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் ஒரு 10 சதவிகிதத்தையாவது ஏழ்மையில் இருக்கும் மாணவர்களுக்கு திறமை அடிப்படையில் கொடுக்க முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். ஏழை மாணவர்களுக்கு, ஜாதி மத பாகுபாடு இல்லாமல் ஒரு 10 சதவிகிதம் சலுகையாவது திறமை அடிப்படையில் கொடுப்பது நலமாக இருக்கும். அம்மாதிரி திறமையுள்ள மாணவர்களுக்கு ஏழ்மை அடிப்படையில் கொடுப்பது நமது 'ராஜ்யத்திற்கும் பொது மக்களுக்கும் பயன் அளிப்பதாக இருக்கும். திறமைக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கும் வகையில் சலுகைகள் அமைந்தால்தான் ராஜ்யத்தின் பிற்கால வாழ்விற்கு நன்மைப் பயப்பதாக இருக்கும். ஒரு 10 சதவிகிதம் அம்மாதிரி செய்தால்கூட போதும். பாக்கியுள்ள 90 சதவிகிதம் மற்ற அடிப்படைகளுக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம்.

அடுத்தபடியாக, ஓல்ட் ஏஜ் பென்ஷன் சம்பந்தமாக சில திருத்தங்கள் தேவை என்று நினைக்கிறேன். ஆரம்பத்திலே ஒரு ஆண்டு நடைமுறையிலே பார்த்தபின் ஏற்படும் சிக்கல்களையும் கஷ்டங்களையும் திருத்த ஏற்பாடு செய்வோம் என்ற உறுதி அளிக்கப்பட்டது. ஒருவருக்கு பிள்ளை இருக்கிறார் என்பதற்காக

[திரு. வை. சங்கரன்]

[5th March 1964]

மட்டும் உதவி கிடையாது என்பது அவ்வளவு சரியாக இராது. பிள்ளை இருக்கிறான் என்று உதவியை மறுக்கிறார்கள். இருக்கும் பிள்ளை இடியெட்டாகவோ, இம்பெஸிலாகவோ இருந்தால் என்ன பயன். தன்னையும் காப்பாற்றிக் கொண்டு, பயித்தியம் பிடித்த பிள்ளையையும் காப்பாற்ற வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது அந்தத் தாய்க்கு. அதே நேரத்திலே அந்தத் தாய் தனக்கு பிள்ளை இல்லை என்று சொல்ல முன் வர மாட்டாள். ஆகவே பிள்ளை இருக்கிறான் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக உதவியை மறுப்பது சரியாகாது. அந்தப் பிள்ளையால் பிரயோஜனம் இருக்கிறதா என்று ஓரளவு பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். எடுத்த எடுப்பில் பிளாட் ஆக மறுப்பது சரியல்ல. பிள்ளை இருக்கலாம், அவன் தாயை கைவிட்டு விட்டு எங்கேயோ வெளிப்பிராந்தியத்தில் இருக்கலாம், தாயை கவனிக்காமல் இருக்கலாம். அவன் தாய்க்கு உதவி செய்ய மறுக்கலாம். அப்படி டெஸர்ட்டட்டாக இருக்கிறவர்களுக்கு ஒல்ட் ஏஜ் பென்ஷன் கிடைக்கச் செய்வதுதான் அரசாங்கத்தின் கடமை. ஆகவே அந்த முறையில் இதைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகின்றேன். இந்த பென்ஷன் மணியார்டர் மூலம் செட் செட்டாக அவ்வப்பொழுது அனுப்புகிறார்கள். அதிலே பல பகுதியினருக்கு கிடைக்க 3 அல்லது 4 மாதம் தாமதம் ஆகிறது. இது கண்ணைக் கொடுத்து பின்னால் பறித்தது போல் ஆகிறது. கொடுக்காமலே இருந்தாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் ஒரு மாதம் இரண்டு மாதம் கொடுத்துவிட்டு அடுத்து பல மாதங்கள் தாமதமாகும்போது அவர்கள் பாடு மிக்க திண்டாட்டமாக போய் விடுகிறது. அப்படிப்பட்ட பல கேசுகள் எங்கள் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டியது அவசியம். மணியார்டர் அனுப்பும் கிளார்க்குகளை அதிகமாகவாவது போட்டு, உடனுக்குடன் அடுத்த மாத ஆரம்பத்திலேயே பாவற்றையும் அனுப்பக் கூடிய ஏற்பாட்டை செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மூன்று, நான்கு மாதங்கள் கழித்து கொடுப்பதால் பிரயோஜனம் இல்லை.

மதுரையில் ஒரு பல்கலைக்கழகம் துவக்கப் போவதாக இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தகுந்தது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இதைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது “1964-ஆம் ஆண்டில் இது ஆரம்பிக்கப்படும்” என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால், அதற்கு அடுத்த ஆண்டில், “இது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திற்குள்ளே ஆரம்பிக்கப்பட்டு விடும்” என்று உறுதி அளிக்கப்பட்டது. தற்போது கொள்கை அளவில் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. இப்படிப் பின்னுக்குப் போய்க் கொண்டிருப்பது வருந்தத்தக்க விஷயம். மதுரையில் ஒரு பல்கலைக்கழகம் துவக்கவேண்டும் என்று கொள்கை அளவில் ஒப்புக்கொண்ட பிறகு, அந்தப் பல்கலைக் கழகம் எப்பொழுது வரும் என்பது பற்றி ஏன் இன்னும் முடிவு

5th March 1964] [திரு. வை. சங்கரன்]

எடுக்கவில்லை என்று தெரியவில்லை. நாங்கள் பகிரதப் பிரயத்தனம் எடுத்துக்கொண்டதின்பேரில் மதுரையில் இந்த சர்வகலாசாலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அதற்கு முன்பு இதற்கெல்லாம் பல சாக்குப்போக்குகள் சொல்லப்பட்டன. தடைகள் எல்லாம் ஒருவாறு நீங்கியிருக்கும் இந்தச் சமயத்தில், இதைத் துவக்கும் காலம் பின்னுக்குப் போய்க் கொண்டிராமல் உடனடியாக முன்னுக்குக்கொண்டுவர திட்டமிடவேண்டும். கூடிய சீக்கிரத்திலேயே அந்தப் பல்கலைக்கழகத்தை ஆரம்பிப்பதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுமேன்.

விவசாயக் கல்லூரி ஒன்று மதுரை ஜில்லாவில் துவக்குவது பற்றி அதற்காக இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் டோக்கன் க்ராண்ட்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் ஓரளவுக்குப் பின்னால் தள்ளிப் போடப்பட்டு விடுமோ என்கிற ஐயம் ஏற்படுகிறது. அதுவும் எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்படும் என்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்லிவிட வேண்டும்.

அத்துடன் வெடரினரி காலேஜ் ஒன்றையும் மதுரை ஜில்லாவில் எங்காவது ஒரு இடத்தில் ஆரம்பிக்கவேண்டும். பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பிக்கப்படுவதால் அதையொட்டி இப்படிப்பட்ட பலதரப்பட்ட கல்லூரிகளையெல்லாம் ஆரம்பிப்பது நல்லது.

இன்டஸ்ட்ரீஸ் சம்பந்தமாகச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சேலம், நெய்வேலி, தூத்துக்குடி போன்ற இடங்களில் கெமிகல் இன்டஸ்ட்ரீஸ், ஸ்டீல் இன்டஸ்ட்ரீஸ், இன்ஜினீயரிங் இன்டஸ்ட்ரீஸ், ஃபிஷரீஸ் இன்டஸ்ட்ரீஸ் ஆரம்பிப்பது நன்றாக இருக்கும். தூத்துக்குடியில் ஆயில் ரிஃபைனரீஸ் வருவதும் நமக்கு நல்லது. இன்டஸ்ட்ரீஸ் இராஜ்யம் பூராவும் பரவினால் நன்றாக இருக்கும். மேலும், தூத்துக்குடியிலிருந்து ப்ராட் கேஜ் அமைக்கவும் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இத்தகைய தொழில்கள் வருவது நல்லது. எல்லாத் தொழில்களையும் சென்னை நகரத்திற்கு அருகாமையிலே குவிப்பது நல்லதல்ல. ஆதலால், ஆயில் ரிஃபைனரியை சென்னைக்கு மாற்ற உத்தேசிப்பது அனுகூலமாக இருக்காது.

கனரகத் தொழில்களைப் பொறுத்தவரையில், மதுரை மற்ற மாவட்டங்களைவிட ஓரளவுக்குப் பின் தங்கியிருக்கிறது. மதுரை இந்த வகையில் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூடச் சொல்லலாம். ஒரு குடும்பத்தில் மூன்று நான்கு பேர்கள் சொந்தமாக, தனிப்பட்ட முறையில், சில டெக்ஸ்டைல் மில்களும் ஸ்பின்னிங் மில்களும் வைத்திருக்கலாமே தவிர, முக்கியமாக சர்க்கார் துறையில் எந்த விதமான கனரகத் தொழிலும் மதுரையில் துவக்கப்படவில்லை. மதுரை நகரத்திலோ அதைச் சுற்றியோ மதுரைமாவட்டத்தில் சில கனரகத் தொழில்களை ஆரம்பித்தால்தான் மதுரை ஓரளவுக்கு முன்னேற வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கும்.

[திரு. வை. சங்கரன்]

[5th March 1964]

மதுரையில் ஆர்ட் சில்க் தொழிலில் ஏராளமானவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அது ஒரு முக்கியமான பிழைப்பாக இருக்கிறது. 100, 150 ரூபாய் போட்டு பட்டுப் புடவை வாங்குவதற்குப் பதிலாக, சிக்கனமாக, ஏதோ 30, 35 ரூபாய் கொடுத்து ஒரு ஆர்ட் சில்க் புடவை வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்ற வகையில் இந்தப் புடவைகளுக்கு நல்ல கிராக்கி இருப்பதால், இந்தத் தொழிலை நம்பி பல லட்சக் கணக்கான மக்கள் பிழைப்பு நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நெருக்கடி நேரத்தில் “துப்பாக்கி வாங்கவேண்டும், ஆர்ட் சில்க் வேண்டாம்” என்று அவர்களிடம் ஒரு அதிகாரி சொன்னதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். துப்பாக்கி வேண்டியது தான். ஆனால், மக்கள் தொழில் செய்து பிழைக்க வகை இருந்தால்தான் துப்பாக்கி பிடிக்க முடியும். An army marches on its stomach என்று சொல்வார்கள். நாட்டு மக்களுக்கு முதலில் பிழைக்க வழி இருக்கவேண்டும். மதுரையில் ஒரு பெரும் பகுதியினருக்கு இந்த ஆர்ட் சில்க் தொழில் அடிப்படையிலே பிழைப்பை அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. பிற ராஜ்யங்களுக்கும் ஆர்ட் சில்க் துணி அனுப்பப்படக்கூடிய அளவில் தொழில் நடந்து வருகிறது. லைசன்ஸ் கிடைப்பதில் சிரமம் இருப்பதால், அவர்களுக்கு ஒரு வருடத்தில் 15 நாட்களுக்குக்கூட வேலைக்கு ஆர்ட் சில்க் கிடைக்காத நிலை இருந்து வருகிறது. இதிலே பூரண கவனம் செலுத்தி, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அந்தத் தொழில் நல்ல முறையில் வளர்ந்திருக்கிறது, ஆர்ட் சில்க் தொழிலுக்கு தேவைக்கு போதுமான அளவு ஆர்ட் சில்க்கிற்கு லைசன்ஸ் கொடுக்க மத்திய சர்க்கார் ரோடு கலந்தாலோசித்து ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

பெரிய நகரங்களைச் சுற்றி ஸாட்டிலைட் டவுன்கள் ஏற்படுத்தினால் நன்றாக இருக்கும். நகரத்திலிருந்து கோ டவுன்களை அங்கே மாற்றி ஏற்படுத்தினால் நகரத்திலுள்ள நெருக்கடியைப் போக்க உதவியாக இருக்கும்.

மதுரை போன்ற பெரிய நகரங்களில் ஒரு பிரச்சினை என்னவென்றால், நகரத்தில் குடியிருப்பு வீடுகள் இருக்கும் இடங்களில் இரண்டு மூன்று வீடுகளுக்கு ஒரு வீட்டை லாட்ஜிங் ஆக மாற்றிவிடுகிறார்கள். அதை ஓரளவு தடுத்து, ரெஸ்ட்ரிக்ட் செய்தால் நன்றாக இருக்கும்.

முக்கியமான நகரங்களுக்கு மாஸ்டர் ப்ளான் மிகவும் அவசியம். மதுரைக்கு ஒரு மாஸ்டர் ப்ளான் தயாரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரயில்வே சம்பந்தமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், நாகர்கோயில்-திருநெல்வேலி இருப்புப்பாதை அமைப்பதற்குச் சர்வே செய்வதற்கு ஏற்பாடு ஆகியிருக்கிறது. அதை விரைவுபடுத்த வேண்டும். திருச்சியிலிருந்து தூத்துக்குடி வரையில் இருப்புப் பாதையை ப்ராட் கேஜாக ஏற்படுத்த வேண்டும்.

5th March 1964] [திரு. வை. சங்கரன்]

நிலக்கரிக்கு ஃபிக்ஸெட் ப்ரைஸ் வைக்காததால் தென் பிராந்திய ரயில்வேயினருக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று தவறாகக் கணக்கு காட்டப்படுகிறது. மண்ணெண்ணெய், பெட்ரோல் முதலியவற்றிற்கு எப்படி நாடு பூராவும் ஒரே விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த முறையில் நிலக்கரியைப் பொறுத்தும் விலையை மத்திய அரசாங்கம் நிர்ணயிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமது ராஜ்யத்திற்கு, மகாராஷ்டிராவிலிருந்து துவரையும், துவரம் பருப்பும் வருவது இப்பொழுது தடைப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. விலைவாசிப் பெருக்க நெருக்கடியைத் தவிர்க்கவேண்டுமென்றால், இதுபோன்ற 'இன்டர்-ஸ்டேட் பான் எலிக்குப்பல வேண்டும். நமது ராஜ்யத்திற்குத் தேவையான துவரம்பருப்பு சப்ளை 90 சத விதிகம் மகாராஷ்டிரத்தில் இருந்துதான் வருகிறது. அதைத் தடை செய்தால் நெருக்கடி ஏற்படும். துவரம் பருப்பை பொறுத்தவரையில், இன்டர்-ஸ்டேட் பான் இருந்தால், நாமும் கேரளத்திற்கு அரிசி சப்ளை செய்வதை பான் செய்ய வேண்டியிருக்கும். இந்தத் தடையை நீக்க வேண்டும். இதுபோன்ற ராஜ்யத்தடைகளை மற்ற ராஜ்யங்கள் விதிக்கக்கூடாது என்று நம் சர்க்கார் மத்திய அரசாங்கத்தை வலியுறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. சி. கோதண்டராம பாகவதர்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட்டை அதிரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இதிலே புதிதாக எந்த விதமான வரியும் கிடையாது. எல்லா மாணவர்களும் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி.வரை இலவசமாகப் படிக்க நல்லதொரு வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதியோர்களுக்குப் பென்ஷன் வழங்க 1 லட்சத்து 66 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மதிய உணவுத் திட்டத் திற்காக 1 லட்சத்து 68 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் தங்குவதற்காக 45 லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு ஹாஸ்டல் கட்ட திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் ஐந்து கல்லூரிகள் திறக்கவும் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் கல்லூரிகள் அதிகமாகக் கட்ட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது. விலைவாசி ஏற்றம் அரசாங்க ஊழியர்களையும், நெசவாளர்களையும், தொழிலாளர்களையும், பொருக்கொல்லர்களையும் பாதிக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே தங்கக் கட்டுப்பாடு காரணமாக பல பொருக்கொல்லர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 14 காரட் நகை செய்வதற்கான இயந்திரங்கள் வாங்குவதற்கு ஐயாயிரம் ரூபாய் வரையில் கடன் உதவி அளிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெசவாளர்களுடைய நிலை மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில்கூட ஐந்து லட்சம் ரூபாய் பெறுமான கைத்தறித் துணி விற்காமல் தேங்கியிருப்பதாகச் செய்திகள் கிடைத்திருக்கின்றன. நெசவாளர்களுக்கும்

[திரு. சி. கோதண்டராம பாகவதர்] [5th March 1964]

அரசாங்க ஊழியர்களைப்போல எல்லாவிதமான வசதிகளும் அளிக்கப்பட வேண்டும். சர்க்காருக்குச் சொந்தமான புறம் போக்கு நிலங்களில் அவர்கள் வீடு கட்டிக்கொள்ள அனுமதி அளிக்கப்படவேண்டும். இன்னும் எல்லாவிதமான சலுகைகளும் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விலைவாசி ஏறிக்கொண்டு போகிறது. சென்னையிலிருந்து ஏராளமான பருப்பு மூட்டைகள், துவரை மூட்டைகள், சர்க்கரை மூட்டைகள், சிமென்ட் மூட்டைகள் லாரிகளில் வெளியே போய்க் கொண்டதான் இருக்கின்றன. எல்லாம் செக்போஸ்ட் வழியாகப் போவது இல்லை. பூந்தமல்லி, இராணிப்பேட்டையில் செக்போஸ்ட் இருக்கிறது. அந்த வழியாகப் போகாமல், போளூர், குன்றத்தூர், ஸ்ரீபெரும்புதூர், காஞ்சிபுரம் முதலிய ஊர்களின் வழியாக வடாற்காடு, தென்னாற்காடு ஜில்லாக்களுக்கெல்லாம் சரக்குகள் போகின்றன ஆகவே, வியாபாரிகளும் அதிகாரிகளும் ஒத்துழைத் தால்தான் விலைவாசியைக் குறைக்க முடியும். உனவு உற்பத்தி பெருகிவிட்டால் மாத்திரம் விலைவாசி குறையாது. ஆகவே, வியாபாரிகளையும் ஒத்துழைக்கச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆரணியில் ஒரு ஃபயர் சர்வீஸ் ஸ்டேஷன் ஏற்படுத்த வேண்டும். பிப்ரவரி மாதம் 17-ம் தேதி திடீர் என்று ஒரு தீ விபத்து ஏற்பட்டு ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள பொருள்கள் எரிந்து சாம்பலாயின. ஒரு ஃபயர் சர்வீஸ் ஸ்டேஷன் இல்லாத காரணத்தால், லாரிகள் வர ஒன்றரை மணி நேரம் ஆகிறது. ஆகவே, உடனடியாக ஆரணியில் ஒரு ஃபயர் சர்வீஸ் ஸ்டேஷன் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆரணி தாலுக்காவில் பூசமலைக்குப்பத்திற்குச் சமீபத்தில் சர்க்காருக்குச் சொந்தமான கட்டடம் இருப்பதோடு 150 ஏக்கர் நிலமும் இருக்கிறது. அங்கு எல்லாவிதமான மூலிகைகளும் கிடைப்பதால், அங்கே ஒரு சித்த வைத்தியக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேனிகாபுரம் அருகில் செய்யாற்றுக்கு ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆரணி தாலுக்கா கஸ்தம்பாடி பஞ்சாயத்துக்கு ஒரு கட்டடம் கட்டித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. சி. கு. சின்னராஜி : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1964-65 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் குடிதண்ணீர் திட்டத்திற்கு இரண்டு கோடியே என்பது லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் சென்னை நகராட்சிக்கும், மற்ற மற்ற நகராட்சி மன்றங்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எங்களது திருப்பத்தூர் நகர சபைக்கு ஒன்றும் ஒதுக்கப்படவில்லை. திருப்பத்தூர்

5th March 1964] [திரு. சி. கு. சின்னராஜ்]

நகர சபை பழங்கால நகரசபையாகும். நூறு ஆண்டு காலமாக இயங்கி வருகிறது. அந்த நகரசபைக்கு குடிதண்ணீர் திட்டம் தான் முக்கியமாக தேவையாக இருக்கிறது. ஆகவே அந்த நகர சபை குடிதண்ணீர் திட்டத்திற்கு சர்க்கார் கடனாகவும், மானியமாகவும் பண உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல, எனது திருப்பத்தூர் தாலுக்காவில் கரும்பு உற்பத்தி அதிகம். சர்க்கரை ஆலைகளுக்குக் கொடுத்தது போக வடாற்காடு ஜில்லாவில் ஏராளமான கரும்பு வெல்லமாகக் காய்ச்சப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தார் வெல்லக் கட்டுப் பர்ட்டைக் கொணர்ந்து ஓரிடத்தில் இருந்து இன்னொரு இடத்திற்குப் போகக் கூடாது என்று தடை விதித்திருப்பதால் சென்ற டிசம்பர் மாதம் 100 கேஜ் க்விண்டால் 110 ரூபாயாக இருந்தது. இன்று 55 ரூபாய்தான் விழ்கிறது. இதனால் விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே மாகாணத்தை விட்டு வெளியே போகக் கூடாது என்ற உத்தரவை தளர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து எனது தொகுதியில் செங்கம் கிராமத்தில் செய்யாறு மேம்பாலம் கட்ட அரசாங்கத்தார் எஸ்டிமேட் எடுத்து, ஏலம் விட இருந்தபோது தேசிய நெருக்கடி ஏற்பட்டது. அதை நிறுத்தி விட்டார்கள். அதை இவ்வாண்டாவது உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து செங்கத்தில் ஒரு ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அங்கு ஒரே ஒரு டாக்டர்தான் இருக்கிறார். தினசரி இருநூறு, முந்தாறு பேர்கள் வருகிறார்கள். ஆகவே அங்கு ஒரு பெண் டாக்டரையும் அமைத்துக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து திருப்பத்தூர் தாலுக்காவில் சிம்மணபுதூர் கிராமத்தில் தண்ணீர் தேக்கி வைக்க ஒரு அணைக்கட்டு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டது. அதையும் உடனடியாகக் கட்டித் தரும் படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து செங்கம் தாலுக்காவின் தலைநகரமாக இருக்கிறது. தீ விபத்து அங்கு ஏற்பட்டால் திருவண்ணாமலையில் இருந்துதான் பயர் என்ஜின் வரவேண்டியிருக்கிறது. அதற்குள் எல்லாம் எரிந்து தணிந்து போகிறது. ஆகவே செங்கத்தில் ஒரு பயர் என்ஜின் ஸ்டேஷன் ஏற்படுத்தித் தரும்பயாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு சிமிண்டு வேண்டுமென்றால் கிடைப்பது இல்லை. கூட்டுறவு மூலமாக விவசாயிகளுக்கு சிமிண்டு கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். புறம்போக்கு நிலங்களும் கூட இன்னும் பட்டா செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. விவசாயிகளிடம் சர்சார்ஜ்தான் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக புறம்போக்கு நிலங்களை பட்டா செய்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

[திரு. சி. கு. சின்னராஜி] [5th March 1964]

முன்றாவது திட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. எங்கள் பகுதியில் எந்த வேலையும் நடக்காமல் இருக்கிறது. அவற்றை நிறைவேற்றித் தரும்படி கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. வெ. எல்லம் நாயுடு: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டு வரவுசெலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். முதலாவதாக உணவுப் பண்டங்களின் விலை, அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலை ஏறிக்கொண்டு வருகிறது என்பதை எல்லா அங்கத்தினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு ஏதாவது செய்தாகவேண்டும்.

நம்முடைய மாகாணத்தில் மிகப் பெரும்பான்மையான மக்கள் விவசாயிகள். அவர்கள் பாடுபட்டு உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களைத்தான் நாம் உபயோகப்படுத்தி வருகிறோம். அத்தகைய விவசாயிகளுக்கு நாம் மேலும் மேலும் ஊக்கத்தை அளித்தால்தான் அவர்கள் நல்லமுறையில் விவசாயத்தில் ஈடுபட முடியும். அதற்கு முதலாவதாக நம்முடைய மாகாணத்தில் உள்ள நிலங்கள் எல்லாவற்றையும் சர்வே செய்து—தரிசு நிலங்களாக உள்ளவற்றை நிலமற்ற விவசாயிகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும். மேலும் விவசாயத்திற்கு அதிக அளவு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இயற்கைக் கோளாறினால் பல இடங்களில் சாகுபடி பாதிக்கப்படுகிறது. மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருப்பதனால் போதுமான அளவு மின்சாரமும் கொடுக்க முடிவதில்லை. கிணற்றின் மூலமாக பாசனம் செய்யலாம் என்றால் மின்சாரம்தான் தேவையாக இருக்கிறது. ஆகவே மின்சாரப் பற்றாக்குறையை நீக்க மாற்று முறையைக் கண்டுபிடித்தாகவேண்டும். மேலும் தொழில்களுக்கு—ஆயில் என்ஜின், ஜெனரேட்டர்கள் வைத்துக் கொண்டு கொஞ்சம் மின்சாரத்தைக் குறைக்கலாம். விவசாயிகளுக்கு முதல் சலுகை அளித்தால்தான் விவசாயம் நல்லமுறையில் நடைபெறும், தரிசு நிலமும், புஞ்சை நிலமும் பயிரிட வழியேற்படும்.

அடுத்தபடியாக உரம், கடன் போன்றவைகள் எல்லாம் காலா காலத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். மேலும் விவசாயிகளுக்கு சிமிண்டு கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். சிமிண்டு கால்வாய் கட்டிவிட்டு நீரைப்பாய்ச்சினால் ஒரு பத்து ஏக்கருக்கு பாயக்கூடிய தண்ணீர் பன்னிரண்டு ஏக்கருக்குப் பாயக்கூடும் என்று நிபுணர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகவே விவசாயிகளுக்குப் போதுமான சிமிண்டு கிடைக்கவும் வழி செய்ய வேண்டும்.

மேலும் மாடுகள், இயந்திரக் கருவிகள் ஆகியவை எல்லாம் எளிதில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். அதுவும் சமீபத்தில் டிராக்டர்களுக்கு வரி விதிக்கப்படும் என்று சொல்லப் படுகிறது. அப்படியின்றி விவசாயக் கருவிகள் எதற்கும் வரி போடாது, குறைந்த விலையில் அவை விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும்.

5th March 1964] [திரு. வெ. எல்லம் நாயுடு]

பென்ஷன் திட்டத்தை இந்த ஆண்டு விஸ்தரித்திருக்கிறோம். இது நல்லமுறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. எதிர்க்கட்சி யினர்களால் கூட இதை எதிர்க்க முடியாது. குறை சொல் பவர்களும் வேண்டுமென்றே சொல்லலாம். இன்னும் அதிகப் பணம் ஒதுக்கி வயது முதிர்ந்தவர்களுக்கு எல்லாம் வழங்க ஏற் பாடு செய்ய வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததற் காக முதல் மந்திரி அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

கடந்த ஆண்டு முதியோர் பென்ஷன் 62,000 பேருக்குக் கொடுக் கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த ஆண்டு ஒரு லட்சம் பேருக்கு அந்தப் பென்ஷன் தொகையைக் கொடுக்கும்படி யான நிலைமையை உண்டாக்கவேண்டும்.

உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பு வரை இலவசக் கல்வி என்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது பாராட்டுக்குரியதாகும். மாற்றுக் கட்சியினர் எதையும் எதிர்ப்பதற்காகக் குறை கூறுவார் களே தவிர, அவர்களையும் தனிப்படக் கேட்டால் நல்ல திட்டம் என்பதை ஒப்புக் கொள்வார்கள். இந்த நாட்டிலே கல்வியை நல்ல முறையிலே நாம் வளர்த்து வருகிறோம். கோவையிலே பல கல்லூரிகளும், பல தொழில் ஸ்தாபனங் களும் இருக்கின்றன. அமைச்சர் அவர்கள் கோவையிலே ஒரு வைத்தியக் கல்லூரியையும், பல்கலைக் கழகத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்து கல்வியின் தரத்தை மேலும் உயர்த்த ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதற்கெல்லாம் காரணமாக இருப்பது அரசாங்கத்தின் வருவாய்த் துறை. இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் துண்டு விழுவ தாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. துண்டு விழும் தொகை யைச் சரிக்கட்ட நூலின் மீதும் பஞ்சின் மீதும் ஒரு சதவிகிதம் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். நமக்கு வரவேண்டிய வருமானத் தைச் சரிவர வசூலித்தாலே இந்தப் பற்றாக்குறையை நிவர்த் தித்து விடலாம். பத்திரப் பதிவு முத்திரைத் தாள்களில் மிக மிக ஏமாற்றுவதாகத் தெரிகிறது. இதை அவசியம் தடுப்ப தற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பஞ் சாயத்துக்களுக்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் சேர வேண்டிய வருவாய் இது. பத்திரப்பதிவிடிறுந்து வரவேண்டிய வருவாயைப் போலவே சினிமா கொட்டகைகள் மூலம் வர வேண்டிய வருவாயும் சரிவர வந்து சேருவதில்லை. பாதிக்கு மேல் டிக்கட் விற்பனையை மறைத்து விடுகிறார்கள். ரீரிங் சினிமாக்கொட்டகைகளிலும், மற்ற சினிமாக்கொட்டகைகளிலும் இந்த நிலைமை இருக்கிறது. இதைக் கண்காணிப்பதற்கும் அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவசரக்கால நிலையை ஒட்டி பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்கள் துவக்குவதை நிறுத்தி வைத்தோம். கோவை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் பல இடங்களிலே முதல் உதவி சிகிச்சை நிலையங்களுக்கான கட்டடங்கள் கட்ட ஆரம்பிக்கப்பட்டு அவசர நிலைமையின் காரணமாகக் கைவிடப்பட்டன. அவைகளை யெல்லாம் உடனடியாக எடுத்து முடிக்கவேண்டுமென்ற கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வெ. எல்லம் நாயுடு] [5th March 1964]

இந்த ஆண்டு வீடுகள் கட்டுவதற்காக பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஹவுசிங் போர்டார் நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து வீடுகளைக் கட்ட வேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். கோவையைப் பொறுத்தவரை சுண்டகாழுத்தூர், கவுண்டன் பாளையம் பகுதியில் விவசாயத்திற்குத் தகுதியான நிலத்தை 500 ஏக்கர் வரை ஆர்ஜிதம் செய்திருக்கிறார்கள். வீட்டு வசதியைப் பெருக்குவது அவசியந்தான் என்றாலும் இந்தமாதிரி விவசாய நிலங்களை அதற்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, கோவையில் தற்போது ஆர்ஜிதம் செய்துள்ள விவசாய நிலங்களை விட்டு விட்டு, பிளச்சி, சீரபாளையம் பகுதியில் அதற்கான நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்தால் விலையும் குறைவாக இருக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கு பல வசதிகளை அரசாங்கம் செய்து கொண்டு வருகிறது. அவர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படும் நிலையில் அவர்கள் கோர்ட்டுகளுக்குச் சென்று நீதி பெறும் வகையில் நிதி இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிதியை அவர்கள் பாதிக்கப்பட்ட பின்பு கொடுப்பதை விட, பாதகம் ஏற்படாத முறையில் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அவர்களுக்கு குடி தண்ணீர், ரோடு, பாலம் போன்ற வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்காக அதிகத் தொகை ஒதுக்கியிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன்.

முன்னாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக அதிகப் பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை பாசன வசதியிலே பின்தங்கியிருக்கிறது. அமராவதி, லோயர் பவானி, பரம்பிக்குளம் போன்ற திட்டங்களைக் கோவையில் ஏற்படுத்தியிருந்தும் மத்தியிலுள்ள பல்லடம், கோவை தாலுகா, அவனாசி, போன்ற இடங்களில் பாசன வசதி மிகவும் பிற்போக்காக இருக்கிறது. அவனாசி தாலுகா பஞ்சப் பிரதேசமாகவே காட்சியளிக்கிறது. நொய்யலாற்றுக்கு குறுக்கே கோணுக்கு மேற்கே ஒரு அணை கட்டியும், குந்தா நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின்கீழ் வரும் தண்ணீரையும் எடுத்து உபயோகப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை வரவேற்று என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம் : கனம் சட்டமன்ற உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது ஒருசில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டிலே முக்கியமாகக் குறிப்பிடத் தக்க ஒரு அம்சம் 11-வது வகுப்பு வரையிலே ஏழை பணக்கார் வித்தியாசம் இன்றி எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி கொடுப்பது என்று முடிவு செய்திருப்பது. இது வரவேற்கத்தக்க அம்சம். இதன்

5th March 1964]

[திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம்]

மூலம்தான் நாம் புவனேசுவரத்தில் செய்திருக்கின்ற ஜனநாயக சோஷலிசத்தை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற முடியும் என்பதை நான் திட்டவாட்டமாகச் சொல்ல முடியும்.

அடுத்து, இங்கு சற்று நேரத்திற்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் சசிவர்ணத் தேவர் அவர்கள் இந்தச் சபையிலே பேசக்கூடாத ஒரு முறையிலே பேசியதானது எங்களுக்கு வருத்தத்தை அளித்தது. அம்மாதிரிப் பேசக்கூடிய கனம் அங்கத்தினர்கள், முன் கூட்டியே கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு அறிவித்து விடுவார்களேயானால் பெண்களாகிய நாங்கள் வெளியே எழுந்து போய்விடுகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அவர் அந்த முறையில் இந்தச் சபையில் பேசி சபையின் அந்தஸ்தைக் குறைப்பது நல்லதல்ல என்ற கருத்தைத் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து இந்த பட்ஜெட்டில் 3 கோடி 34 லட்சம் துண்டு விழுகிறது என்பதையும் அதனைச் சரிக்கட்ட பருத்தியின் மீதும், பருத்தி நூலின் மீதும் ஒரு சதவிகிதமாக இருக்கின்ற விற்பனை வரியை இரண்டு சதவிகிதமாக ஆக்கப் போகிறோம் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய விற்பனை வரி கூடுதலாக இருக்கிற காரணத்தால் நமது மாகாண விற்பனை வரி குறைவாக இருந்தால் நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய மத்திய விற்பனையின் அளவு குறைந்து போய்விடுகிறது என்ற காரணம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

அது ஓரளவு உண்மை என்று சொன்னாலும் கூட இதன் மூலம் 11-30
தறிக்காரர்கள்தான் கஷ்டப்படவேண்டியிருக்கும் என்பதை நான் a.m.
சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். ஏனெனில் ஏற்கெனவே 80-ம் நம்பர் நூல், 100-ம் நம்பர் நூல் கிடைப்பது மிக மிக அரிதாக இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு விலை நிர்ணயம் செய்து, நிர்ணயம் செய்த விலைக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் உற்பத்தியாளர் சங்கங்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அது ஓரளவு தான் கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர பூராத் தேவைக்கும் அது கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஒரு தறிக்காரருக்கு ஒரு சங்கத்திற்கு ஏறக்குறைய 35 பேல் தேவை என்றால் மூன்று அல்லது ஆறு பேல்தான் 80, 100-ம் நம்பர் நூல் கொடுக்கப்படுகிறது. 35 எங்கேயிருக்கிறது, 3 அல்லது 6 எங்கேயிருக்கிறது? ஆகவே இதை எல்லாம் வைத்துப் பார்க்கும்போது கூட்டப்பட்டிருக்கும் வரி காரணமாக இன்னும் 80-ம் நம்பர் 100-ம் நம்பர் நூலின் விலை அதிகமானால் தறிக்காரர்களுக்கு எப்படி வேலை கொடுப்பது, 30 நாட்களுக்கு அவர்களுக்கு எப்படி வேலை கொடுப்பது என்பது அச்சமாக இருக்கிறது. நூல் விலை ஏற்றத்திற்குத் தக்கபடி துணியின் விலையும் ஏறிவிட்டால் பாதகம் இல்லை. கைத் தறியைப் பொறுத்தவரை மில்களோடு போட்டியிட்டுதான் கைத் தறித் துணிகளை விற்பனை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. காலத்திற்கேற்ப, நாகரீகத்திற்கேற்ப டிஸைன்களை மாற்றிப் போட்டால்தான்

[திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம்]

[5th March 1964]

கைத்தறித் துணிகள் எல்லாம் விற்பனைக்குப் போகும். இல்லாவிடில் இன்று நடப்பதுபோல் பொருள்காட்சியில் வைத்து தங்கிக் கிடக்கக் கூடிய துணிகளை விற்பனை செய்தால்தான் துணிகளை விற்க முடியும். ஆக இன்று நூல் கஷ்டம் ஒரு பக்கம். பின்னர் மத்திய விற்பனை வரி அதிகமாயிருப்பதால் வரிக் கஷ்டம் வேறு. அதோடு நம் மாநில அரசாங்கமும் பருத்தி, பருத்தி நூல் மீது வரி போட்டால் எந்த விதத்தில் நெசவாளிகள் பிழைப்பது? எப்படி அவர்கள் 30 நாட்களுக்கு வேலை கிடைத்து வாழக்கையைக் கழிப்பது என்ற பெரிய பிரச்சனை தோன்றியிருக்கிறது. நிற்க, இப்போது ஸ்டேட் சொஸைட்டியில் இருந்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற நூல் அதாவது 80, 100-ம் நம்பர் நூல் எப்படி இருக்கிறது என்று கேட்டால் அது பாவுக்கு வருவதில்லை. பாவுக்கும் நூல் வேண்டியிருக்கிறது. வெப்ட்டிக்கும் நூல் வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது கிடைக்கும் நூல் பாவுக்கு வருவதில்லை. வெப்ட்டிக்குத்தான் பயன்படுகிறது. வார்ப்புக்கு போட வேண்டியதை வெளியிலிருந்துதான் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஐந்து கிலோ கட்டு மில்வாசல் விலை 75 ரூபாய் 35 காசு என்றால் வெளிமார்க்கெட்டுகளில் 102 ரூபாய் விலை ஆகிறது. எனவே அதிகப்படியான ரூபாய் கொடுத்து வெளியிலிருந்துதான் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆக, கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கே நூல் சரிவர கிடைக்கவில்லை என்றால் தனிப்பட்டவர்களுக்கு இது எந்த அளவிற்குக் கிடைக்கும், கிடைக்கக் கூடும், கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த வரி தறிக்காரர்களுக்கு நேரடியாகப் போடப் படுவதில்லை என்று கூறினாலும் அது தறிக்காரர்களைத்தான் பாதிக்கிறது. இதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சொஸைட்டிகளுக்கு, அல்லது உற்பத்தி செய்கிற சங்கங்களுக்கு கோன் யார்ன் அதிகமாகக் கிடைப்பதில்லை. அப்படி அது கிடைத்தாலும் கூட எப்படியாவது சமாளித்து விடுவார்கள். அதையும் செய்யாமல் மில்காரர்கள் அது எங்கே தேவைப்படுகிறதோ அங்கு அதை அதிகமான விலைக்கு விற்று விடுகிறார்கள். ஆக, நடைமுறையில் எந்த அளவிற்கு நாம் தறிக்காரர்களுக்காக 80-ம் நம்பர், 100-ம் நம்பர் அளவு போட்டுக் கொடுக்கிறோமோ அதை விட நூலைந்து மடங்கு அளவில் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் பிழைப்பதற்கு வழிவகை செய்ய முடியும். ஆகவே இப்போது கொடுப்பதை விட அதிகமான அளவிற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கைத்தறி நெசவாளர் சங்கங்களையும், மாஸ்டர் வீவர்ஸ், உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கக் கூடிய அவர்கள் சங்கங்களையும் சேர்த்துத்தான் சொல்கிறேன். அடுத்து கோவாப்ரேட்டிவ் சொஸைட்டிகளில் தயார் செய்யப்படுகின்ற உற்பத்தி துணிகள் ஸ்டேட் சொஸைட்டிகள் மூலம்தான் விற்கப்படுகிறது. முன்பெல்லாம் ப்ரைமரி சொஸைட்டிகள் நேரடியாக எம்போரியத்திற்கு வந்து அவர்களிடம் உள்ள தினுசுகளைக் காட்டி எந்தெந்த சொஸைட்டித் துணிகள் அவர்களுக்கு வேண்டும் என்று தெரிந்து கொண்டு தினுசுக்கு ஏற்றபடி சப்ளை செய்துகொண்டு வந்தார்கள். இப்போது அந்த முறை மாற்றப் பட்டிருக்கிறது. இப்போது மார்க்கட்டிங் ஆபீசர் என்று ஒரு

5th March 1964]

[திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம்]

ஆபீசர் இருக்கிறார். இப்போது எந்த சொஸைட்டி துணி வேண்டுமென்று எந்த எம்போரியமும் சொல்லக் கூடாது என்று செய்திருக்கிறார்கள். மதுரையில் தயார் செய்த துணி என்று மட்டும் தான் போடவேண்டும். நான் எந்தத் துணியைக் கொடுக்கிறேனோ அதைத்தான் உங்கள் விற்பனை நிலையத்தில் வைக்கவேண்டுமென்று முறை மாரியிருக்கிறது. ஆகவே எம்போரியங்களில் அவரவர்களுக்குத் தேவையான துணி இருப்பதில்லை, தேவையற்ற துணிகள் வந்து விடுகின்றன. இதன் காரணமாக விற்பனையாகாது தேங்கிக் கிடந்து வேறு ஊருக்கு அனுப்பப்படுகிறது. இந்தமாதிரியான நிலை இருக்கக் கூடாது. எந்தெந்த விற்பனை நிலையம் எந்த எந்த ரகத் துணிகள் வேண்டும், எந்தெந்த ப்ரைமரி சொஸைட்டியிலிருந்து வேண்டுமென்று கோருகிற அந்தத் துணிகளை மட்டும் தான் அங்கு கொடுப்பது நல்லமுறையாக இருக்கும். ஆகவே அப்படித் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முன்பெல்லாம் அதிகமான அளவில் கொள்முதல் செய்து கொண்டிருந்தார்கள், ஸ்டேட் சொஸைட்டியிலிருந்து. இப்போது ஸ்டேட் சொஸைட்டிகள் கொள்முதல் செய்வதை குறைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், 25 சதவிகிதம் வரை. ஆகவே ப்ரைமரி சொஸைட்டிகளில் அதிகப் படியான நோக்கம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. அதைச் சமாளிப்பது மிக மிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே முன்போலவே அதிகமான அளவில் ப்ரைமரி சொஸைட்டிகளிடம் இருந்து ஸ்டேட் சொஸைட்டி துணிகளைக் கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, மதுரையில் ஒரு மன நோய் ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்துவதற்காகப் பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதற்காக அமைச்சர் அவர்களுக்கும், அமைச்சரவைக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முதியோர் பென்ஷன் திட்டம் பற்றி ஒரு வார்த்தை, பல அங்கத் தினர்கள் சொன்னார்கள். பலருக்கு முதியோர் பென்ஷன் திட்டப் படி பென்ஷன் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டது. ஆனால் நெருக்கடி நிலை ஏற்பட்ட பிறகு அது கொடுக்கப்பட்டு வந்தவர்களுக்குக் கூட நிறுத்தப்பட்டது. பின் போட்டோ வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அப்படி போட்டோ அனுப்பிய பின்னரும் பலர் இன்னும் அதை வாங்கமுடியாது தனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு சிலருக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வந்த இந்தப் பென்ஷன் இரண்டு மாதங்களுக்கு நின்று போனது. அதை விட்டு விட்டு அடுத்த மாதப் பணத்தை மட்டும் தான் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டும், அதை வெளியே சொல்லக் கூடாது என்று சொன்னதாகப் பலர் என்னிடம் கூறினார்கள். முதியோர் எங்கள் இல்லங்களில் படை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இத்திட்டம் மிக உயர்ந்த திட்டம், குழந்தை குட்டி இல்லாதவர்களுக்கு, உண்மையிலேயே கஷ்டப்படுபவர்களுக்கு இதைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு மூலம் அரசாங்கம் தெரிவித்து அதை அமுல் படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீது நான் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை எதைக்

[திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன்] [5th March 1964]

காட்டுகிறது என்றால் ஆளுகிற பொறுப்பில் உள்ள அமைச்சரவையும் அமைச்சரவையால் இயங்கி வைக்கப்படுகிற அரசாங்க இயந்திரமும் ஒன்றை ஒன்று தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் நிலையைத்தான் இந்த அறிக்கை காட்டுகிறதே தவிர ஏழை மக்கள் வாழ்க்கை நிலை உயருவதற்கு, நடுத்தர மக்களின் வாழ்க்கை நிலை உயருவதற்கு, தொழிலாளர்களின் நலன்கள் பெருகுவதற்கு அடி கோலும் விதத்தில் இந்த அறிக்கை அமையவில்லை. இம்மாதிரி நிதிநிலை அறிக்கை இந்தச் சபையில் ஆண்டுதோறும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு பல திட்டங்களுக்காகப் பெரிய தொகைகள் ஒதுக்கப்பட்டு செலவிடப்போதிலும் நாட்டு மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கிற நிலையில் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை அமையவில்லை. ஏழை மக்களின், நடுத்தர மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகள் இதுவரை தீர்ந்தபாடிಲ್ಲ என்பதை என் குற்றச்சாட்டாக இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக கிராமப் பகுதியில் இருக்கின்ற மக்கள் சுகாதாரமற்ற முறையில் வாழ்கின்ற காரணத்தினாலும், பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதற்குக் கஷ்டமாக இருப்பதாலும், இந்தக் கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் காலரா வியாதியால் பாதிக்கப்பட்டு, செங்கற்பட்டு தாலுகா, மதுராந்தகம் தாலுகா, காஞ்சிபுரம் தாலுகா போன்ற இடங்களில் எல்லாம் சமீப காலமாக நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் இறந்து போயிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன், ஆகவே இப்பேர்ப்பட்ட கிராமப்புற மக்களுக்குப் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர்த் திட்டத்தைக் கொண்டுவருவதின் மூலமாக இம்மாதிரிப்பட்ட நோய்களைத் தடுக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிராமப் பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு ஈரல் ஹெஸிங் ஸ்கீம்—என்ற முறையில் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய உதவியைப் பெற்று செயல்படுவதாக சர்க்கார் மூலமாகத் தகவல் இருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் எந்தெந்த ஜில்லாக்களில் செயல்படுகிறது, இதன் பலன் என்ன என்பதைப்பற்றித் தெரியவில்லை. ஆகவே இதைப்பற்றியும் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மாதிரியான திட்டம் வேகமாகச் செயல்படுவதின் மூலமாக கிராமப் புறங்களில் சுகாதாரமற்ற முறையில் இருக்கின்ற வீடுகளை மாற்றி சுகாதாரமான முறையில் வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு நல்லதொரு திட்டமாக அமையும், ஆகவே இதை மாநில சர்க்கார் வேண்டிய அளவு மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து உதவியைப் பெற்று நல்ல முறையில் இதைச் செயல்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மின்சார இலாகாவைப் பொறுத்த அளவில், முன்னேற்றம் அடைந்திருந்தாலும் இன்னும் சில கிராமங்களில் பல இடைஞ்சல்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இப்போது மின்சார இலாகாவுக்குத் தேவையான உபகரணங்கள், மின்சாரக் கம்பிகள் இவைகள் எல்லாம் வெளி மாகாணத்திலிருந்து நம் மாகாணத்திற்கு வரவேண்டியிருப்பதால், மின்சார வேலைகள் தடைபடுவதாக அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே நம்முடைய தேவைக்குத் தகுந்த மின்சார உபகரணங்களையும், மின்சாரக் கம்பிகளையும் தயாரித்துக்கொள்வதற்கு வேண்டிய தொழிற்

5th March 1964] [திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன்]

சாலையை அமைத்து, நமக்கு வேண்டிய பொருள்களைத் தயாரித்து மின்சார வேலைகளை எல்லாம் செய்து முடிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நகரசபைக்குக் குறைவான அதிகாரங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. பழைய சட்டங்களைத்தான் இப்போதும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்போதுள்ள அதிகாரங்கள் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஏதாவது முடிவு எடுத்தாலும் கூட, அதைச் செயல்படுத்துவதற்கு சக்தியற்ற நிலையில் நகரசபைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. சென்னை மாநகர சபையைப் பொறுத்தவரையில் பெருந்தொகைகளையும் உதவிகளையும் மான்யமாகவும் கடனாகவும் சர்க்கார் கொடுக்கிறது. ஆனால் அதே அளவுக்கு மற்ற நகரசபைகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே நகரசபைகளுக்கு வேண்டிய நிதி வசதிகளைத் தாராளமாகத் தருவதின் மூலமாக, அவைகள் நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, நகரசபை சிப்பந்திகளைப் பொறுத்தவரையில், அரசாங்க ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் பென்ஷன் திட்டம், இன்னும் இது போன்ற சலுகைகள் எல்லாம் நகரசபையில் வேலை செய்கின்ற ஊழியர்களுக்கும் கிடைக்குமா என்பதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நகரசத்தித் தொழிலாளர்கள் குறைந்த சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு அதாவது 35 ரூபாய் என்ற அளவுக்குச் சம்பளத்தை வாங்கிக்கொண்டு, வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் செய்கின்ற தொழில் ஒரு புனிதமான தொழில் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே அவர்களுக்கு வாழ்க்கைக்குப் போதுமான அளவுக்காவது சம்பளத்தை உயர்த்தித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செங்கற்பட்டில் ஒரு கல்லூரி அமைப்பதற்காக வகை செய்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அந்தமாதிரி அமைக்கப்பட விருக்கும் கல்லூரி பெண்களுக்கான கல்லூரியாக அமையும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் முன்பு ஒரு தடவை சட்டசபையில் 'செங்கற்பட்டில் தனியார் துறையில் ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி அமைக்கப்படவிருக்கிறதா' என்று கேட்டதற்கு 'இல்லை' என்று சொன்னார்கள். ஆனால் கடந்த இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் அவ்விதம் ஒரு தனியார் துறையில் ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி திறப்பதற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதமான ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி மிகவும் தேவை. அதைச் சீக்கிரமாக நடை முறையில் கொண்டுவருவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன்]

[5th March 1964]

மேலும், அணுசக்தி மின்சார நிலையம் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள மகாபலிபுரத்தில் வரப்போவதால் அதன் பக்கத்திலுள்ள கிராமப்புற மக்கள் எல்லாம் காலி செய்யவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதன்படி அந்தத் கிராம மக்களும் காலி செய்ய முன் வந்திருக்கிறார்கள். இவ்விதம் காலி செய்ய முன் வந்திருக்கிற கிராமமக்களுக்கு விவசாயம் செய்து கொள்வதற்கும், தங்கிக் கொள்வதற்கும் வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். பி. முத்துக்கருப்பண்ணசாமி கவுண்டர் : கனம் சட்டமன்ற உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள், நன்றாக ஆராய்ந்து கவனித்து, சிறப்பாக இந்த ஆண்டில் எந்தவிதமான வரியையும் போடாமல் பட்ஜெட்டைத் தயாரித்து இருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் நன்றாகக் கணித்துக் கூடத் தயாரித்து இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆயிரத்தைநாறு ரூபாய் வருமானத்திற்குக் குறைவாக உள்ளவர்களுக்குத்தான் 11-வது வகுப்பு வரையிலும் இலவசக் கல்வி என்ற நிலைமை இருந்தது. இப்போது எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி என்பதை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். முன்னால் 1,500 ரூபாய்க்குக் குறைவாக வருமானம் உள்ளவர்கள் என்பதை நிரூபிப்பதற்கு சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதற்காக ஒவ்வொரு தாலுகா ஆபீஸிலும் சென்று தவம் கிடக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்தது. இப்போது யாரும் அப்படிப் போகவேண்டிய நிலைமையில்லாத வகையில் அந்த தவத்திற்குப் பலன் அளித்திருக்கிறார்கள். ஏழைகளுக்கு முக்கியமாகச் செய்ய வேண்டிய சலுகைகளில் இது முக்கியமானது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் இதன் காரணமாக அதிகப்படியான மாணவர்கள் உயர்தரப் பள்ளியில் வந்து படிப்பதற்கு வாய்ப்பு இருப்பதால் உயர்தரப் பள்ளிகள் அதிகமாக வேண்டும். இப்போதுள்ள நிலைமையில் எட்டு மைல், பத்து மைல் தூரத்திற்கு ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளி என்ற முறையில் கிராமங்களில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதோடு போதிய அளவு ஆசிரியர்கள் இல்லாத குறையும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கிராமங்களிலிருந்து தூரத்தில் இருப்பதால் சில மாணவர்களுக்குப் படிப்பதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே கிராமங்களில் பக்கத்திலேயே, மூன்று நான்கு மைல்களுக்குள் ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளியை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 'எண்ணும் எழுத்தும் கண் எனத் தரும்' என்ற ஆன்ரோர் வாக்குப்படி அறிவுக் கண்களை மக்களுக்கு வழங்கியுள்ளார்கள்.

இலவசக் கல்வி என்றால் எல்லோருக்குமே படிக்கவேண்டிய ஆர்வம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் சில கிராமப் பகுதிகளை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே ஆசிரியர்கள் தேவையாக இருக்கிறது. ஆசிரியர்களுக்கு நல்ல வீடுகள் கிடைப்பதில்லை. வாடகை கொடுத்தாலும் நல்ல வீடுகள் கிடைப்பதில்லை. அதனால் அவர்களுக்குக் கிராமங்களில் தங்கியிருப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்ய

5th March 1964]

[திரு. எம். பி. முத்துக்கருப்பண்ணசாமி கவுண்டர்]

வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்றும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது கல்வியை இலவசமாகச் செய்து விட்டோம். புத்தகங்களின் விலை மிக மிக அதிகமாக ஏறிக் கொண்டே போகிறது. அந்த முறையில் பார்க்கும்போது இலவசக் கல்விக்குப் பதில் கல்விக்கே ரூபாய் கொடுத்து விட்டால் பரவாயில்லை, புத்தகங்கள் இலவசமாகக் கிடைத்தாலே போதும் என்று கூடத் தோன்றுகிறது. புத்தகங்களின் விலைகளை மிக மிகக் குறைத்து, குறைந்த விலையில் கிடைக்க வழி செய்யவேண்டுமென்றும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சாதாரணமாக ஹைஸ்கூல்களாக இருந்தாலும் அல்லது காலேஜ்களாக இருந்தாலும்கூட மாணவர்களைச் சேர்க்கும் காலங்களில் பெற்றோர்கள் மிக மிகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஏன்? ஆசிரியர்களுக்கு 'எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆவான்' என்று ஆன்டிரோவாக்கு இருந்தது அன்றைய நாளில். மாணவர்களைச் சேர்க்கும் அந்த இரண்டொரு நாளில் ஆசிரியன் இறைவனாக இல்லாமலேயே ஆகிவிடுகிறான். மாணவர்களைச் சேர்க்க பெற்றோர்கள் தவம் கிடக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையையும் மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்போது கமிட்டிகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் படிப்புக்கு மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு கமிட்டிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியில் நடந்ததை இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எனது தொகுதியில் ஒரு மாணவன். எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரை படித்தவன். ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர் படிப்புக்குச் சேர விண்ணப்பித்திருந்தான். அவனுக்குக் கடைசி வசையில் எவ்விதத் தகவலும் கிடைக்கவில்லை. கடைசியாக, கால் கொஞ்சம் ஊனமாக இருப்பதால் பாடசாலையில் எடுத்துக்கொள்ள எங்களுக்கு வழியில்லை என்று தெரிவித்துவிட்டார்கள். அதற்கு மேல் கல்வி இலாகா டைரக்டரிடமிருந்து எங்களுக்கு உத்திரவு வந்தால் மட்டும் சேர்த்துக்கொள்வோம் என்று சொன்னார்கள். திரும்ப அந்த மாணவன் இங்கு வந்தான். நான் அப்போது மதராஸில் இருந்தேன். அவனை அழைத்துக்கொண்டு டைரக்டரிடம் போனேன். அவர்கள் பார்த்ததும் 'இந்தப் பயனைச் சேர்த்துக்கொள்ளலாமே, அதில் எந்த விதத் தப்பும் கிடையாது' என்று சொன்னார். அந்தப் பையன் 3-4 மைல் தினமும் நடந்து பள்ளிக்குப் போய்விட்டு வந்தவன். எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் கமிட்டி முடிந்துவிட்டது, இனிமேல் இப்போது முடியாது என்று சொல்லி விட்டார். அதற்குப் பிறகு அவனை, யூனியனில் ஏதாவது பள்ளியில் சேர்ந்து ஆசிரியராகப் பணியாற்றி வா, பிறகு பார்க்கலாம்' என்று சொன்னேன். இந்த ஆண்டு இரண்டு மாதங்களுக்கு முன் அந்த மாணவன் என்னிடம் வந்தான். அவனைக் கோயம்புத்தூர் டி.ஈ.ஓ.-விடம் கூட்டிக் கொண்டு போனேன். விவரமெல்லாம்

[5th March 1964]

[திரு. எம். பி. முத்துக்கருப்பண்ணசாமி கவுண்டர்]

சொன்னேன். அப்போது அவர்கள் 'நாங்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியாது, இது மாதிரி உள்ளவர்களுக்கு டைரக்டர் அவர்களிடம் ருந்து உத்திரவு வேண்டும்' என்று சொன்னார்கள். உடனே இங்கே வந்தோம், இங்கே கேட்டபோது 'உத்திரவை ஏற்கெனவே அனுப்பி விட்டோம்' என்று சொன்னார்கள். திரும்ப அங்கே சென்று 'உத்திரவு அனுப்பியிருக்கிறார்களாமே' என்று கேட்டோம். 'கமிட்டி அபிப்பிராயம் இருந்தால் எடுத்துக்கொள்ளலாம்' என்று உத்திரவு அனுப்பப்பட்டிருந்தது. அந்த முறையில் எங்களுக்கு தைரியம். டைரக்டர் தான் சொல்லியிருக்கிறாரே, கமிட்டியில் இருக்கிறவர்கள் எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைத்தோம். கடைசியிலே எடுக்கவேயில்லை. எடுக்காததற்கு என்ன காரணம்? எந்த விதமான காரணமும் இல்லை. ஏழை மாணவன். நன்றாகப் படிக்கக் கூடியவன், கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்யக் கூடியவன். நடந்தே 3-4 மைல் பள்ளிக்கு போய் வந்தவன். 'ஏன் இப்படி ஆன்டரேர் வாக்கு பொய்த்து விட்டது இன்றைய நிலையில்?' என்று எண்ணினேன். இன்றைக்கு அவன் நிலைமை என்ன? அவதியான நிலைமையில் இருக்கிறான். இன்னும் ஏதாவது பாடசாலையில் சேர்ந்து பள்ளி ஆசிரியர் படிப்பு படிக்க அவனுக்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொள்ளாச்சியில் ஆஸ்பத்திரி கட்டடம் ஒன்று மிக மிகத் தேவையாக இருக்கிறது. இப்போது பொள்ளாச்சி நகரம் மிகவும் விரிவு அடைந்திருக்கிறது. எவ்வளவோ காலேஜ்களும், மில்களும் ஏற்பட்டு, பரம்பிக்குளம்-ஆஸிராறு திட்டங்கள் போன்றவைகள் வருவதால் ஆஸ்பீசர்களும் மற்றவர்களும் நிறையக் கூடுகிறார்கள். ஆஸ்பத்திரியில் படுக்கை இடமே கிடையாது. அந்தப் பக்கம் புதிதாக யாராவது போனால் 'பொள்ளாச்சி சந்தை பெரிதாக இருக்குமே, இது தான் சந்தையோ?' என்று எண்ணுகிறார்கள். அவ்வளவு கூட்டமாக இருக்கிறது. அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். ஆனால் நெருக்கடி காரணமாக இப்போது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருந்தாலும் சில முக்கியமான காரியங்களை எடுத்துச் செய்யலாமே. பொள்ளாச்சி ஆஸ்பத்திரியைக் கூடிய விரைவில் கட்ட அரசாங்கம் ஆதரவு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு டிராக்டர் வாங்குவதில், இன்றைக்கு விவசாயம் செய்யவே ஆட்கள் கிடைப்பதில்லை, டிராக்டர் இருந்தாலும் உழுது பயிரிட சவுகரியமாக இருக்கும். டிராக்டர் வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் கொடுத்தாலும் 3-4 வருஷங்கள் ஆகின்றன வருவதற்கு. மூன்று வருஷங்களுக்குப் பிறகு அந்த விவசாயி எப்படி விவசாயம் செய்ய முடியும்? விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டங்கள் பல வகைகளில் இருக்கின்றன. அதைப் பற்றி மான்யங்களின்போது பேசிக்கொள்கிறேன். டிராக்டர்கள் கூடிய விரைவில் கிடைக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்து விண்ணப்பம் கொடுத்த 2-3 மாதங்களில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

5th March 1964]

[திரு. எம். பி. முத்துக்கருப்பண்ணசாமி கவுண்டர்]

பம்ப்செட்டுக்கு 3 வருஷம் என்று இருந்ததை 10 வருஷம் அல்லது 12 வருஷம் என்று செய்யவேண்டுமென்று சொன்னேன். மூன்று வருஷத்தை 10 வருஷமாக ஆக்கி விட்டார்கள். அதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதிலும் ஒரு திருத்தம். 1—4—1963 என்று இருப்பதை இன்னும் கொஞ்சம் முன்பாகத் தள்ளிப் போட்டால் முன்பாக வாங்கி இன்னும் கடன் முழுவதையும் கட்டாமல் இருக்கிறவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு, சபையில் இவ்வளவு நேரம் பேச அனுமதி கொடுத்த துணைச் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி அ. கிருஷ்ணவேணி : மதிப்புக்குரிய துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 1964-65-ம் ஆண்டுக்கான இந்த பட்ஜெட்டைக் கொண்டு வந்திருப்பதை முழு மனதோடு வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே, சரித்திரத்திலேயே முதல் இடம் பெற்ற வயோதிகர் பென்ஷன் திட்டத்தையும், இன்னும் கல்விச் சலுகை திட்டத்தையும், மதிய உணவுத் திட்டத்தையும் உருவாக்கிய நமது மாபெரும் தலைவர் உத்தமர் காமராஜ் அவர்களை அகில உலகமும் புகழ் சிறகு. நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பென்ஷன் திட்டத்தை நல்ல முறையிலே, அதிகப்படியான நிதியை ஒதுக்கி கொண்டு வந்திருப்பதற்காக அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உள்ள பென்ஷன் அதிகாரிகள் அந்தந்த வட்டாரங்களில் உள்ள முதியோர்களுக்கு, மிகவும் திக்கற்றவர்களாக இருக்கிறவர்களுக்கு, கை-கால் முடவர்களாக இருக்கிறவர்களுக்கு, அத்தகைய எல்லோருக்கும் மேற்படி உதவியை வழங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தற்போது நமது மதிப்புக்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏழை பணக்காரர்கள் என்ற வித்தியாசமின்றி எல்லா மாணவர்களுக்கும் சம்பளம் இல்லாமல் இந்த கல்விச் சலுகை அளித்திருப்பதற்காக கனம் அமைச்சருக்கு என்னுடைய நன்றியைச் செலுத்திக்கொள்கிறேன்.

மேலும், மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு ஊதியம் கிடைப்பது 12-00 போன்று நம் மாகாண சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் சரிசமமான ஊதியம் கிடைப்பதற்குத் தீவிர முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய ஆண்டிப்பட்டி தொகுதி மிகவும் ஹண்ட் ஒரு பின்தங்கிய பகுதியாகும் என்பது நமது அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால், ஆண்டிப்பட்டியில் வைகையில் அணைக்கட்டை சுட்டி முடித்தவுடன் அங்குள்ள வட்டார மக்கள் கஞ்சித் தொட்டி நிறுவுகிறார்கள், பஞ்சத்தால்

[திருமதி அ. கிருஷ்ணவேணி]

[5th March 1964]

பட்டினியால் வாடும் ஏழை எளிய மக்களுக்கு அவசியம் கஞ்சி ஊற்றிவிடுவார்கள் என்ற எண்ணத்தோடு நினைத்து காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த மக்களை மறந்து விட்டு, லாரியில் கஞ்சித் தொட்டியை ஏற்றிச் செல்லுவது போல், 50 மைலுக்கு அப்பால் இருக்கும் நிலங்களுக்கு பாசன வசதி செய்துகொடுத்து அங்குள்ள மக்கள் செழுமையான முறையில் விவசாயத் துறையில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால், நமது அரசாங்கம் தயவுசெய்து ஆண்டவனால் கைவிடப்பட்ட ஆண்டிப்பட்டி வட்டாரத்திலுள்ள ஏழை எளிய விவசாய மக்கள் விவசாயத் துறையில் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு வைகை அணையிலிருந்து தென்கிழக்காக ஒரு புதிய கால்வாயை வெட்டினால், அங்குள்ள மக்கள் நஞ்சை விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகையால், தயவுசெய்து மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் இதைச் சிந்தித்துப் பார்த்து மேற்படி திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கும்படியாக அங்குள்ள ஏழை எளிய விவசாய மக்கள் சார்பாக நான் மிகப் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சேடப்பட்டி பிரக்கா, உசிலம்பட்டி, பேரையூர் ஏழுமலை ரஸ்தாக்கள் நீண்ட நாட்களாக போக்குவரத்திற்கு லாயக்கு இல்லாமல் இருக்கிறது என்று பல தடவை இந்த சட்ட மன்றத்தில் எடுத்துக் கூறியும் பலனளிக்கவில்லை. குறிப்பாக உசிலம்பட்டி-பேரையூர் ரஸ்தா இரண்டு இடங்களில் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. சின்னக்கட்டளைக்கு வடக்கில் $1\frac{1}{2}$ பர்லாங்கு தூரத்தில் பெரிய ஓடை இருக்கிறது. மேற்படி ஓடைக்குத் தெற்குப்புறத்தில் சேடப்பட்டிக்கும் சின்னக்கட்டளைக்கும் இடையே பெரிய ஓடை ஒன்று இருக்கிறது. குறிப்பாக அந்த ரஸ்தாக்களில் ஏராளமாக சர்வீஸ் பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. பொது ஜனங்களும் அதிகமாக கால்நடையாகப் போகிறார்கள். மாட்டு வண்டிகளும், பரா வண்டிகளும் அதிகமாக வந்துபோய்க்கொண்டிருக்கின்றன. பெரிய மழை காலத்தில் மேற்படி இரண்டு ஓடைகளிலும் அதிகப்படியாக வெள்ளம் ஓடிக்கொண்டிருப்பதினால், தெற்கிலிருந்து வரக்கூடிய பஸ் அங்கேயே நின்றுவிடுகிறது. அதே மாதிரி வடக்கேயிருந்து தெற்கே வரக்கூடிய பஸ் அங்கேயே நின்று விடுகிறது. கால்நடையாக வரும் பொதுமக்களும் அதே நிலையில் அந்தத் தண்ணீரைக் கடந்து வரமுடியாமல் நின்றுவிடுகிறார்கள். ஆகையால், தயவுசெய்து இரண்டு இடங்களிலும் இந்த ஆண்டிலேயே பாலங்களைக் கட்டி முடிக்கவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை நான் மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதுரை மாவட்டத்தில் அல்லிநகரம் பஞ்சாயத்து முனிசிபாலிட்டியாகிவிடப்போகிறது. ஆனால் ஒரு மருத்துவமனைகூட கிடையாது. பொதுவாக, அந்த வட்டாரத்திலுள்ள மக்கள் மிகவும் ஏழை மக்கள். அவர்கள் நோயினால் பாதிக்கப்பட்டால், சிகிச்சைக்காக ஆஸ்பத்திரிக்குச் செல்லவேண்டுமென்றால், 10 மைல்களுக்கு அப்பால் இருக்கக்கூடிய பெரியகுளம், போடி, சின்னமனூர் ஆகிய ஊர்களுக்குச் செல்லக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, ஏழை எளிய மக்களின் நலனைக் கருதி அல்லி

5th March 1964]

[திருமதி அ. கிருஷ்ணவேணி]

நகரம் பஞ்சாயத்தைச் சேர்ந்த தேனியில் ஒரு அரசாங்க மருத்துவ மனை ஏற்படுத்தித்தர வேண்டும் என்று கனம் சுகாதார அமைச்சர் அம்மையார் அவர்களை மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்கள் கல்வித்துறையில் அதிக முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றம் அடையவில்லை. காண்டிராக்ட் எடுத்து தொழில் நடத்தவும் வாணிபம் செய்யவும் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து உதவ ஹரிஜனநல இலாகா மான்யத்திற்கு அதிக நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தை மிகப் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் ஒரு ஜில்லாவுக்கு 5 ஹரிஜன நபர்களாவது பஸ் சர்வீஸ் நடத்துவதற்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டும் என்று கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, பஞ்சமா பாதகத்தில் ஒன்றான கள்ளுக்கடைகள் திறக்கப்பட வேண்டும் என்று துண்டுகின்ற கருங்காலிகளின் பேரில் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் அப்பேர்ப்பட்ட தீய உள்ளம் படைத்தவர்களைக் கூடிய சீக்கிரம் சிறையில் அடைக்கவேண்டும் என்று கனம் போலீஸ் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்த கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வி. அருணாசலம்: மதிப்பிற்குரிய துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்பேரில் என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு வரவுக்கு மிஞ்சிய செலவு இருக்கும் நிலையில் பட்ஜெட்டை நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அளித்திருக்கிறார்கள். துண்டு விழுகிற தொகை ரூ. 3 கோடி 34 லட்சம். பஞ்சுக்கும் தூலுக்கும் வரி போடுவதின் மூலம் ஒரு கோடி ரூபாயைச் சரிகட்டப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எஞ்சிய தொகையை ஈடுகட்டுவதற்கு வரிபாக்கிகளை வசூலிப்பதன் மூலம் வருமானம் அதிகரிக்கும் என்று நினைக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் வரவுக்கு மிஞ்சிய செலவு செய்ததினாலும், வசூத்த வருமானத்தை நாடாமல் இருந்ததினாலும், தொழில் வளத்தை மேலும் வளர்க்காததினாலும், சில தொழில்களை தேசியமயமாக்காததினாலும் ஏற்படும் விளைவுக்கு இந்தத் துண்டுவிழும் நிதிநிலை அறிக்கை ஒரு சான்றாக அமைந்திருக்கிறது என்றால், அது மிகையாகாது.

அடுத்து, கொள்முதல் திட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்று உத்தரவு இடப்பட்டிருந்தாலும் இன்றையதினம் 10,000 டன் தான் கொள்முதல் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் மில்காரர்களிடமிருந்து கட்டாயக் கொள்முதல் செய்தாலும், அவர்கள் பொதுமக்கள் தலையிலும், விவசாயிகள் தலையிலும்தான் அந்த பாரத்தை சுமத்துவார்கள். எனவே, நில உச்ச வரம்பிலிருந்து

[திரு. வி. அருணாசலம்]

[5th March 1964]

விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்ட ஸ்தாபனங்களிடமிருந்து ஏன் நெல்லைக் கொள்முதல் செய்யக்கூடாது? தேவஸ்தானங்களுக்கும், கோவில்களுக்கும் சொந்தமாக இருக்கிற பல ஆயிரக்கணக்கான நஞ்சை நிலங்களிலிருந்து கொள்முதல் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிக் கொள்முதல் செய்யப்பட்ட பிறகு, எஞ்சியுள்ள அரிசியை மில் காரர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்வது நல்லது என்று நான் என்னுகிறேன்.

இன்றையதினம் பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலம் கிராம சகாயத் திட்டங்கள் என்று சில திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறார்கள். இந்தத் திட்டம் கிராம சகாயக்குதல் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு நல்லவிதமான விதைகளை அளிப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த திட்டமாக இருந்தாலும், இதுவரையில் கிராம விவசாய மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பக்குவப்பட்ட விதைகளை வழங்குவதற்கு முன் வரவில்லை. அதற்காகச் செலவழிக்கும் தொகை வினாக வியரமாக ஆகிறது. எனவே ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் இருக்கிற பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஒரு விதைப்பண்ணையை நிறுவி அதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு நல்ல விதைகள் கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கிராமத்தில் இருக்கிற புறம்போக்கு நிலங்களை அளித்து, அல்லது தேவஸ்தானங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களைக் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொள்வதன் மூலமாகவாவது விதைப் பண்ணைகளை நிறுவி நல்ல விதைகளைத் தயார் செய்தால், கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் மீனவர்கள் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால், சென்ற சில மாதங்களுக்கு முன்பு புயலினாலும், மழையினாலும் பாதிக்கப்பட்டு, மிகவும் கஷ்டப்படுகிற நிலையில் இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிற மீனவர்களுக்கு உதவி அளிப்பதற்காக குறிப்பாக இந்த பட்ஜெட்டில் ஒரு தொகை ஒதுக்கி திட்டம் ஒன்றும் போடாமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயமாகும்..

கடற்கரை ஓரங்களில் இருக்கிற நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான புறம்போக்கு நிலங்களை மீனவர்களுக்கு 'அலைன்' செய்துகொடுத்து, அவர்கள் வாழ்க்கை வளம் பெற உதவவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் ரேடியோ அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 75 சதவீதம் உள்ள பஞ்சாயத்துக்களில் இருக்கிற ரேடியோக்கள் வேலை செய்யாமல் சீர்கெட்டுப்போய் இருக்கின்றன. இந்த ரேடியோக்கள் பயன் அற்ற நிலையில் இருக்கின்றன என்று பலர் குறை கூறுகிறார்கள். விவசாயக் காரியங்களுக்காக ஸ்பேர்யர்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அவைகளும் நல்ல முறையில் வேலை செய்யாமல் தடை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே விவசாயிகளுக்கு பூச்சி மருந்து இலவசமாக அளித்து உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கும் ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

5th March 1964]

* திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள 1964-65-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

11-வது வகுப்பு வரை எல்லா மாணவர்களுக்கும் இலவசக்கல்வி அளிக்க முன்வந்ததற்காகவும், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே கல்விக்காக தாராளமாக பணம் ஒதுக்கியிருப்பதற்காகவும் என்னுடைய பாராட்டுதலையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு ஏற்றத்தாழ்வு அற்ற ஒரு சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் கல்வி என்ற கண்ணோட்டத்தில் தான் அதை நிறைவேற்ற முடியும். “கண்ணுடையவன் பவர் கற்றோர்” என்று வள்ளுவரும் கூறியிருக்கிறார். கல்வி ஒன்று இருப்பதனால் தான் ஜாதிரமய வேறுபாடுகளை ஒழித்து, ஓர் அளவுக்கு நமது சமுதாயம் முன்னேற முடியும் என்ற அடிப்படையிலே 11-வது வகுப்பு வரையிலே இலவசக்கல்வி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிறப்பாக அதனால் பயன் அடையக் கூடியவர்கள் கிராமப்புறங்களில் உள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்களும், ஏழை மக்களும், கூலி வேலை செய்து பிழைப்பவர்களும், மில்களில் வேலை செய்கின்றவர்களும், அரிஜன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்களும் தான். அப்படிப்பட்ட ஏழை மக்கள் இந்தத் திட்டத்தை நிச்சயமாக வரவேற்பார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அந்த விவசாயிகளுடைய, ஏழை மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக வந்திருக்கும் எங்களைப் போன்றவர்கள் இந்தத் திட்டத்தை பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதற்காக எங்களுடைய லணக்கத்தையும் நன்றியையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஓய்வு பெற்ற அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு குறைந்தபட்சம் முதிர்யோர்களுக்கு அளிக்கக்கூடிய பென்ஷன் தொகையையாவது, அதாவது ரூ. 20-ஆவது கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த பட்ஜெட்டிலே நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்காகவும் என்னுடைய பாராட்டுதலை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஓய்வு பெற்று இருக்கும் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் உள்ள சுமார் 2,400 அரசாங்க ஊழியர்களிலே சுமார் 340 பேர் ஒரு ரூபாயிலிருந்து 7 ரூபாய் வரை பென்ஷன் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக அவர்கள் குறைந்தபட்சம் ரூ. 20 பென்ஷன் பெறுவார்களேயானால், அது அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கும், மனைவி மக்களுக்கும் பெரும் ஆதரவாக இருக்கும். ஆகவே இந்த அரசாங்க ஊழியர்களின் சார்பாக கனம் அமைச்சருக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல் அரசாங்க ஊழியர்களுடைய குடும்பத்தில் இருக்கும் ஆண்களும் பெண்களும் நல்ல முறையில் படித்து தொழில் செய்யும் முறையில், இந்தப் பென்ஷன் திட்டத்தை விரிவு செய்ததற்காகவும் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்லக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவிலே பரம்பிக்குளம் நீர்ப்பாசன திட்டத்திற்காக கோடிக்கணக்கான பணம் செலவழிக்

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [5th March 1964]

கப்படுகிறது. அதற்காக சர்க்காருக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்தப் பரம்பிக்குளம் திட்டத்தின் மூலம் சூனூர் பிரக்கா, அவனாசி பிரக்கா, அன்னூர் பிரக்கா, பல்லடம் பிரக்கா போன்ற பகுதிகள் ஓரளவுக்காவது பயன் பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அங்கே உள்ள மக்கள் குடிப்பதற்குக்கூட தண்ணீர் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் கிணறுகள் வெட்டித்தான் வாழ வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கிணறும் 120 அடி ஆழத்திற்கு இருக்கிறது. ஒவ்வொரு வருஷமும் ஏப்ரல் மாதத்திலே தான் குடி தண்ணீர் கஷ்டம் வரும். ஆனால் இந்த ஆண்டிலே பிப்ரவரி மாதத்திலேயே சூனூர் பிரக்காவில் குடி தண்ணீர் கஷ்டம் வந்து விட்டது. கிட்டத்தட்ட 30, 40 கிராமங்களில் உள்ளவர்களுக்கு குடி தண்ணீர் இல்லை. ஆகவே இந்தப் பரம்பிக்குளம் திட்டத்தின்கீழே நீண்ட அளவுக்கு வாய்க்கால் களைக் கொண்டு வந்து சிறிய பெரிய குளங்களை அமைத்து அவற்றில் தண்ணீரை தேக்கி வைத்தால் அந்த வட்டாரங்களில் உள்ள விவசாயிகளின் கிணறுகளில் ஊற்று ஏற்படுவதற்கு வழிவகை செய்ய முடியும். அப்படி இல்லை என்று சொன்னால் எங்கள் பிராந்தியத்தில் இருக்கக்கூடிய பகுதிகள் எப்பொழுதும் பஞ்சப் பிரதேசமாக ஆகி விடக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அங்கே இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு 2 பக்கத்திலும் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. தண்ணீர் இல்லாத கஷ்டம் ஒரு புறம். பருத்திப்பயிரில் பூச்சி விழுந்து ஏராளமான நஷ்டம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. மேலும் விளை பொருள்களும் தாராளமாக வருவதற்கு சூழ்நிலை இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே இவற்றை எல்லாம் பார்த்து, விவசாயிகளுடைய கஷ்டத்தைப் போக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கோவை ஜில்லாவில் சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து பெண்களுக்காக ஒரு பாலிடெக்னிக் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன் வந்திருக்கிறது. அதற்காக எங்கள் ஜில்லா பெண் மக்களின் சார்பாக நான் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் இன்னும் ஒரு உதவியும் செய்ய வேண்டும். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரை படித்த பெண்கள் கிளார்க், டெலிபோன் ஆப்பரேட்டர் முதலிய வேலைகளுக்கு மட்டும் தகுதியுடையவர்கள் என்று சொல்லாதபடி எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வகுப்பிற்கு மேலே பாலிடெக்னிக்கில் இடம் பெறாதவர்களுக்கு சீனியர் டெக்னிகல் பள்ளிகளை ஏற்படுத்தி தொழில் துறையில் அவர்களுக்கு பயிற்சி அளித்தால் இந்தப் பெண்கள் ஓரளவு சம்பாதித்து அவர்களுடைய குடும்பத்தை நடத்த முடியும். ஏழை எளிய மக்களின் பெண்களும், விவசாய குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பெண்களும், வருமானம் குறைந்தவர்களின் பெண்களும் இந்த சீனியர் டெக்னிகல் பள்ளிகளில் சேர்ந்து படித்து அதன் மூலம் பயன் பெற முடியும். இவற்றை அமைப்பதற்கு இந்த அறிக்கையிலே பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவிலும் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

5th March 1964] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பருத்தி, சோளம், கம்பு முதலிய பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்க வேண்டும் என்று என்னுடைய பிரிக்காவிற் கு ஒரு கூட்டுறவு மார்ட்டெட்டில் சொசைட்டி ஏற்படுத்தி, உற்பத்தியாகும் பொருள்களை அவர்களிடம் இருந்து உடனடியாக வாங்கி லாபகரமாக விற்று, விவசாயிகளுக்கு லாபம் வரக்கூடிய முறையிலே இந்தச் சங்கங்கள் செயல்பட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இடையிலே உள்ள வியாபாரிகள் அதிக லாபம் பெற்று, உற்பத்தி செய்த விவசாயிகளுக்கு கஷ்டத்தை உண்டாக்காதபடி செய்ய வேண்டும் என்று சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

எதிர்க் கட்சியில் உள்ளவர்கள் நேற்றும் இன்றும் பேசிய பொழுது, குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் பலர் ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். “சோஷலிசம், சோஷலிசம்” என்று 1957-லும், 1964-லும் ஆவடியிலும் புலனேஸ்வரத்திலும் கூடிய மகாநாடுகளில் காங்கிரஸ்காரர்கள் அந்த வார்த்தைகளை கண்டார்களே அல்லாது செயலில் ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லி, இது “கண்டனன் சீதையை, கண்டனன் சீதையை” என்ற அளவிலே இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். கம்பர் “கண்டனன் சீதையை” என்று சொல்லவில்லை. “கண்டனன் கற்பினுக்கனியைக் கண்களால்” என்று தான் சொன்னார். அதாவது கற்பில் நிலை குறையாத ஒரு பெண் தெய்வத்தைக் கண்டதாகச் சொன்னார். அது போல செயல் முறையிலுள்ள உயர்ந்த சோஷலிசத்தைக் கண்டோம். விவசாயக் குடும்பத்திலிருந்து வந்தவர்கள், மில்கனில் கூலி வேலை செய்கின்றவர்கள், கிராமப்புறங்களில் உள்ள சாதாரண மக்கள் ஏழை எளியவர்கள் எல்லோரும் படித்து முன்னுக்கு வரக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி சட்டசபையிலே அங்கம் வகித்து பல முன்னேற்றங்களை மக்களுக்கு செய்து கொடுக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை சதந்திரம் பெற்ற பிறகுதான் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே வெறும் வார்த்தைகளால் சோஷலிசத்தைக் காணவில்லை, பொருளோடு கண்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இன்னொரு கருத்தையும் சொன்னார்கள். நேற்று பேசும் பொழுது காங்கிரஸ்காரர்கள் எதற்கு எடுத்தாலும் ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். சிலர் இது ஏதோ இலக்கிய பட்ஜெட் உரை என்ற முறையில் அடுக்கு மொழிகளை அடுக்கி முறையோ, முடிவோ, முழுமையோ இதிலே காண வேண்டும் என்று துருவித் துருவி பார்த்தோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இது இலக்கிய சொற்பொழிவாக இருந்தால் அடுக்கு மொழிகள் பொருத்தமாக இருக்கும். உற்பத்தியைப் பெருக்கினால் மட்டும் பொருள்களின் விலை குறையாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது அவ்வளவு பொருத்தமாக இல்லை. உற்பத்தியைப் பெருக்கினால் தான் பொருள்களின் விலை குறைய வழி ஏற்படும். ஆனால் ஒரு திட்டம் பயன் தருவதற்கு நான்கு ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அது வரையிலும் திட்டத்திற்காக செலவு செய்த பணம் மக்களின் கையில் வரும்பொழுது, பொருள்களின் விலையும் ஓர் அளவுக்கு

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [5th March 1964]

ஏறுகிறது. ஆகையினால் அப்படி ஏற்றத் தாழ்வற்ற சமுதாயத்தை நோக்கித்தான் சென்று கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை ரூபகப் படுத்த விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே போட்டிருக்கும் பரம்பிக்குள திட்டத்தின் மூலம் எங்கள் பிரக்காவிற்கு தண்ணீர் கொடுக்கும் விஷயத்தையும் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பருத்தி செடியில் நோய் விழுவதைத் தடுக்க தக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு விவசாயிகளின் நன்மைக்காக, பருத்திச் செடிகளில் புழு விழுவதைத் தடுக்க இன்ன தேதியில் நடவேண்டும், இவ்வளவு நாட்களில் செடிகளை பிடுங்க வேண்டும் என்று ஆங்கிலேயர்களின் நாளில் தண்டோரா போடுவார்கள். சில நாட்கள் அதிகமாக செடிகள் பூமியிலேயே இருந்து விட்டால் புழுக்கள் மற்ற செடிகளுக்கும் பரவி ஆயிரக்கணக்காக உற்பத்தியாகிவிடும். அதை எல்லாம் தடுப்பதற்கே இம்மாதிரி விவசாயிகளுக்கு முன் கூட்டி அறிவிக்கும் வேலையை சர்க்கார் செய்து வந்தார்கள். இந்த ஆண்டாவது அம்மாதிரி ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்று சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த புழுக்களின் தொல்லையினால் 20,000 ரூபாய்க்கு பருத்தி விற்க வேண்டிய ஒரு விவசாயி 4,000 ரூபாய்க்குக் கூட விற்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறான். செலவு செய்த பணமே கிடைப்பது கூட அரிதாக இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு இந்த பூச்சிகளைத் தடுப்பதற்கு ஏரோப்பிலேனில் இருந்து மருந்து அடிக்க வேண்டும் என்று நாம் சொன்னபோது அங்கே பரவலாக துற்றுக் கணக்கான ஏக்கர்கள் சேர்த்தாற்போல் இல்லை என்று சொன்னார்கள். இன்ன தேதியில் நடவேண்டும், இன்னதேதியில் பிடுங்கவேண்டும் என்ற கால வரையை விவசாயிகளுக்கு அறிவிப்பதாவது நலமாக இருக்கும். இந்த யோசனையை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகள் பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இரண்டு வயதில் இருந்து 5 வயது வரை உள்ள குழந்தைகளின் நலனுக்காக சிகப்பரிபாலிக்கும் நிலையங்களை ஏற்படுத்த பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பணம் கிராமப்புற குழந்தைகளுக்கும் உபயோகப்படுமாறு செயல்படுத்த வேண்டும். அப்பொழுது தான் கிராமப்புறங்களில் பெண்பிள்ளைகள் காலையில் வேலைக்கு செல்லும்போது தங்கள் குழந்தைகளை இந்த சிசு பரிபாலிக்கும் நிலையங்களில் விட்டு செல்ல ஏதுவாக இருக்கும். அது கிராமப்புறத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு உறுதுணையாக இருக்கும். தாய்மார்களுக்கும், ஆதரவாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு கூட பெண்களுக்கு ஒரு சீனியர் டெக்னிகல் ஸ்கூலை கோவையில் அமைக்க வேண்டும் என்றும் கனம் தொழில் அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் அவர்களை பணிவன்போடு வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பெண்கள் கிளார்க்கு வேலைக்குத் தான் போக வேண்டும் என்பதில்லை, அவர்களும் தொழில் துறையில் பணிபுரியக்கூடிய

5th March 1964] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

வாய்ப்பை ஏற்படுத்த முயலவேண்டும் என்றும். அதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு கூட மின்சார இலாகாவிலிருந்து, அடிக்கடி செக்யூரிடி வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அதை விடுத்து எப்பொழுதாவது ஒரு முறை மட்டும் கேட்கும் நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று ரூபகப் படுத்திக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ந. சுப்பிரமணிய செட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, இந்த 1964-65-க்கு சம்பந்தப்பட்ட பட்ஜெட்டை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயாரித்து சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். எந்த வரிகளும் இல்லாவிட்டாலும் கூட, துண்டு விழுந்திருக்கும் 33½ லட்சம் ரூபாயில், ஒரு கோடியை மட்டும் சரி கட்ட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இரண்டு கோடி ரூபாயை தண்டாகவே விட்டு இருக்கிறார்கள்.

இந்த ஆண்டில் செய்திருக்கும் முக்கியமான நன்மை, எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரைக்கும் எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி அளித்திருக்கிறார்கள் என்பதுதான். இதற்கு முன்பு தாசில்தார் முதலியவர்களிடம் சர்ட்டிபிகேட்டு வாங்கவே பொழுதெல்லாம் போய்க் கொட்டிருந்தது. இதையே தொழிலாக வைத்துக் கொண்டு பலரும் பொய் சர்ட்டிபிகேட்டும் வாங்கி இதை ஒரு தொழிலாகவே நடத்தி வந்தார்கள். அந்த தொல்லைகளெல்லாம் இப்பொழுது நீங்கி விடும்.

பென்ஷன் கொடுப்பதில் சில கோளாறுகள் இருக்கின்றன. வயது ஆனவர்களுக்கெல்லாம் கொடுப்பது என்று வரும் போது, அவர்கள் வயது சம்மந்தமாக தகராறுகள் வருகின்றன. மீண்டும் மீண்டும் எம்.எல்.ஏ.-க்கள் தான் சர்ட்டிபிகேட்டு கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. மதிப்பிற்குரிய திரு. காமராஜர் அவர்கள் எந்த எண்ணத்தில் இதைக் கொண்டு வந்தார்களோ, அது பூராவாக நிறைவேறவில்லை. எல்லோரும் அந்தக் குறையைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள். வயதை அறுபது ஆக மாற்றினாலும் நல்லது. ஒரு கோடி ரூபாய் செலவானாலும் தகுதிப் பெற்றவர்கள் எல்லோருக்கும் இந்த உதவி கொடுக்கப்படவேண்டும்.

இந்த ஆண்டில் ஒரு லட்சம் டன் மில்காரரிடமிருந்தும் வியாபாரிகளிடமிருந்தும் கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்று திட்டமிட்டுயிருக்கிறோம். நெல்லாக கொடுத்தாலும் வாங்கிக்கொண்டால் நலமாகயிருக்கும். சிலர் அரிசியாக மாற்றி கொடுக்க வசதியில்லை என்று நெல்லாகவே கொடுக்கிறேன் என்றால்கூட அதை பெற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள். ஒருவர் இரண்டாயிரம் மூட்டை நெல் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் ஆயிரம் மூட்டை அரிசியாகக் கொடுத்தால்தான் அவருக்கு கினியரன்ஸ் சர்ட்டிபிகேட் கிடைக்கிறது. அதுவொரு பெரிய குறையாக இருக்கிறது. நெல்லாகவே வாங்கிவிட்டால் வியாபாரிகளுக்கு சௌகர்யமாகயிருக்கும். நாம் திட்டமிட்டது ஒரு லட்சம் டன் என்றாலும் இந்த மாதம் வரை

[திரு. ந. சுப்பிரமணிய செட்டியார்] [5th March 1964]

யிலும் கிட்டத்தட்ட 15 ஆயிரம் டன்கள் தான் கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம். மீதி 85 ஆயிரம் டன் வசூலிக்க பெரிய சிரமமாக யிருக்கும். இதைப்பற்றி கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடமும் சொல்லியிருக்கிறோம். கஷ்டமில்லாத முறையில் இதை செயல்படுத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நம் மாநிலத்திலிருந்து கேரளாவிற்கு சுமார் 3 அல்லது 4 லட்சம் டன் அரிசி அனுப்புகிறோம். ஆனால் அதே சமயத்தில் ஆந்திராவிலிருந்து அரிசி நம் மாகாணத்திற்கு வர தடை ஏற்பட்டிருப்பதால் சென்னையிலே நெல்லூர் அரிசிக்கு தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் கஷ்டத்திற்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். எங்கள் மாவட்டம் திருச்சியிலிருந்து கேரளாவிற்கு அனுப்பும்போது மூட்டை ரூ. 50-க்கு விற்கிறோம். அதே சமயத்தில், 34 ரூபாய் என்று நிர்ணயம் செய்தால் விவசாயிகளுக்கு கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. மார்க்கட் ரேட் விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கும்படி கவனித்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கொள்முதலுக்காக 15 சத விகிதம் அரிசியை கொடுத்தாலும்கூட ஜி.பி.ஓ.-க்கள் காலா காலத்தில் கிரியரன்ஸ் சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பதில்லை. அதற்கும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அனுபவம் இல்லாதவர்கள்தான் ஏதோ இந்த அரிசி மில்லில் பெரிய லாபம் வந்துவிடுகிறது என்று நினைப்பார்கள். உண்மை நிலை அது அல்ல. எவ்வளவோ இன்னல்களும் தொந்தரவுகளும் இருக்கின்றன. எதிர் கட்சி அங்கத்தினர் கனம் ராஜாங்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் ஒன்று பார்க்கவேண்டும். ஒரு ராத்தல் ஏலக்காய் என்ன விலை? கேரளாவிலிருந்து வரும் மற்ற சாமான்களின் விலை ஒரு கிலோவுக்கு எவ்வளவு? அதே சமயத்தில் 100 கிலோ கொண்ட ஒரு கிவிண்டால் அரிசியின் விலை என்ன? இங்கு குறிப்பாக தஞ்சை திருச்சியிலுள்ளவர்கள் நெல்லை மட்டும் நம்பி வாழ்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் ஒரு நூற்பாலையை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் 25 சத விகிதம் டிவிடென்ட் கொடுக்கிறார்கள். இதெல்லாம் அரசாங்கத்திற்கு கண்ணுக்குத் தெரியவில்லையா. எக்ஸ்போர்ட் இம்போர்ட் என்ற பெயரால் எவ்வளவு லாபம் அடிக்கிறார்கள். இதெல்லாம் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்தலை. நாட்டுப்புறத்தில் ஒன்று சொல்வார்கள், 'கூத்தரிசிக் காரி என்று' ஒரு மூட்டை அரிசியை விற்பால், அவளுக்கு விஞ்சிப் போனால் ஒரு படிதான் கிடைக்கும். இதை ஒரு பெரிய தொழிலாக நினைத்துக் கொள்கிறார்கள் மற்றவர்கள். இதையெல்லாம் முதல் அமைச்சரவர்களும், உணவு அமைச்சர் அவர்களும் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு விலக்கு அளித்திருப்பது நியாயம் அற்றது. கூட்டுறவு ஸ்டோர்ஸ் இருபது ரூபாய்க்கு நெல் வாங்கி அவர்கள் நெல்லை அரைத்துப் பொது ஜனங்களுக்குக் கொடுத்தால் நாங்கள் அதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால், அவர்கள் எல்லாம் அந்த நெல்லை வாங்கி, மூன்று மாதம் சுமித்து என்ன லாபம் கிடைக்கும் என்று டென்டர் விடுகிறார்கள். கூட்டுறவு ஸ்டோர்ஸ் 30 ஆயிரம் மூட்டைகள் வாங்கி, மூட்டை

5th March 1964] [திரு. ந. சுப்பிரமணிய செட்டியார்]

ஒன்றுக்கு 3 ரூபாய் லாபம் வைத்து, வருஷக் கடைசியில் 27 ஆயிரம் ரூபாய் நஷ்டம் என்று கணக்கு காட்டுகிறார்கள். திருச்சி மார்க்கெடிங் கோவாபரேடிவ் சொஸைட்டியிலே இந்த ஆண்டில் 27 ஆயிரம் ரூபாய் நஷ்டம் காட்டியிருக்கிறார்கள். நெல்லை டென்டர் மூலமாக 18 ரூபாய் 19 ரூபாய்க்கு சென்ற ஆண்டில் வாங்கி 23 ரூபாய்க்குமேல் விற்பனையாக, அவர்கள் ஒருவிதமான சௌகரியமும் பொது ஜனங்களுக்குச் செய்யவில்லை. நம்முடைய அரசாங்கம் கோவாபரேடிவ் ஸ்டோர்ஸ்ஸுக்கு எவ்வளவு உதவி செய்தாலும், அவர்கள் அந்த எண்ணத்தைக் கொண்டு பொது ஜனங்களுக்கு விநியோகம் செய்யவில்லை. மார்க்கெட்டில் என்ன விலைக்கு அரிசி விற்கிறதோ, அதே விலைக்கு விற்கிறார்கள். எங்கள் கடைக்கு ஃபோன் செய்து விலையைக் கேட்டுக்கொண்டு நான் கோவாபரேடிவ் மார்க்கெடிங் சொஸைட்டி விலை நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். நாங்கள் அறுபது ரூபாய் என்றால் அதே அறுபது ரூபாய்க்குத்தான் அவர்களும் பொது மக்களுக்கு விற்கிறார்கள். இருபது ரூபாய்க்கு வாங்கியதை 44, 48 ரூபாய்க்கு விற்கும் அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அவர்களுக்கு இன்னும் வேண்டிய உதவி செய்யுங்கள் என்று சொல்கிறோம். ஆனால் ஒரு கோவாபரேடிவ் சொஸைடி முப்பதாயிரம் மூட்டைகள், நாற்பதாயிரம் மூட்டைகள் வாங்கி வியாபாரி விற்கும் விலையையே வைத்து விற்று அந்த லாபத்தை எப்படி அவர்கள் கணக்குக் காட்டுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. திருச்சி கோவாபரேடிவ் மார்க்கெடிங் சொஸைட்டியிலே இப்படி ஒரு தொழில் நடந்து கொண்டு வருகிறது. சென்ற ஆண்டு 30,000, 40,000 மூட்டைகள் நெல் வாங்கி வைத்து விற்பனையில் அவர்களுக்கு 27,000 ரூபாய் நஷ்டம் வந்திருக்கிறதென்றால் அது எப்படி என்பதைக் குறித்து கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் விசாரித்து பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

என்னுடைய தொகுதியாகிய நீரங்கம் தொகுதியில் சில பகுதிகளில் மின்சாரம் வேண்டுமென்று ஒரு ஆண்டுக் காலமாகக் கேட்டும் அது கிடைக்கவில்லை. எஸ்.எம்.ஈ.எஸ். கார்ப்பரேஷ்னிவிருந்து நமது அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு நடத்தும் காரணத்தால், ஒரு ஆண்டுக்குள் அவர்கள் எங்கிருந்து எங்கு லைனைக் கொண்டுவருவது என்ற முடிவு தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். வருகிற ஏப்ரல் மாதத்திலாவது என்னுடைய தொகுதியில் சில கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு அதிக அலவன்ஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் கோருவது விலைவாசி உயர்வின் காரணத்தைக் கொண்டதான் என்று நான் கருதுகிறேன். அதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. ம. கமலநாதன் : தலைவர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டுக் கான நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சில வற்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிதி நிலை அறிக்கை

[திரு. ம. கமலநாதன்] [5th March 1964]

சமர்ப்பித்த நேரத்திலே கொஞ்சம் அவசரம்கூட இருந்தது. அன்று வழக்கமாக இருந்த கேள்வி நேரம்கூட ஒரு பத்து நிமிஷத்திற்குள்ளேயே முடிந்துவிட்டது. சாதாரணமாக பத்து கேள்விகள் வருவதுண்டு. ஆனால், அன்றைக்கு ஐந்து கேள்விகள் தான் இருந்தன. இதற்கு காரணம் என்ன என்று சந்தேகப்பட்டுக் கேட்ட நேரத்திலே அன்றைக்கு சனிக்கிழமை, ஒன்பது மணியி லிருந்து இராகு காலம், அதற்குள்ளே இந்த நிதி நிலை அறிக்கை யைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்கிற அவசரத்தில்தான் கேள்வி நேரத்தைக் குறைக்க வேண்டியிருந்தது என்று நான் அறிந்தேன். அவ்வளவு நல்ல நேரத்திலே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே வரவேற்கக்கூடிய அம்சங்கள் ஒன்றிரண்டு இருக் கின்றன. “நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்பதற்கு ஒன்றும் இல்லை” என்று சென்ற தடவை நான் சொன்ன நேரத்திலே, “எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் வரவேற்க வேண்டும் என்பதற்காக நான் நிதி நிலை அறிக்கையைத் தயாரிக்கவில்லை” என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சற்றுக் கோபமாகப் பேசினார்கள். ஆனால், எனக்கு திருப்தி அளித்த, மகிழ்த்தக்க ஓரே ஒரு அம்சம், சேலம் மாவட்டத்தில் கல்லூரி ஒன்று துவக்கப்படும் என்று நமது அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதுதான். அந்த ஒன்றே ஒன்றுக்காக நன்றி தெரிவித்துவிட்டு, வேறு எதுவும் பேசக் கூடாது என்று நினைத்திருந்தேன். ஆனால் வடசென்னையைச் சேர்ந்த அம்மையார் பேகம்போது, ஏழைத் தொகுதியாகிய வட சென்னையில் ஒரு கல்லூரி துவக்குவதற்காகப் பாராட்டு தெரிவித்ததோடு, பணம் கட்டாமலேயே அந்தப் பகுதியில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் கல்லூரியைத் திறக்க முன்வந்திருப்பதற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்வதாகவும் சொன்னார்கள். ஆனால் நாங்கள் மிக மிகக் கஷ்டப்பட்டு ஒரு லட்சம் ரூபாய் கட்டியிருக்கிறோம். அதை நாங்கள் அங்கே வசூலிக்க முனைந்த நேரத்தில், பழைய எம்.எல்.ஏ. ஒருவர் “உங்க ளுக்கு வேறு வேலை இல்லையா? கவர்ன்மெண்டிலிருந்து கட்டிக் கொடுப்பது நன்றாகத் தெரியும். நீங்கள் பணம் கட்டினாலும், கட்டாவிட்டாலும் அவர்கள் கொடுக்கப்போகிறார்கள்” என்று அள விற்குச் சொன்னார். அவர் அவ்வாறு சொன்னது மட்டுமல்ல; பணம் கட்டுபவர்களையும் கொடுக்கக்கூடாது என்ற நிலையையும் உருவாக்கி வந்தார். அந்த நிலையிலும் எங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு வாய்ப்பு கிடைப்பது அரிது. சேலம் மாவட்டம் மிகவும் பின் தங்கிய மாவட்டம். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களை நாங்கள் இரண்டு மூன்று முறை சந்தித்த நேரத்தில், “ஸ்தலத்திலே இருப் பவர்கள் அதிகமான அக்கறை காட்டினாலொழிய, உங்களுக்குக் கல்லூரி கிடைக்காது” என்று சொன்னதன் பேரில். சேலத்தில் எப்படியாவது கல்லூரி வந்துவிடவேண்டும் என்பதற்காக அவர்கள் சொன்ன அந்தக் கண்டிஷன்களுக்கெல்லாம் கட்டுப்பட்டு, நாங்கள் அந்தப் பணத்தை கட்டியிருக்கிறோம். வட சென்னையில் அமைக்கப்படும் கல்லூரிக்கு மட்டும் அப்படி நிதி ஒன்றும் தேவை இல்லையா? நாங்கள் கட்டித்தான் தீரவேண்டுமா? இப்படிப்பட்ட ஒரு சந்தேகம் எங்களுக்கு வருகிறது. அவர்களும் கட்டி

5th March 1964]

[திரு. ம. கமலநாதன்]

வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், அந்தச் சலுகை எங்கள் மாவட்டத்திற்கும் அளிக்கப்பட்டால், எண்மையிலேயே பிற்பட்ட மாவட்டமாக இருக்கும் எங்கள் சேலம் மாவட்ட மக்களுக்குப் பெரிய உதவி செய்வதாகும். அதற்காக கனம் அமைச்சர் அவர்களை நாங்கள் போற்றுவோம்; பாராட்டுவோம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நான் முன்பு பன்முறை சொல்லியிருக்கிறேன். இப்பொழுது கிராமங்கள்தான் நகரங்களுக்கு வழிகாட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. நகரத்திலே அவ்வளவு விழிப்பு இல்லை. கிராமங்கள் வழிகாட்டுவதைப் பார்த்துத்தான் நகரங்கள் விழிப்பு ஏற்பட வேண்டும். இப்பொழுது மாவட்டங்களில் சர்க்காரால் அமைக்கும் கல்லூரிகளுக்கு நன்கொடையாக ஐந்து லட்சம் ரூபாய் மக்கள் அளித்துவிட்டால் ஒரேயடியாக அளிக்காவிட்டாலும், இரண்டு ஆண்டுகள், மூன்று ஆண்டுகளில் அளித்துவிட்டால்—அதற்குப் பிறகு சர்க்கார் மற்ற பொறுப்புக்களை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று சொன்னேன். சேலத்திற்கும் அது தான். லட்சம் ரூபாய் கொடுப்பது பற்றி மகிழ்ச்சி. பாராட்டுகிறேன். மேலும் அவர்கள் நன்கொடை அளிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். வட சென்னையில் துவக்கப்படும் கல்லூரியைப் பொறுத்தும் பணம் கட்ட வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக் கிருக்கிறேன். அவர்களும் கட்டப் போகிறார்கள். அந்த அம்மையாரும் கூடக் கட்டப் போவதாக ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. ம. கமலநாதன்: எல்லா மாவட்டங்களையும் விட தனிப்பட்ட முறையில் சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். சேலம் மாவட்டம் எந்த வகையில் முன்னேறி இருக்கிறது? மற்ற மாவட்டங்களைப் பார்க்கும்போது அங்கெல்லாம் ஏராளமான முன்னேற்றங்கள் காணப்படுகின்றனவே, அவற்றில் ஒன்றையும் சேலம் மாவட்டத்தில் காண முடியாது.

முன்னாள் முதலமைச்சராக இருந்த ஒருவர், மேல் சபையில் பேசும்போது, எந்த எந்த மாவட்டத்திலிருந்து அமைச்சர்கள் வந்திருக்கிறார்களோ, அந்த மாவட்டங்களெல்லாம் நல்ல முறையில் வளர்ந்திருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார். 'எங்கள் மாவட்டத்தில்' என்று அவர்கள் குறிப்பிட்ட நேரத்தில், 'உங்கள் மாவட்டத்திற்கு ஒரு மந்திரி இருக்கிறார்' என்ற ஒரு குரல் கேட்டதும், உடனே அவர் 'புதிதாக வந்திருக்கிறார் அவர் என்ன செய்ய முடியும்?' என்று சமாதானம் சொன்னாராம். ஒரு அமைச்சர் இருந்தும் திருப்தி இல்லை. ஆனால் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், இதுவரையிலும் இந்த அமைச்சரவையில் அந்த மாவட்டத்திற்கு ரெபரஸன்டேடிவ் ஆக ஒரு அமைச்சர் கூட இருந்தது கிடையாது. (கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: டாக்டர் சுப்பராயன் . . .) அதெல்லாம் தென் சேலத்தைப் பொறுத்த ரெப்ரசென்டேஷனாக இருக்கலாம். (சிரிப்பு) எங்கள் மாவட்டத்தினருக்கு அமைச்சரவையில் ரெப்ரசென்டேஷன் வேண்டுமென்று சொல்வது ஒரே ஒரு காரணத்திற்காகத்

[திரு. ம. கமலநாதன்] [5th March 1964]

தான். நீலகிரி மாவட்டத்திற்கும் அமைச்சரவையில் ரெப்ரசென்டேஷன் இல்லை என்பதை கனம் உறுப்பினர் திரு. கார்ச்சா கவுடர் சைகையாகக் குறிப்பிடுகிறார். அவருடைய நீலகிரி மாவட்டம் எந்த அளவுக்கு அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறதோ, அந்த அளவு அபிவிருத்திகூட எங்களுடைய மாவட்டத்தில் இல்லை. உதகைக்கு உல்லாச பிரயாணிகள் வருவதன் மூலம் கிடைக்கிற பணத்திலிருந்தே அந்த மாவட்டத்தின் அபிவிருத்தியை ஓரளவுக்குச் செய்துகொள்ளக் கூடும்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: சேலம் மாவட்டத்தில் மேட்டூரில் வைத்திருக்கிற தொழில்கள் மாத்திரம் சற்றேறக்குறைய 40 கோடி ரூபாய் முதலீடு உள்ளவை ஆகும்.

திரு. ம. கமலநாதன்: அதற்காக நன்றி செலுத்துகிறேன். என்னதான் மேட்டூரில் தொழில்களை ஆரம்பித்தாலும், அதெல்லாம் வட சேலக் கணக்கில் வராது. தென் சேலத்தோடுதான் அதெல்லாம் சேரும். ஆனால், வட சேலத்தில் குறிப்பாக எங்கள் நான்கு வட்டங்களை பார்க்க வேண்டும். ஏற்கனவே, மிட்டர்ம ரெவ்யூனில் கூட நான் சொன்னேன். ஐம்பதாயிரம் ஜனத்தொகைக்கு ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளி இருக்கிறது என்பதற்குப் புள்ளி விவரங்கள் நான் கொடுத்தேன். ஆகையால் இதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அமைச்சரவைக்குக் கூட்டுப் பொறுப்பு இருக்கிறது. அதனால், எல்லா அமைச்சர்களும் சேர்ந்து கவனம் செலுத்தினால்தான் எங்களுடைய பின் தங்கிய சேலம் மாவட்டமானது ஓரளவுக்கு முன்னுக்கு வர முடியும்.

பொதுவாக நான் சொல்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி மட்டும் நான் சொல்லவில்லை. சேலம் மாவட்டத்தை ஒட்டி ஏற்போல் ஒரு பக்கம் மைசூர் மாநிலமும் இன்னொரு பக்கம் ஆந்திர மாநிலமும் இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் நடைபெறும் அபிவிருத்தி வேலைகளை நாங்கள் பார்க்கும்போது, சேலம் மாவட்ட வாசிகளாகிய எங்களுக்கு வயிற்றெரிச்சல் ஓரளவுக்கு ஏற்படுகிறது என்று சொல்லலாம். ஆந்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து கிருஷ்ணகிரிக்கு வந்து அவர்களுடைய லாரிகள் முதலியவற்றுக்குப் பெட்ரோல் போட்டுக்கொண்டு போகிறார்கள். அதேபோல், மைசூர் மாநிலத்திலிருந்து ஹொசூருக்கு வருகிறார்கள். அடிக்கடி இந்தப் பகுதிகளுக்கு வந்து பார்க்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் அங்குள்ளவர்களுக்கு இருப்பதால், சேலம் மாவட்டத்தை, நல்ல அபிவிருத்தி செய்து வைத்திருந்தால் அவர்கள் நம்முடைய பகுதிகளில் ஏற்பட்டிருக்கும் அபிவிருத்திகளைப் பார்த்து, “சென்னை மாநிலத்தில் நல்ல அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது, பரவாயில்லை” என்று ஓரளவுக்கு ஆச்சரியப்படும்படியாகக் கூட இருக்கும். ஆகையால், இந்தக் காரணத்திற்காகவாவது, அரசாங்கம் தயவு செய்து எங்கள் சேலம் மாவட்டத்தை, குறிப்பாக வட சேலத்தை முன்னுக்கு கொண்டுவர வேண்டுமென்று அமைச்சரவையிலுள்ளவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

5th March 1964] [திரு. ம. கமலநாதன்]

உணவு தானியக் கொள்கையைப் பற்றி இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் உண்மையிலே நல்ல பயன் ஏற்படுமானால் நானும் மகிழ்ச்சி அடைவேன். உணவு தானியக் கொள்கையைப் பொறுத்து, அகில இந்தியாவுக்கும் ஒரு கொள்கையை புலனேசுவர மாநாட்டில் வகுத்திருக்கிறார்கள். இது ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு, வழிகாட்டி, அதை விசுவாசத்தோடு நாங்கள் பின்பற்றுவோம் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் டைரக்ஷன் தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த மாநாட்டின் தீர்மானம்தான் நிறைவேற்றி இருக்கிறார்களே தவிர, ஆனால் வெற்றிதான் கிட்டவில்லை. கிராமப்புறத்தில் இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் எந்த வகையில் என்ன பாதுகாப்பு கொடுத்திருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும் ஏதோ கீழே இருக்கிற சிப்பந்திகள் கொடுக்கிற புள்ளிவிவரங்களைக் காட்டி விட்டால் போதாது. அவர்கள் கொடுத்த புள்ளிவிவரப்படியே 1962-63-ல் விளைந்த சராசரி அரிசியை விட 1963-64-ல் சராசரி உற்பத்தி ஐந்து ராத்தல்தான் அதிகப்பட்டிருக்கிறது என்றால் இவ்விஷயத்தில் நாம் செலவு செய்திருக்கும்படியான தொகை எவ்வளவு? ரசாயன உரம் எவ்வளவு மூட்டை போட்டிருக்கிறார்கள்? பசுந்தழை எவ்வளவு போட்டிருக்கிறார்கள்? அப்படி இருந்தும் சராசரி 5 ராத்தல்தான் அதிகப்பட்டிருக்கிறது என்றால் இது குறித்து நாம் பெருமைப்பட முடியாது.

இன்னமும் கிராமத்தில் உள்ள விவசாயிகள் பழைய முறைப் படியே தான் சாகுபடி செய்கிறார்கள். அரசாங்கம் கொடுக்கிற விதைகளிலே அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இருப்பது இல்லை. கிராம சகாயக்குகள் மூலமாகத்தான் நாம் விதை விநியோகம் செய்து வருகிறோம். டைரெக்டாக விதை வாங்கி பயன்படுத்துகிற அளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. இரண்டு மூன்றாண்டு விதைகள் கூடக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று குறை சொல்லப்படுகிறது. தழை உரம் தயாரிக்க பஞ்சாயத்துக்கள் புறம்போக்கு நிலத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இன்றையதினம் புறம்போக்கு நிலம் ஏழை எளிய ஹரிஜனங்கரிடம் இருக்கிறது. அவர்களை நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்தினால் தான் இங்கே தழை உரங்களை தயாரிக்க முடியும். இதில் பல சிக்கல் இருப்பதனால் இந்த ஏற்பாடும் பலனுள்ளதாக இல்லை. மேலும் பஞ்சாயத்து பழத் தோட்டம் என்ற முறையில் நாம் பண உதவி செய்கிறோம். அநேக இடங்களில் இந்த இனத்தில் பணத்தைச் சுரண்டலாம் என்பதனாலேயே பழத் தோட்டங்கள் போடுவதற்கு புறம்போக்கு நிலங்களில் இருந்து ஹரிஜனங்கள் பலாத் காரமாகக் கூட வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். பண விரயம் ஆகக் கூடிய ஒன்றாக இந்தத் திட்டம் இருக்கிறதே தவிர, பலனுள்ளதாக இல்லை.

மேலும் பயிர்களுக்கு பூச்சி விழுக்கிறபோது பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களால் தான் பூச்சி மருந்து அடிக்க முடிகிறது. ஒரு ஏக்கர் ஒன்றை ஏக்கரா வைத்துக்கொண்டுள்ள விவசாயினால் இப்படிச் செய்ய முடிவதில்லை. அதனால் பெரிய நிலச்சுவாந்தார் அடித்தும்

[திரு. ம. கமலநாதன்] [5th March 1964]

பயன் இல்லை. காலரா, ப்ளேக் வரும்போது எப்படி அரசாங்கத்தில் இருந்தே தடுப்பு முறையில் எல்லோருக்கும் ஊசி போடுகிறோமோ அதுபோல பயிர்களுக்கு பூச்சி விழுகிறபோது—அந்தப் பகுதி முழுவதற்கும் அரசாங்கத்தின் மூலமாகவே மருந்து அடித்து பயிருக்கு ஏற்பட்ட நோயை போக்க ஏற்பாடு செய்தால்—என்றாக இருக்கும். வேண்டுமானால் அதற்கு ஆகும் செலவு நிலவரியோடு நிலத்திற்குத் தகுந்தவாறு பிரித்து வசூல் செய்து கொள்ளலாம் என்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எல். ஆனந்தன் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற உதவித் தலைவர் அவர்களே, 1964-65-ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் பேச முன்வந்துள்ளேன். 1963-64 வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கோமுகி நதி நீர்த் தேக்கத்திற்கு 87 லட்சம் ரூபாயும், 1964-65 வரவு செலவுத் திட்டத்தில் மணி முத்தா நதி நீர்த் தேக்கத்திற்காக 91 லட்சம் ரூபாயும் நமது அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருப்பதாக கள்ளக்குரிச்சி வட்ட மக்கள் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடு கோமுகி நதி நீர்த்தேக்க வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறத்தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். மேலும் அந்தப் பகுதியில் உள்ள கச்சராப்பாளையம் என்ற இடத்தில் அந்த ஆற்றுக்கு ஒரு மேல்படல் கட்டவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதையும் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மேலும் கோமுகி நதி நீர்த்தேக்க என்ஜினியர் ஜிப் கார் வேண்டுமென்று கேட்டு நான்கைந்து மாதங்கள் ஆகின்றன. இன்னும் ஜிப் கார் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதனால் திட்ட வேலைகள் தடைபடுகிறது. உடனடியாக ஜிப் கார் வழங்குவதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேற்படி நீர்த்தேக்கத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு ('Project allowance') கொடுத்தால் வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியில் வடமாமந்தூர் பகுதியில் கலிப்பொருள் இருப்பதாக, நிபுணர்கள் சுமார் 5 வருடகாலமாக பரிசீலனை செய்து தெரிந்தம்கூட இன்னும் மேற்கொண்டு வேலை எதுவும் நடைபெறவில்லை. அதையும் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் தீ விபத்துக்கள் ஏற்பட்டால் தீ அணைக்கும் படை வருவதற்குள் எல்லாம் எரிந்து சாம்பலாகிவிடுகிறது. தீ விபத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு தாலுக்காவுக்கு ஒரு தீ அணைக்கும் படையையாவது அமைத்துத் தருவது நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடு மட்டும் அல்ல. கச்சராப்பாளையத்தில் ப்ரைமரி சுகாதார நிலையம் ஒன்று 1956-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பணியாளர்களுக்குத்தான் கட்டிடம் கட்டப்பட்டதே தவிர, ஆஸ்பத்திரி கட்டவில்லை. போர் நெருக்கடி காரணமாக அதை நிறுத்திவிட்டார்கள். உடனடியாக அந்த ஆஸ்பத்திரி கட்டிடத்தையும் கட்டித் தரும்படி

5th March 1964] [திரு. எல். ஆனந்தன்]

யாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது டாக்டர் வீட்டில் தான் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் மணலூர் பேட்டை வடபொன்பரப்பி, கச்சாரபாளையம் ஆகிய ஊர்களுக்கு பத்திரப் பதிவு நிலையங்கள் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். அதுபற்றி கனம் செய்தித்துறை அமைச்சர் என் தொகுதியில் 1962-ல் சுற்றுப் பிரயாணம் வந்தபோது நான் ஒரு விண்ணப்பம் கொடுத்துள்ளேன். ஆகவே உடனடியாக ஆங்காங்கே பத்திரப்பதிவு நிலையங்கள் திறக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கள்ளக்குரிச்சிக்கு மேல் குடி நீர் திட்டம் வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகாலமாக நகர மக்களும், நகர பஞ்சாயத்தும் கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில் ஒன்பது லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டும் இன்னும் வேலை ஆரம்பிக்கவில்லை. அந்த வேலையையும் உடனடியாக ஆரம்பித்து பாதி தொகையைக் கடனாகவும், பாதியை மானியமாகவும் கொடுக்கும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியில் தியாக துர்க கத்திலிருந்து திருவரங்கம் வரையிலுள்ள ரோடு 18 மைல் நீளம். ரிஷிவந்தியத்திலிருந்து மங்கலம் வரை உள்ள ரோடு 25 மைல். மணலூர் பேட்டையிலிருந்து காங்யதூர், பள்ளிப் பட்டு, வாழ்புரம் வரையிலுள்ள ரோடு நீளம் 25 மைல் தியாக துர்க்கம், பழைய சேறுவங்கூர்; விரியூர் குளத்தூர் வரை உள்ள நீளம் 19 மைல். இந்த நான்கு ரோடுகளையும் பல பஞ்சாயத்துக்களும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் பராமரிக்க வேண்டி இருப்பதன் காரணமாக மேற்படி ரோடுகளைச் செப்ப னிடும் வேலை சரியானபடி நடைபெறவில்லை. ஆகவே, மேற்படி ரோடுகளைச் செப்பனிடும் பொறுப்பைப் பொதுப்பணித் துறையினரே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, அங்கு பஸ் ஈட்டும் விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். சேலம் ஜில்லாவில் என்னுடைய தொகுதியான சேர்வராயன் மலை-ஏற்காட்டு தொகுதியிலுள்ள குறைபாடுகளைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சேர்வராயன் மலையிலே இருக்கிற சாமியின் பெயர் சேர்வராயன். அந்த சாமி இருக்கிற பகுதியிலே இப்போது மாக்கல் வெட்டி வருகிறார்கள். அந்த மலைப் பக்கத்திலே இருக்கிற இன்னும் நான்கு மலைகளிலும் மாக்கல் வெட்டுகிறார்கள். அந்த சாமி மலை ஜாதியினருக்குக் குல தெய்வம். ஒவ்வொரு ஆண்டும் சாமிக்குப் பூந்தேர் கட்டி இடித்து சேவித்து வருகிறோம். அந்த சாமி இருக்கும் இடம் ஒரே பாறையாக இருக்கும். பாறையின் உள்ளே வங்காகப் போகிறது. நாலேந்து மைல் போகிறது. அதற்குள் நான் 10, 20 அடி

[திரு. எம். கொள்நதைசாமி கவுண்டர்] [5th March 1964]

போனேன். அதற்கு மேல் போக முடியவில்லை. அந்தப் பகுதியைச் சுற்றியுள்ள கொல்லி மலை, பால மலை, பெரிய மலை போன்ற பகுதிகளில் இருக்கும் எல்லா மலை ஜாதியினருக்கும் அந்தச் சாமி குல தெய்வம். திரு விழா சமயத்தில் சேலத்தில் இருந்து கூட ஜனங்கள் வருகிறார்கள். கடைகள் எல்லாம் வைக்கிறார்கள். அந்த சாமி இருக்கும் இடத்தில் கல் வெட்டுகிறவர்கள் இந்த ஆண்டு திருவிழாவைத் தடுத்து விட்டார்கள். அது பற்றி மலைஜாதியினர் எல்லாம் சேர்ந்து ஒரு அறிக்கையை என்னிடம் கொடுத்தார்கள். சாமி இருக்கிற இடத்தில் கல் வெட்டி அந்த வங்கு விழுந்துவிட்டால் சாமிக்கு சிலாக்கியமில்லாமல் போய்விடும். ஆகவே, சாமி இருக்கும் இடத்தில் மட்டும் மாக்கல் வெட்டுவதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் பலாக்காட்டிலிருந்து ஐந்து மைல் தூரமுள்ள கொட்டச் சேரிக்கு ரோடு வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாகக் கேட்டு வருகிறோம். கொட்டச் சேரியிலிருந்து ஏற்காட்டுக்கு 25 மைல் வரவேண்டும். 25 மைல் வந்தால்தான் ஜனங்கள் உப்பு, புளி மிளகாய் போன்றவற்றை வாங்கக் கூடிய சந்தையைக் காணமுடியும். ஆண்கள் சாக்குகளிலும், பெண்கள் கூடைகளிலும் சந்தையிலிருந்து பொருள்களை வாங்கிக் கொண்டு நடந்தே திரும்பிச் செல்வார்கள். அவர்கள் போகவர 50 மைல் நடந்து செல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, தற்போதுள்ள ரோடு கொட்டாச்சேரி வரை இருப்பதை மேலும் ஐந்து மைல் தூரம் போட்டு பாலக்காடு வரை ரோடு வசதி செய்துதரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஓமலூர் 5,000 ஜனத்தொகையுள்ள இடம். அந்த ஊருக்கு ஒரு பெண் டாக்டர் வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அம்மையார் அவர்களைக் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். நான் ஊருக்குச் சென்றால் 'இங்கு ஒரு பெண் டாக்டர் வேண்டும்' என்று என்னைப் பேய் போல எல்லோரும் பிடித்துக் கொள்கிறார்கள். யாருக்கு என்ன பதில் சொல்வது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆபீசைத் திறக்கவந்த சமயத்தில்கூட இது பற்றி எடுத்துச் சொன்னது அவர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். உடனடியாக ஒரு பெண் டாக்டரைப் போட ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காடயாம்பட்டிக்கும் டேனிஸ்பேட்டைக்கும் இடையிலே ஒரு ஆறு ஓடுகிறது. அங்கு ஒரு பாலம் கட்டினால் ஜனங்கள் ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு வரவும் மற்றும் போக்குவரத்துக்கும் வசதியாக இருக்கும். டேனிஸ்பேட்டையிலிருந்து ஓமலூருக்கு காடயாம்பட்டி ஊர் வழியாக பஸ் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

14th March 1964] [திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர்]

பனைமரத்துப் பட்டியில் தும்பல்பட்டி கிராமம் நட்ட நடுக் காட்டில் இருப்பது கனம் அமைச்சர் திரு. ராமையா அவர்களுக்குத் தெரியும். அங்கே குறுக்கே ஒரு ஆறும் ஓடுகிறது. வண்டி போக வசதி இல்லை. அங்கு ஒரு பாலம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அதோடு அந்தப் பகுதியில் ஒரு பள்ளிக் கூடம் இருப்பது மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அது பற்றியும் கனம் அமைச்சர் திரு. ராமையா அவர்களிடம் சொன்னது ரூபகம் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ரோடு ஓரமுள்ள கம்மாளப் பட்டியிலுள்ள மூன்று எக்கர் நிலத்தை வசதியுள்ள ஒருவர் பிடித்துக் கொண்டு விடமாட்டேன் என்கிறார். அந்த இடத்தை எடுத்து, அதில் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆபீசும், பள்ளிக் கூடமும் கட்டிக் கொடுத்தால் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். இதைப் பற்றிக் கலெக்டருக்கு எழுதினோம். ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், தாசிஸ்தார் எல்லோரும் வந்து பார்த்தார்கள். இதை உடனடியாகச் செய்கிறோம் என்று கூட அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள். ஒரு அறிக்கை கொடுத்தார்கள்.

அடுத்தபடியாக வசதியில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிச் சொல்வது எங்களுக்கு வருத்தத்தைத் தருகிறது. இந்த அரசாங்கம் நல்ல அரசாங்கம்தான். ஆனால் ஆபீசர்கள் இப்படி சொல்லாம் சொல்கிறார்கள். முதலில் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள், அடுத்தபடியாக இப்படிச் சொல்கிறார்கள். அங்குள்ள, புறம்போக்கு நிலத்தை எடுத்து விவசாயம் செய்பவர்களை அப்புறப்படுத்தி பள்ளிக்கூடம் போன்றவை கட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆஸ்பத்திரி, பள்ளிக்கூடம் போன்றவை கட்ட வேண்டுமென்று மூன்று வருடங்களாக கேட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். மதராஸிலிருந்து அங்கு வந்து பார்த்து கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதில் இன்னும் சரியான கவனம் செலுத்தாமல் இருக்கிறார்கள். மலை ஜாதிக்காரர்கள் அதிகமாக இருக்கும் இடங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள், ஹாஸ்டல்கள் போன்றவை கட்டவேண்டும்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. எஸ். முத்துலிங்கம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 1964-65-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கைமீது நான் சில பல கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குக் கடன் மூலம் ட்ராக்டர்கள் கொடுக்கிறார்கள். விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய அவை உபயோகப்படுகிறது. வந்தவாசியில், அந்த ட்ராக்டர்களை விவசாயிகள் வாங்கிச் சென்று விவசாயத்தை மேலும் மேலும் விருத்தி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி விவசாயத்தை விருத்தி செய்து வரும்போது அந்த ட்ராக்டர்களுக்கு அரசாங்கத்தால் டாக்ஸ் எக்ஸெம்ஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்திலிருந்து அந்த ட்ராக்டர்களை கடனாக வாங்கும்போது

1-00
p.m.

[திரு. எஸ். முத்துலிங்கம்] [5th March 1964]

ஆர்.ஸி. புத்தகத்தில் அவர்கள் அக்ரிகல்சரல் பர்பஸ்க்கு என்று தான் எழுதியிருக்கிறது. அப்படி எழுதியதை அந்தப் பகுதியில் உள்ள ஆர்.டி.ஓ., ப்ரேக் இன்ஸ்பெக்டர், போலீஸ் சப் இன்ஸ்பெக்டர் இவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து அப்படியிருப்பது சரி அல்ல டிஸ்ட்ரிக்ட் அக்ரிகல்சரல் எஞ்சினியரிடம் இருந்து விவசாயத்திற்கு என்று சர்ட்டிபிக்கட் வாங்கி வந்தால்தான் அந்த எக்ஸ்சம்ஷன் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். அதுபோல் அக்ரிகல்சரல் எஞ்சினியரிடமிருந்து சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவது என்பது விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு மிகவும் தொல்லையாக இருக்கிறது. ஆகவே அதை நிவர்த்திக்க வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயிகள் ட்ராக்டர்களை உபயோகிக்கும்போது அந்தந்த கிராமங்களிலுள்ள நிலங்களில்தான் உபயோகிக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். விவசாயிகள் மெயின் ரோடிற்ருச் சென்று விவசாயத்திற்கு வேண்டிய புண்ணுக்கு, உரம் போன்றவற்றை வாங்கி வருவதானாலும் சரி அல்லது எஞ்சின் கெட்டுப் போனால் அதை ரிப்பேர், செய்ய டவுனுக்கு வரவேண்டியிருப்பதால் அப்படி டவுனுக்கு வரும்போது மெயின் ரோட்டில் வரக் கூடாது என்று விதி இருக்கிறது என்று போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டரும் ப்ரேக் இன்ஸ்பெக்டரும், ஆர்.டி.ஓ.-ம் அதை மெயின் ரோடிற்ரு வரவிடாமல் தடுப்பதற்காக வேண்டி ட்ராக்டர் ஓனர்கள் மீது வேண்டுமென்றே பல சர்க்குப் போக்கு சொல்லி கோர்ட்டுக்கு இழுத்து பலவித கஷ்ட நஷ்டங்களை உண்டு பண்ணி வருகிறார்கள். விவசாயத்தைப் பெருக்க ட்ராக்டர்கள் கடனை வாங்கப்பட்டிருந்தும் விவசாயிகளுக்கு பெரிய கஷ்ட நஷ்டங்களை உண்டு பண்ணுவதை தவிர்க்க தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து, விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு காலாகாலத்தில் பிண்ணுக்கு, உரம் போன்றவை சரிவர கிடைப்பதில்லை. அப்படி கிடைக்காததால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு நல்லமுறையில் உரம் கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து விவசாயத்திற்காக பம்ப் செட்ஸ் வாங்கி அதைப் பொருத்திக் கட்டுவதற்காக சிமென்ட் முதலியவை உடனடியாகக் கிடைப்பதில்லை. சிமென்ட் தேவை என்று தாசில்தாரிடம் மனு செய்தால் தாசில்தார் ஆபீஸிலிருந்து ஆறு மாதங்கள் கழிந்து ஒரு மூட்டை சிமென்ட்டுக்குமேல் கிடைப்பதில்லை. இப்படிக்கொடுத்தால் எப்படி பம்ப் செட்ஸ்களை வைத்து பொறுத்த முடியும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்த்து, விவசாயிகளுக்கு சிமென்ட் சரளமாகக் கிடைக்கத் தக்க அளவில் சர்க்கார் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து கிராமங்களில் சர்க்கரை கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. சர்க்கரையை நாங்கள் பார்த்ததேயில்லை என்று சில பகுதிகளில் இருந்து ரிப்போர்ட் வந்து கொண்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் உள்ள பல்நோக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம்

5th March 1964] [திரு. எஸ். முத்துலிங்கம்]

சர்க்கரையை விநியோகிக்குமாறு அதற்கு வேண்டிய வழி வகை செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து, வந்த வாசியில் குடிநீர் திட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று பத்து ஆண்டுகளாக அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருந்தோம். அம்முயற்சி காரணமாக இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக அங்கு குடிநீர் திட்டத்தை அமல் செய்யவேண்டுமென்று திட்டம் இடப்பட்டது. ஆனால் இன்னும் அது வரவில்லை. கனம் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் வந்தவாசிக்கு வந்திருந்தபோது இந்த விஷயம் பற்றி அங்குள்ள மக்களும், நானும் அவர்களிடம் கூறினோம். எம்ர்ஜன்ஸி காலத்தை முன்னிட்டு அது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் கோரியபடி துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்லிவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றுவரை அது பற்றி நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு குடிதண்ணீர் அத்தியாவசியத் தேவையாக இருக்கிறது. அங்குள்ள மக்கள் பலவித கிணறுகளில், ஏரிகளில், குட்டைகளில் இருந்து தண்ணீர் எடுத்து குடிக்கிறார்கள். அப்படி தண்ணீர் எடுத்து அருந்துவதால் நரம்புச் சிலந்தி அம்மை, காலரா போன்ற நோய்களால் பீடிக்கப்பட்டு அங்குள்ள மக்கள் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். இதை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களில் ஹரிஜன மக்கள் குடியேறியிருக்கிறார்கள். பல ஆண்டுகளாக குடியிருந்து வரும் அந்த இடத்திலிருந்து ஹரிஜன பெருங்குடி மக்களை அங்கிருந்து அப்புறப்படுத்தி அங்கு பழ மரங்களை வைக்கவேண்டுமென்று பஞ்சாயத்து போர்ட் பிரெசிடென்ட்களும், பொறுப்புள்ள நபர்களும் சேர்ந்து அவர்களை காலி செய்யும்படி துன்புறுத்துகிறார்கள். அங்கு பழ மரங்களை வைப்பதனால் பத்து ஆண்டுகள் கழித்துத்தான் அது பலன் தரும். அதனால் சர்க்காருக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் ஏற்பட்டு விடாது. ஆகவே, அந்த பாமர மக்கள் அங்கு வாழ வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எங்கள் பகுதியில் எந்தவிதமான பெரிய தொழிற்சாலையோ அல்லது எந்தவிதமான சிறிய தொழிற்சாலையோ இதுவரையிலும் ஏற்படுத்தியதில்லை. எங்கள் பகுதியிலிருந்து எந்த அமைச்சரும் இல்லாததினால்தான் இந்தக் குறைகள் இருக்கின்றனவோ என்னவோ தெரியவில்லை. இவ்வளவு காலமாக எங்களுடைய வந்தவாசி பகுதிக்கு வரப்போகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்த தூற்பு ஆலையை இப்போது வேலூருக்கு கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் மாற்றி கொடுத்துவிட்டார்கள். இந்த விஷயத்தில் நான் மிகவும் வருத்தப்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது.

மேலும், எங்கள் வந்தவாசிப் பகுதியில் அமையப்பட்டு, கீழ்கொங்கலூர் குன்னக்கம்புண்டி, கொட்டை, வழுலூர், வேடார், பொன்னூர், தேசூர் ஆகிய கிராமங்களில் எல்லாம்

[திரு. எஸ். முத்துலிங்கம்] [5th March 1964]

நெசவாளர்கள் அதிகமாக இருப்பதினால் அவர்களுக்கு விசேடமாக எந்தவிதமான சலுகையும் இல்லாமல் இருப்பதினால் அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே இந்த நெசவாளர்கள் முன்னேறுவதற்குரிய வழியில் அவர்களுக்கு ஒரு நூற்பு ஆலையை அமைத்துக்கொடுப்பதற்கு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. க. தா. பெருமாள் ராஜு : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து சில கருத்துக்கள் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் புலனேஸ்வரத்தில் நடந்த மகாநாட்டில் நிறைவேற்றிய சோக்ஷியலிஸ சமுதாய அமைப்பு தீர்மானத்தை உருவாக்குவதற்கு நாம் எவ்வாறு நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதைப்பற்றி நாம் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டும். நாம் அன்றாடம் உபயோகிக்கின்ற உணவு தானியங்களைப் பொறுத்த வரையில், அடிக்கடி புஞ்சை தானியங்களையும் நஞ்சை தானியங்களையும் மாற்றி மாற்றி பரிமாறிக் கொள்ள வேண்டும். மேலும், துணி வகையிலும் நாம் ஆடம்பர வாழ்க்கையை நடத்தக் கூடாது. அதோடு லான்ட் ரிபார்ம் சட்டத்தை திருத்தி அமைத்து ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கரை இன்னும் ஓரளவுக்கு குறைத்து திருத்தவேண்டும். இப்படி பல காரியங்களை செய்தால் நாம் நம்முடைய லட்சியத்தில் வெற்றி பெற முடியும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் சமீபத்தில் லோயர் பவானிப் பிரதேசத்தில் அங்குள்ள தீர்வையை பயிர்வாரியாக சீர்படுத்துவதற்காக சில அதிகாரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இது முற்றிலும் தவறாகப்போய்விடும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இப்போது இருக்கின்ற முறையே நல்லதாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே இதைப்பற்றி அரசாங்கம் நன்கு பரிசீலித்து விவசாயப் பெருமக்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது, பழைய ஆயக்கட்டு பிரதேசத்தில் அதாவது தடைப்பள்ளி-அரக்கன்கோட்டை பாசனவசதியுள்ள பிரதேசத்தில் முன்னால் இருந்த நிலைமையை விட இப்போது மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் குழந்தை அம்மாள் அவர்கள் இந்த பிரதேசத்திற்கு இருக்கின்ற தீர்வைப் பற்றி உயர்த்துவதற்கு பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று முன்பு சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு லோயர் பவானி பிரதேசத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்பு இருக்கிறது. ஆனால் பழைய கால்வாய் பாய்கின்ற இடங்களில் தரம் மிகவும் குறைந்து வருகிறது. இப்போது தடைப்பள்ளி, அரக்கன்கோட்டை பாசன வசதியுள்ள பிரதேசத்தில் எல்லாம் நிலங்கள் மிகவும் கஷிணித்து வருகின்றன. லோயர் பவானி பிரதேசத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு 30 மூட்டை கிடைக்கிறது என்றால் தடைப்பள்ளி-அரக்கன்கோட்டை சானல் பிரதேசத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு 20, 25 மூட்டைதான் விளைகிறது. ஆகவே இப்போது இருக்கின்ற தீர்

5th March 1964] [திரு. க. தா. பெருமாள் ராஜு]

வெழுவையில் ஏதாவது திருத்தங்கள் செய்து ஓரளவுக்கு சம்ப படுத்துவதற்கான ஏற்பாட்டை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது இருக்கின்ற நிலத்தீர்வையை எடுத்துக் கொண்டால் முன்னால் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 30 ரூபாய் என்றிருந்தது. இப்போது 40 ரூபாய் அளவில் உயர்ந்திருக்கிறது. அதோடு கிஸ்தி வசூல் செய்யும் விஷயத்தில் ஜனவரி, பிப்ரவரி, மார்ச், ஏப்ரல் மாதத்தில் வசூல் செய்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, இப்போது வசூல் செய்கின்ற முறையில் சிறிது மாற்றம் ஏற்படுத்தி ஆண்டில் இரண்டு தடவைகள் வசூல் செய்தால் நல்லது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதாவது இப்போது இருப்பதை மாற்றி இரண்டு தடவையாக, ஆண்டில் ஒரு தடவை செப்டம்பர் மாதத்திலும், இன்னொரு தடவை மார்ச் மாதத்திலும் வசூல் செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும், நாம் அதிகப்படியாக சர்க்கரை ஆலைகளை நிறுவுவதற்காக ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால், சர்க்கரை ஆலைகள் பெருக பெருக உணவு தானிய அபிவிருத்தி குறைந்து கொண்டே போகும் என்பதுதான். ஓரளவுக்கு சர்க்கரை ஆலை விரிவாக்கப்படுவதற்கு முயற்சிக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் உணவு தானியங்களின் விலை அதிகரித்துக்கொண்டே போகும். ஆகவே இதைப்பற்றியும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெல் கொள்முதல் சம்பந்தமாக, கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ஒரு மூட்டை வீதம் கொடுக்கவேண்டும் என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் மூன்று ஏக்கர்கள், நான்கு ஏக்கர்கள் உள்ளவர்களுக்கெல்லாம் ஓரளவுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் நெல் விலை இப்போது 30 ரூபாய் என்று விற்கப்படுகிறது. இதே அளவுக்கு ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்யும் போதும் நெல்விலை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், எங்களுடைய தாளவாடி பிரிக்காவில், ஒரு பட்டு ஃபாக்டரி நடந்து கொண்டு வருகிறது. இதை நல்லமுறையில் நடத்த முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே இதை சர்க்காரே எடுத்து திறம்பட நடத்தி, ஏழை மக்கள் இதன் மூலம் நன்மை பெறுகின்ற அளவுக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் தாளவாடி பஞ்சாயத்து யூனியனில், ஹொசூர் என்ற இடத்தில் கம்பளி நெசவு நடைபெறுகிறது. இந்த இடத்தில் வந்து மைசூரிலுள்ளவர்கள் கம்பளி உரோமம் வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். ஊட்டியிலுள்ள ஆட்டுக்கடாக்களை வாங்கிக் கொடுத்து அதன் மூலம் உரோமத்தை கொண்டு நல்லமுறையில் பயன்படுத்துவதற்கான வசதியிருக்கவேண்டும். இந்தப் பகுதியில் முக்கியமாக விவசாயம் அபிவிருத்தி அடைய

.[திரு. க. தா. பெருமாள் ராஜு] [5th March 1964]

முடியவில்லை. இங்குள்ள மக்கள் எல்லாம் ஏழை எளிய மக்களாக இருக்கிறார்கள். கல்வி அறிவு இல்லாதவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் நல்லமுறையில் வாழ்வதற்கான ஏதேனும் வழி வகை செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், தாளவாடியில் ஜீப் சர்வீஸ் ஒன்று நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இதற்காக 16 மைல் காட்டு இலாக்கா ரோடு இருக்கிறது. இந்த ரோட்டை பாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மென்டார் ஹைவேஸ்-ஸிடம் கொடுத்துவிட்டார்கள். இப்போது ஹைவேஸ் டிப்பார்ட்மென்ட் இதை நல்லமுறையில் வைத்துக் கொள்ளாமல் இருப்பதினால் ஜீப் சர்வீஸ் ஒழுங்காக நடத்த முடியவில்லை ஆகவே ஒவ்வொரு வருடத்திற்கும் நான்கு மைல், ஐந்து மைல் என்ற அளவிலாவது ரோட்டை பழுது பார்த்தால் ஜீப் சர்வீஸ் நல்லமுறையில் நடத்த முடியும். ஆகவே இதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாளவாடி, பர்கும் பகுதிகளில் அதிகமாக அரிஜன மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அரிசன மான்யத்தில் இவர்களுக்காக அதிகமாக செலவிடப்போவதாக காணவில்லை. மேலும் அரிசன மக்களுக்கென்று ஜில்லாவாரியாக சுமார் 80 வீடுகள் வருஷம் ஒன்றுக்கு கொடுக்கப்போவதாக திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தை தாளவாடி, பர்கும் போன்ற பகுதிகளுக்கு விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. டி. கடம்பவனசுந்தரம்: மதிப்புக்குரிய கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நடைமுறை ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது கடந்த மூன்று தினங்களாகவும் இன்றும் தொடர்ந்து நடைபெறும் இந்த விவாதத்திலே சர்க்கார் நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே 234 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுவதாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும்கூட குறிப்பிட்ட ஒருசில பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியில் ஒரு சதவீதத்தை அதிகப்படுத்தி அதன் மூலமாக 1 கோடி ரூபாய் வருமானத்தைப் பெற்று, மிச்சமாகத்தான் 234 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுவதாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. பருத்திக்கும், பருத்தி நூலுக்கும் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வரி விதித்திருக்கக் கூடிய காரணம் சரியானாலும்கூட, இந்த வரி விதிப்பதனால் நூல் விலைகள் அதிகமாகக் கூடி விடாது என்றாலும்கூட, சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்து சாதாரணமாக சொல்லுவது போல, நொண்டி மாட்டுக்கு சறுக்கினது சாக்கு என்று, எந்தக் காரணத்திற்காக எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் விலையைக் கூட்டலாம் என்று எதிர்பார்த்திருக்கக் கூடிய ஆலை முதலாளிகளும், இடையில் உள்ள வியாபாரிகளும் நூல் விலையைக் கூட்ட முயற்சி செய்வார்கள். அந்த மாதிரி ஆபத்து இந்த வரி விதிப்பினால் இருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக்

5th March 1964] [திரு. டி. கடம்பவனசுந்தரம்]

காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த வரி விதிப்பினால் கைத்தறித் தொழில் பாதிக்கப்படுமானால் போதிய நிவாரணம் அளிக்கப்படும் என்று முதன் மந்திரி அவர்கள் வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக கைத்தறிக்கு ஆபத்து வரும் சந்தர்ப்பத்திலெல்லாம் நிவாரணம் அளிக்கும் முறையில் அதிக நாளாக இருப்பது விற்பனையில் கழிவுத் தொகை கொடுப்பதும், நியாய விலையில் நூல் கொடுக்க நூல் பேல்களைக் கொள்முதல் செய்து கொடுக்கும் வழக்கத்தை நம் சர்க்கார் கையாண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு முறையிலும் பலன் அடையக் கூடிய நெசவாளர்கள் கூட்டுறவு முறையில் சேர்ந்தவர்களுக்குத்தான் இருக்க முடியும். மீதம் உள்ள நெசவாளர்களாகிய 50 சதவீதத்தினர் வரையில் கூட்டுறவு முறையில் சேராத நெசவாளர்களுக்கு எந்த விதத்திலும் நிவாரணம் அளிக்கப் போகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. சமீப காலத்தில் கூட்டுறவு முறையில் சேராத நெசவாளர்களுடைய நன்மைக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டுவருக்கிற கைத்தறி நிதிக் கார்ப்பரேஷனுக்கு மத்திய சர்க்காரிலே அனுமதி அளிக்கப்பட்டு விட்டது என்று சில தினங்களுக்கு முன் பத்திரிகையில் பார்த்தோம். கடந்த 2-3 தினங்களுக்கு முன் 10-வது அகில இந்திய கைத்தறி பொருட்காட்சியைத் திறந்து வைத்த தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது கைத்தறி நிதிக் கார்ப்பரேஷன் ஒரு மாதத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு விடும் என்றும் உறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு முறையில் சேராத நெசவாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் ஒரே திட்டமாக எதிர்பார்க்கும் இந்த கார்ப்பரேஷனை ஆரம்பித்தால்தான் இந்த வரி விதிப்பினால் ஏற்படும் ஆபத்தான நிலை உயர்விலிருந்து கூட்டுறவில் சேராத நெசவாளர்களைக் காப்பாற்ற முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பித்திருக்கிற நேரத்தில் எதிர் கட்சி நண்பர்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை எப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னார்களென்றால், சிலர் சாரம் அற்றது என்று சொன்னார்கள், சிலர் புரட்சிகரமான திட்டங்கள் எதுவும் இல்லை என்று சொன்னார்கள், சிலர் கானல் நீர் போன்றது என்று சொன்னார்கள். இந்த மாதிரி முறையில் கருத்துக்களை இங்கே பரிமாறினார்கள். திட்டமிட்ட பொருளாதாரத்தை ஒப்புக்கொண்டு அந்த வகையிலே ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைத் தீட்டி, அவைகளை நிறைவேற்றுவதற்குக் காரியங்களைச் செய்கொண்டிருக்கிற ஒரு சர்க்கார் ஒவ்வொரு ஆண்டும் நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கும்போதும் நிதி நிலை அறிக்கையிலே எந்த வித புரட்சியையும் ஏற்படுத்தி விட முடியாது என்று உங்கள் மூலமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே குறிப்பிட்ட ஆண்டில் என்னென்ன திட்டங்களைச் செய்யவேண்டும், அதற்கான நிதி வசதிகளை எப்படி திரட்டவேண்டும், அதோடுகூட அதிகப்படியாக என்னென்ன காரியங்கள் செய்யலாம் என்கின்ற நோக்கமே இருக்கவேண்டும். அந்த நிலைமையில்தான் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் நல்ல அம்சங்களைப் பார்க்கிறோம்.

[திரு. டி. கடம்பவனசுந்தரம்] [5th March 1964]

முதல் முதலாக எல்லா மாணவர்களுக்கும் அவர்களுடைய பெற்றோர் வருமானத்தைக் கணக்கிடாமல் இலவசக் கல்வி என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். இரண்டாவதாக, விலை உயர்வைத் தடுக்க தாற்காலிக நடவடிக்கையாக உபயோகிப்போர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் நிறுவ வழிவகை செய்திருக்கிறார்கள். அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு சமூகக் காப்புத் திட்டத்தை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். முதியோருக்கு நிரந்தரமாக பென்ஷன் கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதோடு அவசர கால நிலைமைக்காக கடந்த ஆண்டில் ஒத்தி வைக்கப்பட்ட திட்டமான பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிகப்படி மான்யம் கொடுக்க, ரோடுகளை விஸ்தரிக்க, பஞ்சாயத்து அலுவலகக் கட்டடங்கள் கட்டி, அலுவலர்களுக்கு வீட்டு வசதி அளிக்கும் திட்டங்கள் ஆகிய திட்டங்கள் ஒத்தி வைக்கப்பட்டது. அதுவும் இன்றைய நிதி நிலை அறிக்கையில் அவர்கள் நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள், செயல்படுத்த திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அதோடுகூட நகர்புற தண்ணீர் திட்டமும் இங்கே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நீர்பாசனத் திட்டத்தில் புதிதாகக் கூட மணிமுத்தாறு நீர்த்தேக்கமும், கடனாறு நீர்த்தேக்கமும் அமைக்க, அவைகளை அமல் நடத்த ஒப்புக்கொண்டு அதற்காக அடையாள மான்யமும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இப்படி பல நல்ல காரியங்களைப் புகுத்தி இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்த நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நமது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

கல்வியில் நாம் முன்னேறியிருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு அதற்கு முடிவைத்தாற்போல எல்லா மாணவர்களுக்கும் இலவசக் கல்வி அளிப்பது என்று புகுத்தியிருக்கிறோம். கடந்த ஆண்டிலேயே இந்தத் திட்டம் அறிவிக்கப்படும் என்று நாம் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் என்ன காரணத்தினாலோ அது இந்த ஆண்டுதான் புகுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் பயனடையும் 17 சதவீதம் மாணவர்களை விட 83 சதவீதம் மாணவர்களுடைய பெற்றோர்கள் பெரிய இக்கட்டிலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்கிற உண்மை தான் முக்கியமானது.

பொதுவாக நமது தமிழ்நாட்டுக்கு ஒரு நல்ல பெயர் உண்டு. 'முதன் முதலாக நல்லவை யாவும் முனைந்து முடிப்பது தமிழ்நாடு' என்ற நற்பெயர் உண்டு. நல்ல திட்டங்கள் யாவையும் எடுத்து முடித்து நல்ல பெயர் வாங்கிக் கொடுப்பதில் நமது தமிழ்நாட்டு சர்க்கார் என்றும் முன்னணியில் இருக்கிறது. இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலும் முன்னணியில் இருக்கும் பல அம்சங்களை இங்கே புகுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய தொகுதி பற்றி ஒரு வார்த்தை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நகர்ப்புற தண்ணீர் திட்டத்தை அமல் நடத்துவதற்கென்று 2 கோடியே சில்லறை ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதிலே அருப்புக்கோட்டை தண்ணீர் திட்டத்தைப் பற்றி கடந்த பட்ஜெட் கூட்டத்திலே பேசினேன், மான்ய விவாதத்திலும் பேசினேன்.

5th March 1964] [திரு. டி. கடம்பவனசுந்தரம்]

64 லட்சம் ரூபாய்க்கு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு சுகாதார அமைச்சர் அங்கீகரித்து, முதல் அமைச்சரும் அங்கீகரித்தாகி விட்டது. இந்த மான்யத்திலேயே இந்தத் திட்டம் செயல்படும் முறையில் அடையாள மான்யமாவது ஒதுக்கி தண்ணீர் கஷ்டத் தால் கஷ்டப்படும் அருப்புக்கோட்டை மக்களுக்கு நிவாரணம் பெறும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். மேலும் என் தொகுதி பூராவுமே எந்த நதிப் பாசனமும் உள்ள தொகுதி அல்ல. கண்மாய் பாசனத்தையும் மழை காலத்தில் பெருக்கெடுத்து ஓடும் காட்டாறுகளையும் கொண்ட பகுதி அது. மேலும் அங்கே பெருவாரியான விளைச்சல்பொருள் பருத்தி. பருத்தி தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தை அருப்புக்கோட்டை தொகுதிக்கு விஸ்தரித்தால் அங்கு உள்ள விவசாயிகளுக்கு நல்ல நிலைமை ஏற்படும் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்கு இந்த அறிக்கையில் வாய்ப்பை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். கடந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையிலும்கூட இதற்கு அதிக மான்யம் ஒதுக்கியிருந்தோம். என்னுடைய தொகுயில் எல்லா திட்டங்களும் பரிசீலனையில் இருக்கிறது, பரிசீலனை முடிந்தபிறகுதான் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு முடியும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், மாவட்டம்தோறும் ஒரு 'இன்வெஸ்டிகேஷன் செக்ஷன்' ஏற்படுத்தி, அந்தப் பகுதியில் என்னென்ன நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்று பரிசீலனை செய்து, திட்டங்களை தயாராக வைத்து இருந்தால், பிறகு சர்க்கார் மான்யம் ஒதுக்கும் போது, அதை உடனே நிறைவேற்ற வசதி இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to morrow. 1-30 p.m.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

114. Notification issued with G.O. Ms. No. 3482, Food and Agriculture, dated 28th November 1963 declaring "mangoes" as an agricultural produce for the purposes of the Madras Agricultural Produce markets Act, 1959. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]

115. Notification issued with G.O. Ms. No. 3521, Food and Agriculture, dated 2nd December 1963 regarding regulation of trade in paddy in Chingleput district. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]